

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی رۆشنیبری

*

خاوهنی ژیمنتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بههران شههمه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولتیر

دایکه ئازا

سەرپەرشتیاری زنجیره‌ی شانۆی جیهانی

دانا پەنوووف

ناوی کتێب: دایکە ئازا - رووداو نامەیه‌کی جەنگی سی سائە
نوسینی: بێرتۆلت بریشت
وەرگیڕانی لە ئەلمانییەوه: کەریم پەرەنگ
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۸۹۵
هەڵگری: بۆکان نووری + فەرهاد ئەکبری
دەرھێنانی هونەریی ناوہوہ: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مریەم مۆتەقییان
چاپی یەکەم، ۲۰۰۹
لە بەرپۆشەرایەتی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان لە هەولێر ژمارە ۹۳۰ی
سالی ۲۰۰۹ی دراوہتی

بێرتۆلت بریشت

دایکە ئازا

رووداو نامەیه‌کی جەنگی سی سائە

وەرگیڕانی لە ئەلمانییەوه:

کەریم پەرەنگ

دایکه ئازا و مندالہکانی و جہنگیکی خویناوی

دانا رهووف

مندال، نهخوش و پیر و پهککهوتہکان، دواي کاولبوونی شار و خانووبہرہکانیان خویناوی دہخزانده حہشارگہ و ژیرزمینہکانہوہ، ہیچ کہسیک نہیدہزانی ئہوہی کہ دہچووہ دہرہوہ جاریکی تر دہگہریتہوہ. ئہوہی دہچووہ دہرہوش نہیدہزانی کہ ہتا دہگہریتہوہ حہشارگہ و ژیرزمینہکان، داخوا خیزان و ہاوریکانی لہ ژیاندا دہمین یان نا. جہنگ ہہموو شوینیکی گرتوہتہوہ و لہ ہہموو شوینیکہ.

بریتشت شانؤنامہی "دایکہ ئازا و مندالہکانی" لہ تاراوگہ و لہ کاتی جہنگی جیہانیی دوہمدادہنووسیت^(۱)، پیہسہکەش باسی جہنگ دہکات، بہلام جہنگہ سی سالییہ خویناوییہ دریزخایہنہکەسی ئہوروپا. ہہموو ولاتہکانی ئہوروپا لہ نیوان سالہکانی ۱۶۱۸-۱۶۴۸ دہکەونہ ناو ئاگری جہنگیکی خویناویدا^(۲).

ئہو جہنگہ ئہوروپییہ بہناوی ئاینہوہ ہلندہگیرسی لہ نیوان کاتولیک و پروتستانتہکاندا، ولاتی سویدیش لہو جہنگہدا رولیکی

(۱) بریتشت لہ ولاتی سوید و لہ ۲۷ ی سیپتیمبہری سالی ۱۹۳۹ دا دہست دہکات بہ نووسینی شانؤنامہی "دایکہ ئازا و مندالہکانی"، لہ ۳ ی ٹوکتوبہری ہہمان سالدا، دہستنووسی یہکەمی تہواو دہکات.

(۲) بق یہکەم جار شانؤنامہی "دایکہ ئازا و مندالہکانی" لہ ۱۹ ی ئہپرلی ۱۹۴۱ لہ سويسرا نمایش کراوہ.

گرینگی گیراوہ. پاشای سوید "گوستاف ئەدولفی دووہم" بہ ہاریکاریی فہرہنسا، سہرکردایہتیی لہشکری پروتستانتہکانی دژی کاسولیکہکان کردوہ. ئاین فاکتہریکی گرینگی جہنگہکە بوہ، بہلام لہراستیدا ئہو جہنگہ جہنگی پارہ، زہوی و دہسلات بوہ. ہاریکاریی فہرہنسا، وەک دہسہلاتیکی گہورہ، لہگہل سوید، ئہوہ دوویات دہکاتہوہ کہ ئہو جہنگہ جہنگی دہسلات و زہوی و پارہ بوہ، نہک جہنگی مہزہب و بیروباوہری ئاینی، وەک بانگہشہی بق دہکرا؛ چونکہ سویدیہکان پروتستانت و فہرہنسییہکان کاتولیک بوون. ئہلمانیا لہو سہردمہدا، واتہ لہ سالی ۱۶۱۸ دا بریتی بوہ لہ سی و یہک ہریمی بچووک، ئہو سی و یہک ہریمہش نیوہی پروتستانت و نیوہکەسی تریشی کاتولیک بوہ، واتہ بہشیکی ئہلمانیا دژی بہشہکەسی تری جہنگیوہ. لہبہرئہوہ ئہو جہنگہ بق ئہلمانیا لہ ہہموو بہشہکانی تری ئہوروپا زیاتر کارہساتیکی گہورہ و خویناوی بوہ.

دایکہ ئازا، بہ عہربانہیہکی دہستیہوہ بہنیو ہہموو سنورہکانی ئہوروپایہکی پارچہ پارچہ کراوی خویناویدا دہگہریت، گوپی لہ دہنگی تہقہی بہرہکانی جہنگہ و بہر لہ رہوینہوہی دووکەل و تہپوتوزی تہقینہوہی تۆپہکانیش، ئالای سہر عہربانہکەسی دہگوریت و پیروزبایی و پشتگیریی خوئی بق لایہنی براوہ دہردہبریت.

دایکہ ئازا لہم ہاوکیشہیہدا دہبیٹہ ہیماگہلی بہرہی جہنگ لہ نیوان دوو کولتوری جیاوازا: کۆمہلگہیہکی ژباری و مہدہنی لہ لایہک و بہسہربازیبوون و کۆمہلگہیہکی پر لہ چہک و تہقہمہنیش لہ لایہکی ترہوہ.

دایکہ ئازا خوئی زور بہ وریایی و ہوشیارییہکی گہورہوہ

بەشدارىيى ھەردو كۆمەلگەكە دەكات.

شانۆنامەي (دايكە ئازا و مندالەكانى) يەككەكە لە شانۆنامە گرینگەكانى بريتشت، لەم شانۆنامەيەدا بريتشت بە شىۋەيەكى ئاشكرا رەگەز و بنەما گەوھەريەكانى شانۆي داستانى بەرەو پيشەو دەبات^(۲).

بىرۆكەي شانۆي "داستانى" ۋەك دىدىكى ھونەرى و ئابدۆلۆجىايەكى شانۆي، لە دايكە ئازا و مندالەكانىدا، بنەمايەكى ھونەرى و دارپشتەيەكى تيۆرى لەخۆ دەگرىت. بريتشت دواچار لە پىسەكانى ترىدا بىرۆكە و دىدى شانۆي داستانى دەگەيەنئىتە ترۆپك، بەتايبەتيش لە شانۆنامەكانى "پۆنتىللا و ماتى" و "بنەما و دەرەكى" دا، ئەو پرۆسېسە ھونەريە فەلسەفيە، شىۋازە پراكتىكى و تەواوتىيەكانى لەخۆ دەگرىت.

دايكە ئازا بە جەنگ دەزى، ھەر بەو جەنگەش پارە و بژيوى ژيانى خۆي و مندالەكانى پەيدا دەكات، ھەر بەو شىۋەيە ئەم كارەكتەرە، بەشىۋەيەك لە شىۋەكان، دەبىتە بەشىكى گرینگ لە چەك و تەقەمەنى و ئاگرى بەردەوامى جەنگەكە. بەلام لە ھەمان كاتدا، عەرەبانەكەشى بەنيو دەشت و دۆلە سووتاوەكانى ئەوروپا و بەرەكانى جەنگدا دەخولتەو، ئەمەش دەبىتە سەمبۆلى ژيانە مەدەنيەكەي دەرەوې بەرەكانى جەنگ.

جەنگ بازرگانىكردنە بە خوينى مروف و سەرمايەي ۆلاتەو، جەنگ ئامرازىكى بۆگەن و قىزەونى چارەسەرکردن، يان چارەسەرەنەكردنى

(۲) شانۆنامەي "دايكە ئازا و مندالەكانى" يەكەم نەمىشى شانۆي بەرلىنى ئىنسامبەلە، دواي تەواوبوونى جەنگ و گەرەنەوې بريتشت بۆ ئەلمانيا.

گىروگرفت و كيشەكانە، بىگومان بازرگانەكانى جەنگ ھەميشە ھەولى بەردەوامبوونى جەنگ دەدەن لە پىناوى بەرژەوھەنديەكانى خوياندا.

شانۆنامەي "دايكە ئازا و مندالەكانى" باسى ئەو دەكات كە چۆن جەنگ و سەرمايەدارى دەست لە ناو دەستدا ھاوکارن. كارەكتەرى "دايكە ئازا" لەم دەفردا، دەبىتە نمونەيەكى ئەو جەنگە خوينايىيە و بە جىرەجىرى عەرەبانەكەي دەستىيەو، بەنيو سەنگەرەكانى جەنگدا تى دەپەرپىت و كەلوپەل، خواردەمەنى، شەراب و جگەرە بە سەرباز و ئەفسەرەكانى ھەردو بەرەي جەنگ دەفرۆشىت. دايكە ئازا ئاواتەخوازە جەنگەكە ھەتا دەكرىت درىژە بكيشىت، بەلام لە ھەمان كاتدا گەرەكىيەتى ئاگرەكە لە "منالەكانى" خۆي بەدوور بىت. بەبروای دايكە ئازا، دوو كورەكەي ئەو بە كەلكى سەربازى نايەن «پىويست ناكات مندالەكانى بەشىك بن لەو جەنگە، مندالى خەلكى تر زۆرن!» بەلام ئاگرى جەنگ زۆر لە ئاواتەكانى دايكە ئازا توندوتىژ و دلرەقتەرە. ھەر سى كۆرپەكەي ئەويش، دوو كورەكەي و تەنەنەت "كاترىن" ي كچە كەرۆلالەكەشى دەبنە سووتەمەنى ئەو جەنگە، بەلام دايكە ئازا كۆل نادات و بە عەرەبانەكەيەو ھەر دەخولتەو و دەخولتەو. كۆتايىي نەمايشەكەش ئەو خولانەو بى مانايەي دايكە ئازا دووپات دەكاتەو. لە كاتىكدا بە تەنبايى عەرەبانە شىرە بەتالەكەي رادەكيشىت، دەنگى تەقىنەوې "تۆپەكان" يش لە ئاسۆ ناديارەكانى ئەو رۆژگارەي ئەوروپادا، ۋەك ئامازەيەكى بەردەوامى جەنگ دەزرنىگىتەو.

ستروكتورى كەسايەتىي دايكە ئازا، كارەكتەرىكى زۆر ئالۆز و دوو فاقە، لەلايەكەوھە ئافرەتىكى شەرخوازە، گەرەكىيەتى شەپەكە ھەر بەردەوام بىت، لە پىناوى بازرگانى و بەردەوامى ژيانى خويىدا،

له لايه كې ترېشه وه دايكيكي ناسايي و پر له هه ست و سوژه، دايكيكه به ماناي وشه دايكايه تي و گهره كييه تي مندا له كاني بپاريزيت و له بهره كاني جهنگيش دووريان بخاته وه. عهره بانه كه شي سمبوليكي نه و ژيانه پر له دژايه تيبه خويه تي. سه رله نوځ عهره بانه كه ليرهدا ده پيته دوو سمبولي جياواز: يه كه م، وهك بنه مايه كي بازرگاني، عهره بانه كه سه رچاوه و نامراز يكي گرېنگي نه و بازرگانيبه، دوو هم، له رووي نه و خولانه وه به رده و امه بي مانايه ي ژيانيبه وه له دروازه ي باز نه يه كي به تالدا.

شتيكي ناسكرايه كه دايكه نازا كه وتووه ته ژير كاريگه ربي نه و هيزه كو مه لايه تيبه دژاران ه وه كه دروون و ميشكيان به و شيوازه نابه جيبانه شيواندوه، هه نه و هيزه كو مه لايه تيبانه شن كه به شيويه كي راسته وخو به رپرسيارن له هه لگيرساني نه و جهنگه دا.

پيشه كي

گوماني تيدا نيبه، ده توانرئ بريشت وه كو گرېنگرين و كاريگه رترين شانوكاري نه لمان يزمان ي سه ده ي بيست له قه له م بدرئ. نه وه ي پيش هه موو شتيك داهيناني بريشت ناوازه ده كا، ليك به ستنه وه ي شانونامه نووسي و شانوكاريه كه به شيويه كي سه ره كي له پري كاري ده رهيانه وه، به لام نهك هه ر ته نيا له م رپيه وه سه رسورهيانه رانه به رجه سته ي كرووه. له م روانگه يه وه، يه كگرتني نووسين و پراوه كاري، ده توانرئ بريشت به كلاسيكيه كاني يونان، شهكسپير يان مؤلير به راورد بكرئ.

سه رباري نه مه يش، كه بريشت وه كو پراوه كار تيوريزانيكي به سه ليقه و به نه زمون و مه زن بوو. دانسقه يبي ده سته كه وتي بريشت وه كو تيوريكار، ديار و ناسكرايه. له لايه كه وه به هو ي نايته كرنه نه و وروژانده كاريگر و سه رسورهيانه ي بو ي ده هاتن، له لايه كي تره وه سه باره ت به روچووني به هه لويسي رهنه گرانه ي له كو مه لگه. بيگومان بريشت به پشتبه ستن به داهيناني شانويي، چه مگه ليكي نو ي هينايه ناو جيهاني شانوه، كه له توژينه وه تيوريكانيدا هه ندي جار به جيگوركي، هه ندي جاري ترش له پال يه كه وه به كاري ده هينان.

بريشت شانوكاريكه كه حيساب بو عه قلي تيگه يشتنكارانه ي بينه ر ده كا، له زه تي تيگه يشتن له شانوي بريشتدا پيگه يه كي به رفراواني

ههيه، بۆيه رېكەوت له شانۆيه كې ئاوادا ئېتر جېي نابېتته وه. له جياتي وهه مې گه م، نمايشېكي جيهاني هونه ري سه ره بخو به كارا كته ره وه، ده بې شانۆيه كي نامو كار كه رووت ده كاته وه و خو ي كه شف ده كا به رجه سته بكرې. تا ئه و ئاسته ي بريشت پيوه نديي نيوان شانۆ و ژيانې راسته قينه ي وه كو سه رمه شق بو دراماي موديرن سه ر له نو ي پينا سه كرد: ديوا ري چوا ره مې وه هم خو لقي نه ر له شانۆي مه لحه مبي بريشتدا له ئارادا ناميني و تيگه يشتنېكي نو يي بينه ر زال ده بي. به پتي بيركردنه وه ي بريشت ئه م بينه ره له گير ره وه به يه كي ناكارا وه ده بيتته ره وتاركار يكي كارا.

ئهبستر اكردن هه ندي جار به يارمه تتي گيرانه وه ي روودا ويكي ميژووي بنه ماگه ي دراماتورگي بريشت پيك ده هيني.

«دايكه ئازا و منداله كاني» نه ك ته نيا هه ر يه كي كه له سه ركه وتووترين شانۆنه مه كاني بريشت، به لكو له ساله كاني چلي سه ده ي بيسته مه وه، يه كي كه له سه ركه وتووترين شانۆنامه كان له ناوه وه و ده ره وه ي ده قه ري شانۆي ئه لمانې زماندا.

«دايكه ئازا» نمونه يه كي زيندوي شانۆي مه لحه مبي بريشته. له م شانۆنامه يه شدا بريشت نايه وي رووداويك به رجه سته بكا و بينه ر بكا ته به شيك له رووداوه كان و له كردار يكيانه وه تيوه گلي ني، به لكو رووداويك ده گير يته وه و وا له بينه ر ده كا تير اميني و كارايي بيدار بكا ته وه و به به لگه كار ده كرى و بينه ر بو مه عريفه ده رووژينرى.

ئيمه له م پيشه كيه كورته دا ناتوانين شانۆي بريشت و شانۆنامه كاني و تيوريه كاني به تيروه سه لي به خوينه ري كورد بناسينين، به لام هه ول ده دين ئه گه ر به ئامازه ي كورتيش بي، له م

پروژهيه و له پروژه هكاني داها تووماندا، بريشت كه ميك له خوينه ري كورد نزيك بكه ينه وه و به شانۆنامه و نووسينه كاني پتر ئاشناي بكه ين.

چهند ديگرېك ده باره ي نووسه ر

بېرتو ل بريشت يان بريخت له سالي ۱۸۹۸دا له ئاوگسبورگ له ئه لمانيا له دايك بووه. بريشت له ناو خيزان يكي بورژوا گه و ره بووه و پاشان ماركسيه كي سه ره ختي لي ده رچووه. هه ر له ساله كاني قوتابخانه يدا ده ست به بلاو كردنه وه ي شيعر و چيرۆكه كاني ده كا. په خشان يك، كه تييدا دژي جهنگ ده وه ستيته وه و ستايشي ناكا- به پچه وانه ي چاوه رواني ماموستا كانيه وه- خهريك بووه بيتته هوي ئه وه ي له قوتابخانه ي دوانا وه ندي وه درنرى. ئه و ئه زمونانه ي له كاتي ئه ركي برين پي چي له نه خو شخانه ي سه ربا زي دا بو هه ميشه ره تكر دنه وه ي توندره وانه ي بو جهنگ به هيتر ده كهن.

له دواييدا بريشت ده بيتته يه كي كه له پيشكه وتووخواز ترين نووسه راني كو ماري شامار. سه ره تا كاني ئه ده بي وه كو ره خنه گري شانۆ، كورته چيرۆكنووس و كابه ر يكتار ده ست پي ده كا. له ته مه ني بيست و چوار سالي دا خه لاتي كلايست وه ره ده گري. ميونيخ و دواتر به رلين، ده بنه چه قى كار كردنى. له ناوه راستي بيسته كاندا له پي خو يندنه وه ي ماركسه وه پالنه ري كاره ره خنه ييه كاني هه تا ئه و كاته ي له كو مه لگه با شتر ده بين يته وه و پتر بو ده سه لي. شانۆي وه كو «ئوپيراي سي قرووشى» يان «سه ركه وتن و نشوستي شاري ماها گوني» ناو ده نكيكي زورى بو په يدا ده كهن. له سالي ۱۹۲۷دا له ژني يه كه مې جيا ده بيتته وه؛ دوو سال دواتر هيلينه فايگلي ژنه ئه كته ر

دهخوازى، كه دواتر دهبيته يه كيك له نمايشكاره به ناوبانگه كانى دايكه ئازا و زور شانوكه ريبى تريشى.

دواى دهسته لات گرته دهستى هيتله، ئاسوى ئەلمانيا بۆ بريشتى كۆمونيست تهنگ دهبيته وه. رۆژيك پاش سووتانى رايخستاگ "په رله مانى ئەلمانيا" بريشت ولات به جى دهيللى و پرو دهكاته تاراوگه. به سهر پراگ، فيهنا و سويسرادا دهچى بۆ دانيمارك. نزيكى سفيندبۆرگ له گونديك خانويهك دهگرى، له وى گرینگترين كاره كانى سه ره هله دهدهن، وهكو «دايكه ئازا». هه ره شهى نزيكبوونه وهى جهنگ له دواييدا بۆ سويد، فينه لندا، شوره وى و له سالى ۱۹۴۱ دا بۆ ولاته يه كگرتووه كانى ئەمريكا راوى دهئى، كه له دواييدا له سانتا مونيكا "كالفورنيا" جيگير دهئى. له وى ناسياويى له گه ل تاراوى تردا "وهكو هاينريخ مان و ئەلفريد دوپيليندا" پهيدا دهكا. دهست به وه دهكا، سيناريو بۆ هوليوود بنووسى. له و سه روبه ندهدا كتيبه كانى له ئەلمانيا سوتينران و مافى هاوونيشتمانتي لى سه ندرايه وه - سه يرش نييه، بريشت به دريژايى كات وهكو شه رهنگيزيكي پر وشه دژى هيتله، ناسيونال سؤسياليزم و جهنگ خوى سه لماندوه.

له پاش جهنگ بريشت دهگه پته وه بۆ ئەلمانيا و له به رلىنى رۆژه لات نيشته جى دهئى. له سالى ۱۹۴۹ دا له گه ل هيلينه فايگدا ئينسامبلى به رلىن داده مزرين، چهند سال دواتر كار له مؤديلى نمايشكردى شانۆنامه كانى خويدا دهكا. له سالى ۱۹۵۶ دا له به رلىن، به دلوهستان، كۆچى دوايى كرد.

سه رجه مى كار

بيرتولت بريشت يه كيكه له و چهند نووسه ره كه مهى ئەدهبى جيهان،

كه له هه رسى ژانره كهى هونه رى دا هيناندا كارى گرينگى به ره هم هيناوه: له دراما، شيعر و گيترانه وهدا. له پال ئەمانه يشدا زنجيره يه ك نووسينى تيؤريى به ره هم هيناوه، ده رباره ي فهلسه فه يان سياسه تى كۆمه لايه تى. كاره كانى هينده فرن، كه هه تا ئيستا نه لواوه چاپيكي بيكه ليئى نووسينه كانى بلاو بكرتته وه.

۱- بريشت وهكو درامانووس

بريشت هه تا له ژياندا بوو وهكو شانۆنامه نووس ناوبانگى ده ركردبوو، له گه ل ئەوه يشدا كه كاره كانى زور به رفراوانترن:

وهكو تيؤريكار، بريشت هه ولى دا به رنامه ريژييه كانى بۆ دراما بنووسيتته وه، بيروكه كانى ده رباره ي شيوهى نمايشكردى ئەكتهر بۆ نموونه له «نووسينى بچووكى مه عريفى بۆ شانۆ» ۱۹۴۸ په ره پى داوه، هه روه ها ده رباره ي شانۆى مه لحه مى... هتد.

وهكو شه كسپير، مؤلير يان نووسه رى شانۆنامه ميللييه فيه ناوييه كانى وهكو رايموند و نيسترؤى، بريشتيش پياده كارى شانۆ بوو. ته نيا له سه ر ميؤى نووسين شانۆنامه كانى نه ده ژيان، به لكو وهكو ده رهنه ر له خستنه سه ر شانۆدا كارى ده كرد.

كارى له چندان دراماي چهند نووسه رى جياوازدا كرد و هينانيه سه ر بارىكي هاوچه رخ، وهكو سؤفؤكليس، شه كسپير يان ياكوب ميخايل، رايهؤلدينتس.

كاريگه رى بريشت وهكو شانۆنامه نووس نيونه ته وه يييه. له چه قى دراماكانيدا مرؤفه كان به وابه سته يييه سياسى، كۆمه لايه تى و ئابووريه كانيه وه تيشكى ده خرته سه ر. زور جار مافخوراو و په روايؤخراون، كه چاره نوونسيان پيشان دهدا، بۆ ئەوه نييه كه

ههست و سۆزى بينهر بجومۆئىنى، بهلكو دهيهوى پيشانى جهماوهرى
 بدا، كه هاوپتوهندييهكان دهكرى بگۆررين. بريشت به كاره
 بهراييهكانيدا روويهرووى تينهگهيشتن و دژوازي بووهوه («بال»
 «تهپلهكانى شهو»، «پياو پياوه»؛ به هوى ئەمانهوه ناويانگى وهكو
 نووسهري سكاڤال "فهزيحه" بلاو بووهوه. گهورهترين سهركهوتنى به
 "ئۆپيراي سى قرووشى" (۱۹۲۸) بۆ خوى مهيسهر كرد. له سالانى
 ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ دا چهند، شانۆنامهيهكى فيركارىي بچووكى نووسى
 (بۆ نموونه «فرينى ئوقيانووس»، «ههنگاوى چارهسهر»). گرینگترين
 شانۆنامهكانى بريشت له تاراوگه دا سهريان ههئا: «ژيانى گاليلاى»،
 «دايكه ئازا و مندا له كانى»، «مرۆقه باشهكهى سىچوان»، «جهناى
 پونتيلاو ماتى خزمهتكارى»، «بازنهى تهباشيرى قهوقازى».

۲- بريشت وهكو شاعير

بريشت نزيكهى ۲۵۰۰ شيعرى له پاش به جى ماوه: شيعرى ئەفين
 و سروشت، بالاد، شيعرى سياسى- بهلام تهنيا زۆرىي داهينانى
 شيعرىي نيهيه كه لهگهلا رايهه مارييا ريلكهو گۆتفريد بيندا دهيكاته
 يهكيك له گرینگترين شاعيرانى ئەلمانى نووسى سهدهى بيست.
 شيعرهكانى رهخهگرانه و پر له گوزارشت و به موسيقايهكى ئازاد
 بينا كراون و به تايبهتى بۆ ئوسلووبى سياسىي سالانى شهستى
 سهدهى پيشوو پر كاريگهري بوون. شيعر بۆ ئەو كاته برووسكهيهكى
 خيرا و كورت بووه بۆ گهياندىي پهيامييك به زووترين كات، بريشت
 دنيايينى خوى له شيعرهكانيدا بهرجهسته كردوه و ههئى جار له
 كاتى خويندنهوى شيعرهكانيدا وا ههست دهكهين له بهردهم
 مانيقيستىكى سياسيدايين. بهلام وهنهى له شيعريشدا، بريشت

تووشى دژوازيان نهكا و لهگهلا خۆماندا به شهيمان نهدا. كه شيعره
 ئەفيندارييهكانى دهخوينينهوه، وا ههست دهكهين شيعرى لاوتكى بۆ
 يهكهه جار عاشق بووى چوارده سال دهخوينينهوه.

۳- بريشت وهكو چيرۆكنووس

دهقهكانى گيپراڤهوى بريشت به شيويهيهكى گشتىي بهرههه
 تاراوگهين. «چيرۆكهكانى رۆژمير» يان «چيرۆكهكانى جهناى
 كوينه» دوو كاري زۆر به ناويانگى بريشتن. رۆمانهكانى له سيبهري
 كارهكانى تريدا گهشه دهكهن و له لايهنى ئيستاتيكيهوه و به بهراورد
 به شانۆنامهكانى بههايهكى هيندهيان نيهيه. زۆر جار له كاتى
 خويندنهوى گيپراڤهوى بريشتدا ئەو ههستهمان له لا دروست دهبي،
 كه بريشت بۆ كات گوزهراندن له نيوان نمايشى شانۆنامهكانيدا دهقى
 گيپراڤهوى نووسيوه، وهكو بهردهبازييك بۆ كات تپهپهراڤاندن و
 گوزارشتكردن له ههئى جيهانبينى و تيروانين. «رۆمانى سى
 قرووشى، بازرگانويهكانى جهناى يوليوس قهيسهر» له نموونهى
 داهينانهكانى بريشتن كه به پهخشان نووسراون.

بابهتى ئەم شانۆنامهيه

مرۆف له جهنگدا چۆن رهفتار دهكا؟ له سهدهى بيستههدا له
 ئەورووپا خهلكيكي زۆر ئەم ئەزمونه تفت و تالهيان كرد. ئەدهبىي
 ههولى دا، به دواى ئەم پرسيارهدا بگهري- «دايكه ئازا» نموونهيهكى
 بهرچاوى ئەم ههوليه.

جهنگ و بابتهى جهنگ، له داهينانى ئەدهبىيدا، رهنگي به قهه
 ميژووى مرۆفاهيهتى كۆن بن و لهو بابتهانهن كه ههركيز كۆن نابى،

رهنگبى تيمای ئەفین هينده گشتگر و مروثانه بى، وهكو جهنگ. گرینگ نييه مروث له كوئى دهژى و جهنگ له كوئى روو دها و چهند ليهوه دووره، ئايا كه سيكى له وه جهنگه دا ههيه يان نا، ئايا ئه وه جهنگه خوئى يان يه كيكي نزيكى مالمويزان و سه رگهردان دهكا يان نا، جهنگ هه ميشه تيمايه كي سه رنجراكيش و ئەفسووناويى بووه له ئەدهدا. رهنگبى، ئه و ويناى كاواكاريهى له زهنى هه ر مروثيكا دروست ده بى، جا خوئيرشتن بى، مالمويزانى بى، سپينه وهى ژيانى دهيان به لكو سهدان و هه زاران مروث بى، يان كو كوژى بى، پالنه ره بن بو مروث له ئيستاتيكادا به دواى ئەفراندنى تيمای جهنگدا بگه رى. بريشت زيره كانه ئه م هه لهى قوسووه ته وه و له «دايكه ئازا» دا ته وزيفى كردوه.

ئه م شانۆنامه هيه له زور لايه نه وه به بابتهى جهنگه وه به ستراوه ته وه: كاتى نووسراوه كه جهنگى دووه مى جيهانى بالى به سه ر ئه و روپادا كيشابوو، جهنگيك كه ئه و كاته هيشتا كه س نه يده زانى ده بيه ته سامناكترين و دژوارترين جهنگى ميژووى جيهان. له گه رمه مى جهنگدا بو يه كه مجار نمايش كرا و ده ستكارى گرینگى به خو يه وه بينى. نووسه رى ئه م شانۆنامه هيه بيترتولد بريشت له ده ستى ئه م رژيمه له ئەلمانيا هه له هات، كه پيشه وه كه مى پيش ده سته لات گرته نه ده ستى به روون و ئاشكرا گوئى، كه جهنگ ئەنجاميكي سياسه ته كه هيه تى و ناتوانرئى خوئى لى لا بدرئى.

تيمای «دايكه ئازا» خودى جهنگه، مه به ست جهنگى سى ساله هيه، كه ۳۰۰ سالى پيشتر به شيكى گه و رهى ئەلمانىاى ويران كرد و قرانى خسته ناو خه لكه كهى. ئه م شانۆنامه هيه دهيه ويئى پيشانى بدا، كه ئه وه

رئيسايه، هيج دژى جهنگ نه كرئى، به لئى ته نانه ت هه ندېك ئوميدى ئه وه يان ههيه، بتوانن قازانچ له جهنگ بكن. دهيه ويئى ئه وه يش پيشان بدا، كه مه حاله له لايه كه وه مروث خوئى له گه ل جهنگ هاونا ههنگ بكا، له لايه كى تره وه مروثدۆستانه رهفتار بكا و بيگونا هه بمينيته وه. خوئنه ر (يان بينه ر) ده گاته ئه و ئەنجامه ي، كه مروث له كاره سات ده رس وه رناگرئى. به داخه وه گه شه كردنى ميژووى پاش سالى ۱۹۴۵ هه قى به بريشت دا.

ئه م شانۆنامه هيه تايئلى دووه مى «رووداونا مه هيه كى جهنگى سى ساله» هيه. له دوازه ديمه ندا، چاره نووسى ئانا فيرلينگى ديوره هيه، كه به «دايكه ئازا» بانگ ده كرئى و چاره نووسى منداله كانئيتى.

دايكه ئازا به گاليسكه دارينه كه هيه وه دواى سوپا شه ركه ره كان ده كه ويئى. له لايه كه وه دهيه ويئى له ريگه ي سه ودا و مامه له وه قازانچيكي زور بكا، له لايه كى تره وه دهيه ويئى سئى منداله كهى به سه لامه تى به ناو جهنگدا قورتار بكا و له رپى جهنگه وه بژيوويان بو پيدا بكا: كوره گه ره كهى، شفايتسه ركازى سه رراست و راشكاو، كوره بچووكه كهى، ئايلىفى ئازا و پر كيش، كچه به به زه بى و هه ست ناسكه كهى، كاترينى لال. له بارودوخى سه ختى جهنگدا ناتوانرئى خو شه ويستى دايك بو منداله كانى و به سه ليقه بى بازرگانى به يه كه وه هاونا ههنگ بكرين؛ مه حاله له جهنگ ته نيا قازانچ بكرئى.

هه ر يه ك له منداله كان خاوه نى فه زيله تى خو يه تى و هه ر له سه ره تاي شانۆنامه كه وه هه تا تيا چوونى هه ريه كه يان هيلئى كى هاوته ريبي ژيانه و ياوه رييان ده كات و له سه رسه خترين كاته كاندا لييان جودا نابيته وه و هه ر ئه م فه زيله ته كانه يشن له دوايدا بو

مندالەکان دەبنە نەگبەتی سەریان دەخوات:

شفاپیتسەرزکاز وەکو خەزەندار قاسەیی بەتالیۆن دەباتە شوپینیکی ئەمێنەو و لە لەشکری دوژمنی دەشارپتەو، شوپینی شاردنەو وەکە نادرکینێ و دەبێ نرخی سەرپاستی و راشکاوایی خۆی بە مەرگ بەدا. ئایلیف لە پشوویەکی کورتی ناستیدا هەر هەمان شت دەکا وەکو لە جەنگدا: تالان و کوشتن: لە پڕ ئیستا ئەم ئازایەتیە بە کاریکی پالەوانانە نادریتە قەلەم و ئەویش هەلەواسرێ.

کاترین دەبیتە شایەدی ئەوێ چۆن لەشکرە کاتۆلیکیەکان پلانی شەبەبخوونیک بۆ سەر شاری هالە دادەنێن. لە پێی تەپلایدانەو بە دەنگی بەرز دەیهوێ دانیششتوووان ئاگەدار بکاتەو و لە مەرگ بیانپاریزێ، بە گولە دەکوژرێ.

لە کووتاییدا دایکە ئازا هەرسێ مندالەکەیی لە دەست دەدا. لەگەڵ ئەویشدا لە راکیشانی گالیسکە دارینەکەیی بەردەوام دەبێ.

ئەم درامایە چەند قووناغیک لە ژبانی دایکە ئازا لە کاتی شەری سی سالی دەدا نمایش دەکا، ماویەکی درێژ- دوانزده سال له نێوان سالی ۱۶۲۴ هەتا سالی ۱۶۳۶ و لە چەند شوپینگەیهک لە هەموو ئەوروپا خۆی دەبینیتەو: لە سوید، لە پۆلۆنیا و لە ئەلمانیا.

«دایکە ئازا» یەکیکە لە دراما هەرە بەناوبانگەکانی بریشت و یەکیکە لەو دراما ئەلمانیاوەی زۆرتەری جار لە سەدەیی بیستەمدا نمایش کراوە.

بە تاییبەتی لە «دایکە ئازا»دا پرسیاری بە راست تێگەیشتن بریارەدر بوو لە دارپشتنی دەقی کووتایی. کاتی بریشت بینی، کە بینەرانی مەبەستی راستەقینەیی شانۆنامەکە خراپ لێک دەدەنەو، لە چەند

شوپینیکدا گۆرانکاریی تیدا کرد، بۆ ئەوێ بە هیزتر جەغد لە ویناکانی بکاتەو.

بە پێودانگی تیۆریی شانۆی بریشت خۆی «دایکە ئازا» لە بینای گەیانەنە چلەپۆیە تراژیدی پینچ دیمەنی کلاسیکی (ئامادەکاری- گریچنی هەلچوو- چلەپۆیە- گریچنی نەویبوو- کارەسات) پێک نایەت، بەلکو بەدواییە کداهاتنیکە نمایشکارانە بە کووتاییەکی کراووە دەنوینێ.

سەردەمی سەرھەڵدانی ئەم شانۆنامەیه

لە سالی ۱۹۳۳دا دیکتاتۆریەتی ناسیۆنال سۆسیالیزم لە ئەلمانیا جێ پێی خۆی خۆش کرد. لە هەمان کاتدا شەپۆلیکی خەستی کوچکردن دەستی پێ کرد، کە بە گەرەترین بزوتنەوێ هەلاتنی کولتوری لە میژوودا لە قەلەم دەدرێ.

نووسەر، شانۆکار، مۆسیقاژەن، هونەرمانەندی شیوہکار، زانا بە دوای مالتیکی تردا دەگەرێ، مالتیک بتوانن ژبانی خۆیان و مال و مندالەکانیان تیدا بپاریزن و مانەویان مسۆگەر بکەن. زۆربەیان ترووسکاییەکیان لە ئاسۆدا بەدی نەدەکرد هەتا ئومیدیکیان پێ ببەخشی لە ولاتدا درێژ بە ژبان بدن. پێشبینییەکانیشیان راست دەرچوون، زۆربەیی ئەوانەیی هەلھاتبوون کتیبەکانیان سووتینران، ئەگەر خۆیان بمابانەو، ئاگری ئۆردووگاکانی مەرگ و ئاگری جەنگە فرەکانی هیتلەرمان پێ خۆش دەکرا. بارودۆخی سیاسی جیھان نادۆنیا بوو، بە تاییبەتی هەلگیرسانی شەری دووہمی جیھانی لە سالی ۱۹۳۸دا زۆر لە تاراوہکانی ناچار کرد، لە تاراوگەیهکەو بەرەو یەکیکی تر هەلبێن- بریشت بە تەنیا نەبوو.

چى واى له بارودۆخى ئەلمانىيا كىرد، كه پىتر له ۱۵۰۰ نووسەر بىر پار
بدەن ولاتەكەيان به جى به هيتلن؟

بۇ ئەوانەى خۇيان له گەل دەستە لاتداره نوپپه كه دا نه ده گونجان
مەرجه كانى ژيان هەر زۆر مه حال بوون. ده ولت دەستى به وه كىرد به
خهستى دەست له ژيانى ئەدهبى وەردا. تەنيا ئەوانه مۆلەتى
بلاو كىردنه وەيان دەدرا كه ئارى بوون و دەبوو پوونى بكنه وه كه
گوپراپه لى ده ولتەتى هيتلەرن. سانسۆر بۇ ئەو نووسه رانه بوو كه:

– پيش هه موو شتىك به پرهگەز جوو بوون و، دىكتاتورپه تى ئەلمانىيا
كىردبوويه ئامانجى خۇى «توخمى پرهگەز نامۆ» قران بكا.

– جگه له وه ئەوانەى كه به جۆرىكى تر بىريان ده كىرده وه، رژىم
ده بويست دەمكوتيان بكا.

له كىتپىفرۆشى و كىتپىخانه كانه وه ئەو كىتپانه دەر هيتران كه له گەل
روحى ناسۆنيال سۆسىيالىسدا نه ده گونجان. له ۱۰ مایسى ۱۹۳۳ دا
۲۰۰۰۰ كىتپى نووسه رى به راي ئەوان بىرموود له مهيدانى ئۆپىتراي
به رلىندا سووتپنران. له شارەكانى ترى ئەلمانىاشدا ئاگرى كىتپه كان
نپلهيان ده هات.

به توندى و رهقى شنۆكارانىشى گرتە وه. له سالانى بىستدا به رلىن
بووبوو چه قىكى گەشى شانۆى ئەوروپا.

پاش لاپردنى سانسۆرى قهپسەر ئەزمونى شانۆى پاشه رۆژ له وى
دهكرا. زۆر شانۆ له وى ناوودهنگىكى جيهانىيان هه بوو؛ كه وانەى
نمایشه كان هەر له نمایشه برژوا- ناسياسىيه كانى ماكس
راينهارده وه هه تا نمایشه توندوتيزه كانى خهباتى چىنايه تى ئىرفىن
پيسكاتۆرى ده گرتە وه.

له گەل دەستە لاتگرتنه دەستى هيتلەر ئەم فرهپپيه رهنگا ورهنگه
كۆتايى هات. ئىتر ئەزمونى هونەر مه ندانه چاوه پروان نه دهكرا، به لكو
ئاماده كىردنى «ياسايه كى نهرىتى ناسىونال سۆسىيالىستى»، واته:
هاوشپوهپپيهك، يه كرهنگيهك، ئەدهب و شانۆپه كى فرمىي ده ولتەتى،
هپلئىكى له سه ره وه ديارىكراوى رها سه ره ور بوو. ژوورى شانۆى
قه له مپه و زۆر ئاگه دارى هه موو شپوهپه كى له رى لادان بوو: ئەوى
له گەل دەستە لاتداره كاندا نه گونجايه دوور ده خرايه وه، كارى لى
قه دهغه دهكرا، دهردهكرا، ئامانهيش به به راورد له گەل سزا
دژواره كانى تردا نهرمترين سزا بوون.

لىستى ئەو ئەدىبانەى قه دهغه كرابوون و راوه دوونرابوون، وهكو "كى
كپيهى" ئەو كاتهى نووسه رانى به ناوودهنگ دپته به رچا، له پالاندا
بريشت- هه موو نووسه رگه لئىكى كه تانهى «روحى نانه لمانبوون» يان
ده داريه پال له مه تر سىدا بوون. رهخنه و ئۆپۆزىسيۆن مه ترسى بوون.
ئەوانەى به رگهى ئەو كه شه كولىتوورپپيهيان نه گرت، دهر وپه كيان له
بپدهنگى، خۆكوشتن يان تاراوگه دا ده بپنپيه وه.

بارودۆخى ژيانى تاراوگه يش بۇ زۆر كه س به هه شت نه بوو، سۆز بۇ
ولات، بپورهپى، ترس له ئايندهى نادلنيا، ته گه رهى هه مئامپزانبوون
له گەل كۆمه لگه خانه خۆپه كاندا، زۆر جار يش تهنگه تاوبى ئابوورى-
هه موو ئەمانه بىگومان كارىگه رپى به سه ر به ره مه پهنانى هونەرپپيه وه
هه بوو.

بريشت دهنووسى:

له تاراوگه مرۆف به شپوهپه كى زۆر تايبهت دهنووسى. وهكو بلپى
مرۆف به ناو بادا بانگ دهكا. به لام مرۆف به ئاراستهپه كى ديارىكراو

بانگ دهکا، که مرؤف سەر به کەس نییه، هیشتا قسه بۆ هه مووان.
ئەوانەى، که بۆ ئیره گوئى ناگرن، مرؤف قسه بۆ کەسى زۆر دیاریکراو
دهکا.

له بنه مادا، به بى ئەوهى دانى پيدا بنى، مرؤف قسه بۆ ئەوانەى
ماله وه دهکا، که ئیتر ناتوانن گوئى بگرن. پيشهى دەست تاراو
ئومیدکردنه.»

ههروهها له شيعرێکیدا که بىر له دريژى تاراوگه دهکاتهوه و هه
دهکهم بيگوازمهوه بۆ ئيره و من به يه کيک له شيعره نايابهکانى
بريشتى دهزانم، دهلى:

بیرکردنهوه له دريژى تاراوگه

۱

بزمار به دیوارهکهدا دامهکوته

چاکهتهکهت فری ده سەر کورسییهکه!

بۆچی خه مى چوار پۆژ دهخۆی؟

تۆ سبهى دهگه پیتتهوه.

درهختهکهت ئاو مهده!

بۆ درهختیكى تر دهروینی؟

پیش ئەوهى به قهد پلهیهک بهرز بى

تۆ به خۆشنوودییهوه ئیره جى دیلى.

که خه لکی به لاتدا تى دهپه پرن

کلاوهکهت بخاره سەر پوخسارت

بۆ لاپه رهى ریزمانیكى نامۆ هه لدههیتتهوه

ههوالی بۆ ولات بانگکردنهوهت

به زمانىكى ناسیاو نووسراوه.

بهو جوړهى گه چى بنمیچهکه هه لدهوه ری

(دهستى لى نادهم)

په رزینی زه برونهنگ داده پزی

ئهو په رزینهى له سه س نوور

دزی داد چى کراوه.

۲

سهیری ئەو بزماره بکه به دیوارهکهدا داکوتراوه:

لهو بروایه دای کهى دهگه پیتتهوه؟

دهتهوی بزانی، له ناخهوه له چى بروایه کدای؟

پۆژ به پۆژ له ژوورهکهتدا داده نیشی و دهنوسی،

بۆ ئازادبوون کار دهکهى

دهتهوی بزانی چۆن بىر له کارى خۆت دهکهیتتهوه

سهیری ئەو شابه رووه بچووکهى هه وشه که بکه

به گۆزهى پر، ئاوى بۆ دهبهى!

له گه ل جهنگدا ویزدانى زۆر تاراو کهوته نیوان بهرداشهوه: له

لايه کهوه له گه ل ولاته کانیاندا و ئەوانهى لهوی به جیان هیشتهبوون

ئازاریان دهکیشا، له لایه کی ترهوه به سهرکه وتنى هاوپه یمانه کان و

نشوستی ئەلمانیا، ئاسۆی ئومیدیکیان دهبینی، که به هۆیهوه

بتوانی کۆتایی به رژی می تیرۆری هیتله ر بهینری.

بیگومان کۆسپی زمان ته گه رهیه کی گه وره ی دهخسته پیش

نووسهران، به تایبتهتی درامانوس و ئەکتەر پتر تووشی تهنگزه دهبوون، چونکه به تایبتهتی ئەمان پابهستی گه یاندنیکێ زیندووی وشه بوون له سهر شانۆ. له ولاتی بیگانهدا به زمانی ئەلمانی شانۆنامهیهک بخریته سهر شانۆ ئامانجیکێ بۆ ئاسۆ بوو.

له م بارودۆخهوه دهتوانین فیگوری کاترینی لال له «دایکه ئازا»دا روون بکهینهوه: له سه رهتاوه بریشت ئەم دهورهی بۆ هیلینه فایگلی ژنی نووسی بوو. له پیتی ئەم ههلهوه دهیتوانی له تاراوگه ی سوید جاریکێ تر رۆل له شانۆدا بگێرێ، به بۆ ئەوهی پیدویست بهوه بکا زمانی ولاتی خانهخوێ فیڕ ببی. ئەو نمایشه پلان بۆ کراوه سهری نهگرت. له ریگه چاره ی ناچاریی دراماتورگییهوه ههژینه رترین رۆلی ژن له شانۆی سه ده ی بیستدا گه شه ی کرد.

وهکو شوینی په نا بۆ بردنی نمونه یی، سويسرای بۆ لایه ن خو ی سه لماند. خانه ی نمایش که زیورخ له ده قه ری ئەلمانی زمان وهکو دژه جه مسه ریکی گرینگی دیموکراتی به رامبه ر درامای ده ولته تی سانسۆرکراوی دیکتاتۆریی هیتلر جیی خو ی کردبووه وه. نهک ته نیا «دایکه ئازا» ی بریشت بۆ یه که م جار نمایش کرا، به لکو دوو شانۆی ترشی له وێ خرا نه سهر شانۆ: «مرۆڤه باشه که ی سیچوان» و «ژیانی گالیۆ» (هه ردووکیان سا لی ۱۹۴۳).

به ماوه یه کی کورت پێش هه لگی رسا نی جه نگی دووه می جیهانی بریشت دهستی به نووسینی «دایکه ئازا» له کاتی تاراوگه ییدا له سوید کردووه و به ته نیا پێنج هه فته ته واوی کردووه. به پیتی یه که م ره شنوو سه کانی ده بی سا لیک پێشتر له دانیمارک دهستی پی کردبی.

شانۆی بریشت

هیچ دراما کاریکێ تری ئەلمان له سه ده ی بیستدا، هینده ی بریشت خو ی به تیۆریی شانۆنامه کانییه وه سه رقا ل نه کردووه و ده رباره ی نه نووسیون. هه میشه سی چه مک له نووسینه کانییدا ده رده که ون، به لام زۆر به زه حمه ت له یه کتر جودا ده کرینه وه. ئەم چه مکانه هه ندی جار وهکو دژواز له نووسینی تیۆریی بریشتدا به کار ده هینرین و یه ککیان ده بیته ئالته رناتیفی ئەوی تر، هه ندی جار ییش وهکو ته واو که ری یه کتر به کار ده هینرین. هه ندی جار ییش بۆ به راورد و لی تۆژینه وه شانبه شانی یه ک له نووسینی بریشتیدا ده رده که ون.

ئیمه ئەوهنده ی خو مان به م چه مکانه وه سه رقا ل ده که یین، ئەوهنده ی یارماتیدەر بن بۆ ناساندنیکێ کورتی بریشت له ره وتی شانۆنامه ی «دایکه ئازا» دا. ئەگینا ئەم چه مکانه زۆر له وه به رفراوانتر و قوولترن ئیمه بتوانین له پێشه کییه کی وا کورتدا لێیان بتۆژینه وه.

۱- شانۆی نا ئه رستۆیی

زۆر شت له دراما کانی بریشتیدا به جو ریکی ترن وهکو ئەریستۆتالیسی فه یله سوف (۳۲۲-۳۸۴) له «هونه ری شیعر» که ییدا وه سفی کردووه؛ کاریک که دواتر بووه ته پیوه ریک بۆ شانۆنامه نووسه کانی رۆژئاوا.

ئەریستۆتالیس ئامانجی سه ره کیی تراژیدیای له «Katharsis»، واته پاکبوونه وه ی بینه ران به هۆ و له پیتی «ترس» و «به زه بی» وه. له پتی وه پیوسته، که بینه ر به جو ریک هه ست بکا که خو ی له ناو روودا وه کاندای ده ژێ. واته به جو ریک نمایش بکری، وهکو ئەو

روداوانه‌ی روو ددهن به سهر خویدا هاتن. به‌لام بریشت چه‌قی قورساییی شانۆ له «شانۆی سۆز له‌گه‌لبووندا» گواسته‌وه بۆ شانۆیه‌ک، که نه‌ک له‌سهر بنه‌مای سۆز، به‌لکو له‌سهر بنه‌مای تیگه‌یشتنی بینهر دروست بووی. ئیتر ئامانجی درامانوس نییه، لای بینهر ترس و به‌زه‌یی بوروژینی؛ بریشت هه‌ز ده‌کا ئه‌م دوو چه‌مکه‌ی ئه‌ریستۆتالیس به‌ چه‌مکی «زانخواری» و «ئاماده‌یی بۆ یارمه‌تی» بگۆرێ.

له‌ دراما کلاسیکیه‌کاندا خه‌ملاندنی چاره‌نووسی که‌سیک له‌ به‌راییدایه. به‌لام بریشت به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ گوشه‌نیگای ده‌برێته‌ پێوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ئه‌گه‌ری گۆرینیان. کرداری شانۆیی لای ئه‌و به‌ شیوه‌یه‌کی ئۆرگانی به‌رپوه‌ ناچێ، به‌لکو له‌ شیوه‌ی که‌وانه‌یه‌کی وینه‌دا گه‌شه‌ ده‌کا: دابه‌شکرانی دیمه‌ن له‌ ئارادا نییه، به‌لکو به‌ دوايه‌ک‌دا هاتنیکی نه‌رمی دیمه‌نه‌کانه. ئه‌و دوازه‌ ساڵه‌ی ژبانی «دایکه ئازا» ده‌گرێته‌وه، باروودوخه‌کانی درامایی به‌ چله‌پۆیه‌ گه‌یه‌ندراو جودا ده‌کرێته‌وه، که‌ گوته‌زای مه‌به‌ستی شانۆنامه‌که‌ به‌ ئاشکرا چڕ ده‌که‌نه‌وه. له‌ کاتیکدا له‌ درامای کلاسیکیدا هه‌موو دیمه‌نه‌کان به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ستران، لای بریشت هه‌ر دیمه‌نه‌ و ژبانی تایبه‌تی خوێ ده‌ژی. له‌ «دایکه ئازا» دوازه‌ دیمه‌نه‌که‌ درێژه‌ پێده‌ر و ته‌واوکه‌ری تر نین، به‌لکو هه‌ر دیمه‌نه‌و سهر‌به‌خۆ په‌یامیک ده‌که‌یه‌نی و ده‌توانرێ به‌ ئاسانی جی‌گۆرکییان پێ بکری، به‌ بێ ئه‌وه‌ی گۆرانکاری به‌ سهر‌ جه‌وه‌ری سهر‌جه‌می شانۆگه‌رییه‌که‌دا بێ.

۲- شانۆی مه‌لحه‌می

له‌ ژێر ئه‌م چه‌مکه‌دا شانۆی بریشت زۆر جار ده‌خه‌ریته‌ به‌ر توژینه‌وه.

مه‌به‌ست له‌م چه‌مکه‌ چه‌ند شتیکه‌:

له‌ لایه‌که‌وه‌ تیتیرینجانندی ره‌گه‌زی گه‌یرانه‌وه‌ بۆ ناو رووداوه‌ دراماتیکیه‌کان. ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌م فره‌یییه‌ (له‌ «دایکه ئازا» بيشدا زۆر جار به‌ کار ده‌هێنرێ). گۆرانی، کۆرس، فیگوری گه‌یرانه‌وه‌، رووکردنه‌ بینهران بۆ روونکردنه‌وه‌- واته‌ «له‌ - پۆل- ده‌رچوون»؛ جگه‌ له‌وه‌ ده‌ق له‌سهر‌ پلاکات و شاشه‌. نمایشکردنی ناوه‌رۆکی کورت، که‌ پێش دیمه‌نه‌کان ده‌که‌ون، به‌ مه‌به‌ستی شکاندنی تینۆیتی زانخواری «چۆن» و ئاژۆتنی ئاگه‌داریی بۆ سهر‌ «چی».

له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ چه‌مکی «شانۆی مه‌لحه‌می» ئاماره‌یه‌ بۆ هۆکاری ده‌روه‌ی زمان، که‌ شانۆگه‌رییانه، ده‌بێ ئه‌و هه‌مه‌ به‌ره‌سه‌ست بکا: به‌م شیوه‌یه‌ ده‌بێ پێ له‌وه‌ بگیری، که‌ بینهر زۆر خوێ تیکه‌لی رووداو بکا. بریشت خوێ «دایکه ئازا»ی بۆ شانۆ ئاماده‌ کردوه‌ و ده‌ریناوه، له‌ ریی ئه‌و نمایشانه‌ی وینه‌ گیراون یان به‌ کاسیتی فیدیۆ له‌ به‌رده‌ستان ده‌توانین له‌ «دایکه ئازا»دا بۆ نمونه‌ په‌نجه‌نومای ئه‌م خالانه‌ بکه‌ین

شانۆیه‌کی رووت؛

په‌رده‌یه‌کی خامی تا ناوه‌راست درێژ، که‌ جیگه‌ی په‌رده‌ی ئاسایی شانۆ ده‌گرێته‌وه؛ له‌ پشتییه‌وه‌ گۆرینی دیمه‌نه‌کان ده‌رده‌که‌وی، جگه‌ له‌وه‌ وه‌کو شاشه‌ به‌ کار ده‌هێنرێ بۆ روونکردنه‌وه‌ی شوینکات و رووداوه‌کان؛

گالیسکه‌ دارینه‌که‌ له‌سهر‌ ته‌خته‌یه‌ک دانراوه‌ که‌ به‌ ئاراسته‌ی پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌سوورپێته‌وه؛ به‌و جۆره‌ ئه‌و هه‌سته‌ لای بینهر دروست ده‌بێ، که‌ گالیسکه‌که‌ له‌ پیکردندا‌یه.

بریتشت لهه سهرهوبه ندهدا باسی ئیفیکتی نامو بوون دهکا: به هوی ئه وههوی که ئه وهی ئاساییه به ئاسایی نمایش دهکری، ده بی بینهر شتی نوئی بدوژیتته وه.

بریتشت دهیه وئی به مه چی له لای بینهر به دست بیئی؟ ئه و بینهریکی له زه تبین به ئاوات ناخواری، به لکو بینهریکی بیرکهره وه؛ یه کیک که سهری ده سورمی، بیر ده کاته وه و ره خنه گرانه حوکم دهدا: «نابی بینهر له جیهانه که یه وه بو جیهانی هونه بر فینری، نابی ئیتر ده سته سهر بکری؛ به پیچه وانه وه ده بی بخریته جیهانه واقیعیه که یه خو یه وه، به ههستیکی بیداره وه».

۳- شانوی دیالیکتیکی

ئه مه چه مکیکه که بریتشت له کاتی نیشته جیبوونی له ئه لمانیای ره وه لات به کاری هینا، له گه ل ئه وه میشدا که له سهره تای سالانی سیدا له نووسینه کانیدا دربارهی شانۆ در ده که وئی.

دیالیکتیک واته: بیرکردنه وه له دژوازیدا. به لام: ئایا ئه مه به راستی نوئییه؟ ئایا شانۆ هه له سهره تاوه به وه نه ده ژیا، که ناچیزی، کیشمه کیش و دژوازی هینا و ته سهر شانۆ؟ ئه مه جه وه هه ری ئه و شته نییه که ئیمه به «درامی» ناوزه دی ده که یین؟

بیگومان، به لام بریتشت دهیه وئی ئیستا ئه م دژوازیانه به مه بهستیکی زور تایبته بهینینته ناو شانۆ وه: بریتشت دهیه وئی بینهران فیتر بکا، بارودوخی کومه لایه تی ئاشنا له گوشه نیگایه کی نا ئاشناوه ببین. ده بی له م رییه وه دژوازی بیشکنی و لئی تی بگا. بینهر ده رک به و شتانه ده کا که فیگوره کان دهیلین؛ به لام ده رک به دژوازی ئه و شته ییش ده کا، که تییدا ده ژین و ده بی لئییه وه فیتر بن. له فیگوری دایکه

ئازاوه ئه م دژوازییه له بوونی دووفاقییانه یدایه وه کو ژنه بازارگانیک و وه کو دایکیک. له کو تاییی شانۆ نامه که میشدا هیشتا بروای به سوودی جهنگ هه یه، که ده بوو مندا له کانی بکاته قوربانی.

پشتینه ی میژووویی ئه م شانۆ نامه یه

زور له شانۆ نامه کانی بریتشت ره هه ندیکی میژوووییان هه یه و پشتیان به رو داوویی میژووویی به ستووه، به لام مه عریفه ی ته واوی پشتینه ی میژووویی بو تیگه یشتن له دراما کانی تری بریتشت و «دایکه ئازا» پیشمه رج و گرینگ نییه. بریتشت له به ئیستاتیکا کردن و به دراما کردنی رو داوه میژووویییه کان ئه وه نده به ئاگه داریه وه مامه له ی کردووه که نه یه یشتووه خوینهر له کاتی خویندنه وه ی شانۆ نامه یه کیدا یان له کاتی بینینی شانۆگه رییه کیدا نا ئومید و در دؤنگ بی و خو ی له رو داوه کان بی لایه ن بکا؛ له گه ل ئه وه میشدا چه ز ده کم لیتره دا چه ند په نجه نوما یه کی جهنگی سی سا له (۱۶۱۸-۱۶۴۸) بکه م بو ئه وه ی خوینهری کورد وینایه کی روونتری له لا دروست بی.

مرؤف ده توانی له سی ره هه نده وه سهیری ئه م جهنگه بکا:

وه کو مملانی نیوان کاتولیک و پروتستانته کان: ره وتی زه بروزه نگ رای دژه ریفورم بووه هوی ئه وه ی، که له ئه لمانیا دژایه تی ئاراسته ئاینیه کان یان باشتر بلین ئاینزاکان قوولتر ببیتته وه.

وه کو مملانی نیوان به رژه وهندی قه یسه ر و میره کان: له کاتیکدا قه یسه ر دهیه ویست به شیوه یه کی ره ها حوکم بکا، میریکی زور داوا ی ده سته لاتی پتریان ده کرد. قه یسه ر ده سته لاتیکی مه رکه زی موتله قی ده ویست که هه موو شت له ژیر ده سته ی خویدا بی، له کاتیکدا میره کان

خواری پشکداری بوون له دسته لاته کاندای.

وهکو ملمانپتی نیوان دسته لاتداره ئه ورووییه کان: له سالی ۱۶۲۴هوه چند دهوله تی جیاواز چوونه ناو جهنگه وه، وهکو دانیمارک یان سوید «که ئومیدی ئه وهی هه بوو دست به سهر دهریای روه لاتدا بگری»، فهرنسا «بو ئه وهی له دسته لاتی هابسبورگه کان کهم بکاته وه»، بریتشت ئه م قوناخه «نیونه ته وهی» یه جهنگی وهکو پشتینهی شانونا مه که هی هه لپژاردوه.

وهکو کیشهی نیوان سهر باز و جووتیار: بژیوی خراپی سوپا و زور جار مووچه پینه دان ده بووه هوی ئه وهی سهر بازه کان خوین به خه لکی مه دهنی تیر بکن. تالان و بروی شار، گوند و ده غلوان. بو جووتیاره کان مانه وه هه موو شتیک بوو: به رووومه کانیاں ده سووتینران، ولاخه کانیاں زهوت ده کران، مال و مولکیان ویران ده کران.

بریتشت بایه خی به گه مهی دسته لاتداران نه ددها، به لکو نازاری خه لکی بچووی به لوه گرینگ بوو. شهر له پیناوی ئیماندا له «دایکه نازا» دا ته نیا بو په رده پو شکردنه، له راستیدا جهنگ هه میسه بو به رزه وهندی مادییه.

رافه ی دهق

بریتشت زمانیکی سانا و روونی به باش ده زانی بو گه یاندنی په یامه کانی و خوی له رهمزگه لیک لا ددها، که خوینهر و بینهره کانی به زحمهت بتوانن کو ده کانی بکنه وه. له لایه کی تره وه نهیده ویست خوینهر و بینهره کانی دستبهرداری بیرکردنه وه بن.

به هوی ئاماده کردنی شانونا مه که وه له سالی ۱۹۴۹ دا بریتشت یاداشتی کردوه:

(دهبی «دایکه نازا و منداله کانی» له کاتی نمایشکردندا به شیوهیه کی گشتی چی پیشان بدا:

که بازگانیه گهره کان له کاتی جهنگدا له لایهن ره شه خه لکه وه ناکرین. که جهنگ دریزه پیدهری بازگانیه به هوکاری تر فه زیله ته مرو فایه تیه کان ده کوژی، بو خاوه نه کانیشیان. که بو خه بات دژی جهنگ هیچ قوربانیه ک گهره نییه.)

ئه گهر بریتشت له کاتی جهنگی دووه می جیهانیدا شانوگه رییه ک دهرباره ی جهنگیک دهنوسی که سی سه د سال پیشتر له سهر خاکی ئه لمانیا رووی داوه، مه بهستی ئه وه نه بووه، رووداوه میژووییه کان به ریکوپیکی داریژته وه- نه یویستوه شتیک بنوسی که به «درامای میژووی» ناوزده ده کری و جهنگه راسته قینه که بکاته پشتینهی دراماکه ی. بیگومان له شانونا مه که دا له چندان شویندا ئامازه کردن بو بارودوخه میژووییه کان له نارادایه: ناوی فهرمانده، کوشنار، شاری ئابلوقه دراو، مرو ف دهبینی چی له ئوردووگا کاندای روو ددها، چی گیرمه و کیشهیه کی کومه لایه تی ئه و کاته له نارادا بووه- ئه وهی له شانونا مه که دا هیه که مرو ف ده توانی به «خه ملاندنی میژووی» یان «که شوه وا» ناوزده ی بکا. به لام رووداوه میژووییه راسته قینه که له «دایکه نازا» دا له چه قدا نییه.

بریتشت ویستوویه تی به نیگایه کی جهنگی سی سالی، به راوردیک به جهنگی دووه می جیهانی بداته دسته وه، که هه موو شتیک له دهوروبه ری ویران بوو؟ مرو فکه کانی جهنگی دووه م و پاش جهنگ وا له م

شانۆنامەيە تى گەيشتن، واتە وەكو ئاوينەي ئەو ئەزمونە دژوارانەي لە كاتى دىكتاتورىيەتى هیتلەرەدا كوردبوويان. چەند ئامارژەيەك بۆ جەنگى دووهمى جيهاننيش لە ئارادايە، بۆ نمونە لە ديمەنى سىيەمدا كە باس دیتە سەر رابوونى پۆلۆنيەكان لە كاتى داگیركارىيى سوپاي سویديدا:

«پۆلۆنيەيەكان لیرە لە پۆلۆنيا نەدەبوو خوڤيان تى هەلقورتين، راستە پاشاي ئيمە بە ئەسپ و پياو و عەربانەو هاتە ناوہو، بەلام لە جياتى ئەوہى ئاشتيايان پياراستايە، دەستيان لە کاروبارى خوڤيان وەردا و پەلامارى پاشايان دا. بەوہ خوڤيان بە ئاشتى شکاندن تاوانبار کرد، هەموو خوڤينکيش بە سەرياندا دەرژى.»

نەك تەنيا لیرەدا دەبى بير لە داگیرکردنى پۆلۆنيا لەلايەن هیتلەرەو لە سالى ۱۹۳۹دا بکريتەو، بەلکو دەبى بير لە جوانکردنى هەوال لەلايەن میدياکانيشەو لە رايخى سىيەمدا بکريتەو، كە بە تەوسەو لەلايەن دەکريتەو. لەگەل ئەوہيشدا مەعريفەي هاوپیوہندييەكان بنەما نيە بۆ تىگەيشتن لە دراماكە: چونكە مەبەستى بریشت نە ئەوہ بوو، شانۆنامەيەك دەربارەي جەنگى سى سالى نەيش دەربارەي جەنگى دووهمى جيهانى بنوسى- پتر مەبەستى دياردەي جەنگ بوو وەكو جەنگ، چ ئومىديك بە جەنگەو دەبەستري، چى چاوہروانييەكى بازرگانى لە جەنگ دەكرى، چ بەرژەوہندييەك و- چۆن هەموو مایەبەتال دەبن، مەرۆف چۆن لە جەنگەو دەرس وەردەگرى. شانۆنامەكە دەتوانى داواكارى ئەوہ بى وەكو «كلاسيكى مؤديرنە» لە قەلەم بدرى: لەبەرئەوہى روانگەگەلتيك بەيان دەكا، كە نەك تەنيا بۆ

باروودخيتكى دياريكراو رەواجيان هەيە. چونكە هاوپیوہندى لە نيوان جەنگ و بازرگانيدا، لە شانۆنامەكەدا هەميشە و چەندان جار ئامارژەي بۆ دەكرى ئەم هاوپیوہندييە بۆ هەموو قوناغيتكى ميژوويى رەواجدارە و هيشتاپش هەر هەنووكەيبيە.

جەنگ و بازرگانى

«هەر كەسيك لەگەل شەيتاندا بەرچايى بكا، دەبى كەوچكيتكى دريژى پى بى» ئەم پەندە كۆنە ئەلمانىيە لە ديمەنى هەشتەمدا قەشەي لەشكر بە "دايكە ئازا"ى دەلى. مەبەستى ئەوہيە، ئەوى جەنگى پى خوڤ بى، لەبەرئەوہى پارەي ليوە دەست دەكەوئ، دەبى تەماشاشا بكا خوڤى چۆن زيانى لى دەكەوئ.

لە سالى ۱۹۵۳دا كاتى ئەم درامايە لە كۆپنھاگن نمايش كرا، بریشت لە رۆژنامەيەكى دانيماركيدا نووسى، كە مەبەستى لەم رىستەيە، رووکردنە لە بينەرانى سکاندنافى ولاتەكانى تاراوگە - بە تاييەتى ئەوانەي هەوادارى ناسیۆنال سۆسياليزمى ئەلمانى بوون، چونكە ئومىديان ئەوہ بوو، بتوانن سوودى لى ببينن. لە سالى ۱۹۳۹دا دانيمارك پەيمانى هيرشنەکردنى لەگەل ئەلمانيدا مۆر کرد؛ بەلام تەنيا سالىكى بە سەردا نەچوو كە هيزەكانى ئەلمانيا بە بى روونکردنەوہى جەنگ داگیريان کرد.

دايكە ئازايش لەو بروايەدايە بتوانى خوڤى لەگەل جەنگدا بگونجيتنى. لە لاپەرەي يەكەمدا ئومىدى ئەوہيە، بتوانى لە كلۆلى سوود وەرگرى و بە سەلامەتى منداڵەكانى دەرباز كا. لە لايەكى ترەوہ خەمى بە سەليقەيى بازرگانى، كە زۆر جار مەرۆف بوونى خوڤى لە بير دەباتەوہ. بریشت زۆر جار بۆ فيگورى دراماكانى زەحمەت دەكرد «ئاكارگەرانه»

رهفتار بکهن، دایکه نازایش لیره دا ریزپه ر نییه: ناتوانی سهرشاری
ئو بریارانه بی که دهبی بیاندا. بۆ نمونه له دیمه نی سییه مدا، کاتی
دهخریته بهردم ئو هه لاویردهوهی، یان ریگه به هه لواسینی کوره که
بدا یان به هوی فرۆشتنی گالیسکه که یه وه مالی بازگانی خوی
ویران بکا- زۆر دریز بیر دهکاته وه، ئه مه ش ده بیته هوی کوژرانی
کوره که ی.

تراژیدیای چاره نووسی "دایکه نازا" له وه دایه: به دریزایی
شانۆنامه که له کۆششی ئه وه دایه قازانج بکا. به لام له کۆتاییدا له
هه موو لایه که وه زیانی کردوه:

به بی خیزان ماوه ته وه؛ له مه ش زیاتر: مردنی سی منداله که ی
تاوانی خوی ته ی؛ دیوره یه که ی خوی به ته واوی نابووت بووه و به ره و
ویرانییه کی بازگانی ده روا.

مه به سستی بریشت ئه وه بوو، نشوسستی دایکه نازا به
گالیسکه که یه وه ده ربا: له کۆتاییدا هیچی بۆ نامیته وه ئه وه نه بی
خوی به ته نیا گالیسکه که ی رابکیشی.

میژووی گه وه و ره شه خه لک

«به شیوه یه که جهنگی که، که گر تی بهرده درئ، ده کوژری و تالان
ده کری، که میک ئه تککردن نابی له بیر بکری، به لام به وه له هه موو
جهنگه کانی تر جیاوازه که جهنگی باوه ره، ئه مه ئاشکرایه.»

قه شه ی له شکر و ئاشپه زه که ناوازانه له م شوینه دا هاوړان: ئه و
جهنگه ی تیوه ی گلاون، جهنگی باوه ره. جهنگی ئاسایی نییه، به لکو
جهنگی تایبه ته، که له پیناوی ئیماندا ده کری، واته به دلی خویه.

بیگومان ئه مه وه همی کی ئیماندارانه یه؛ چونکه ئه و ته وسه ی له م
دیرانه وه ده بریسکیته وه په رده پۆش ناکری.

بریشتی مارکسی وای ده بی نی سوود و زیان ره وتی جیهان دیاری
ده که ن؛ ره وتی جهنگی گه وه ره گه شه کردنی ره شه خه لک دیاری ده کا.
ره شه خه لکه که ییشن، که هاوه لگری جهنگ و لپرسراویتی، وه کو
دایکه نازا له دیمه نی سییه مدا لپی تی گه یشتوه:

«که مرۆف گوپی له قسه ی سه رزله کان ده بی، جهنگه کانی
ده گپینه وه بۆ ترس له خوا و هه موو ئه و شتانه ی باش و
جوانن. به لام که مرۆف باش لپی هورد ده بیته وه، ئه وه نده
گه مژه نین، به لکو جهنگه کان بۆ قازانج ده که ن. ئه گینا
خه لکی بچووی وه کو من هاوکار نابن.»

له دیمه نی هه وته مدا هیشتا «دایکه نازا له چله پۆیه ی ره وتی
بازگانیدایه»، سالی ۱۶۳۲ه، جهنگ گه یشتوه ته دوندیکی نوئی.
لیره وه به رده وام نه وی ده بی- له گه ل ئه وه یشتا رۆژ به رۆژ کلۆلتر ده بی
و باری لیژتر ده بی، هیشتا له و باوه ره دایه، که جهنگ بۆ ئه و
خیره به ره که ته. ره شه خه لکه که له جهنگه وه دهرس وه رناگری- که ئه و
نییه له جهنگ سوود وه رده کری. به لام به هوی نه بوونی ئه م روانگه یه وه
جهنگ بۆ گه وره کان شیوا ده کا.

«دایکه نازا» ئاگه دارکردنه وه یه که دژی جهنگ؛ ئاگه دارکردنه وه یه که
که له خواره وه نیگا ده گریته رووداوه گه وره کانی میژوو. بریشت
روانگه یه که هه لده بیژری، که به پیچه وانه ی راویچوونی باوه وه بوو،
میژوونووسینه وه ی ته قلیدی، بۆرژوازی به وه راهاتبوو، پرۆسیسی
میژوویی له گۆشه نیگای ده سته لاتداره کانه وه وه سف بکا، چیگه ی

گۆشه‌نیگای ماتریالی و ئابووری نهده‌بووه.

بۆ فاشیزم ئەمه دنیا‌بینیه‌کی هه‌تا بۆی به پیت بوو- له‌ویدا میژوو چرکه‌ساتی‌کی بیناکردنی ناسیۆنالیستی بوو، کاتی له بهر هۆی ئایدۆلۆجی و پرۆپاگه‌نده «ساته مه‌زنه‌کان» به‌رز و زهق ده‌کرانه‌وه. ئەو پرسیاره‌ی چینه‌کانی خواره‌وه چۆن له کاتی کاره‌ساتدا بژیوی خۆیان دابین ده‌کرد، هیچ ده‌وریکی نهده‌بینی.

ئەم مه‌به‌سته‌ی، ده‌رگه‌ی ناباو به‌ره‌و میژوو بخه‌یته‌ سه‌ر پشت، زۆر جار له دا‌هینانی بریتشتدا تووشی ده‌بین. له یه‌کیک له به‌ناوبانگترین شیعره‌کانی تاراوگه‌ی به‌ ته‌واوی خۆی به‌م باب‌ه‌ته‌وه خه‌ریک کردووه. له ساڵی ۱۹۳۵دا نووسیویه‌تی.

پرسیاره‌کانی کرێکاریکی خۆینه‌ر

کۆ تیه‌ی هه‌وت ده‌روازه‌یی بینا کرد؟

له کتێباندانای پادشایان نووسراوه.

پادشاکان ئەو گاشه‌به‌ردانه‌یان ڕاکێشاوه؟

ئەو بابلی چه‌ند جار وێرانکراو

کۆ هه‌نده جار بینای کرده‌وه؟

به‌ناکان له چ مائیکی وه‌کو زێر دره‌شاوه‌ی لیمادا ده‌ژیان؟

ئەو ئیواره‌یه‌ی دیواری چین ته‌واو بوو

به‌ناکان بۆ کۆی چوون؟

پۆمای مه‌زن پر له که‌وانه‌ی ئاهه‌نگی سه‌رکه‌وتنه.

کۆ بینای کردن؟

قه‌یسه‌ره‌کان به سه‌ر کێدا سه‌رکه‌وتن؟

بیزه‌نتی ستایشکراو ته‌نیا کۆشکی بۆ دانیشه‌توانی هه‌بوو؟

تاوه‌کو له ئەتلا‌نتیی مه‌زندا

له‌و شه‌وه‌یدا ده‌ریا هه‌لی لوه‌شی

ئەوانه‌ی خه‌ریک بوو بخنکین بانگی کۆیله‌کانیان ده‌کرد

ئەلیکسانده‌ری لاو هیندستانی گرت.

ئەو به‌ ته‌نیا؟

قه‌یسه‌ر گالییه‌کانی به‌زاند

هه‌ر هیچ نه‌ی چێشته‌که‌ریکی له‌ لا نه‌بوو؟

فیلیپی ئیسپانیا گریا کاتیک هیزی ده‌ریایی

له ئاودا نوقوم بوو، که‌سی تر نه‌گریا؟

فریدریشی دووه‌م له جه‌نگی هه‌وت ساڵدا سه‌رکه‌وت.

کۆ له‌گه‌ڵیدا سه‌رکه‌وت؟

گشت په‌رهبه‌که سه‌رکه‌وتنی

کۆ چێشتی به‌ له‌زه‌تی سه‌رکه‌وتنی لی نا؟

هه‌ر ده‌ ساڵ جارێ پیاویکی مه‌زن.

کۆ باجی ده‌دا؟

هینده هه‌وال

هینده پرسیار

که‌ریم په‌ره‌نگ

قیه‌نا ۲۰۰۹ / ۸ / ۱۹

جووتيارِيڪ
ژنه جووتيارهڪه
ڪورِيڪي گهڻج
پيرِيژنهڪه
جوٽيارِيڪي تر
ژنه جووتيارِيڪ
جووتيارِيڪي گهڻج
ٽالا هه لگر
چهند سهربازِيڪ
دهنگِيڪ

ڪه سه ڪان

دايڪه ٽازا
ڪاترين، ڪچه لالهڪهي
ٽايليف، ڪوره گهورهڪهي
شفائيتزهرڪاز^(۱)، ڪوره بچووهڪهي
سهربازگر
چاوهشي جهنگ (چاوهش)
ٽاشپهز (چيشٽلينيهر)
فهريماندهي بهري جهنگ (فهريمانده)
قهشهي لهشڪر
خهزندهار
يفيٽ پوٽير
چاوبهستراو
چاوهشيڪي تر
سهرههنگه پيرهڪه
دهفتهرداريڪ (بهريسي نووسينگه)
سهربازِيڪي لاهو
سهربازِيڪي پير

(۱) وشهيهڪي ٽهلمانيه، ماناي پهنيري سويسرييه (وهرگير).

باوهرم به مروڤايه تي ون كردووه، چاوش.

چاوش:

مروڤ ههست دهكا، ليتره ماوهيهكي زور جهنگ نهبووه. دهپرسم، دهبي رهوشته له كويوه بي؟ ناشتي تهنيا پيسي و پوڤلييه، جهنگه كه نهزم دهخولقيني. له ناشتيدا مروڤايه تي تهشه نه دهكا. به مروڤ و حهيوانهوه بهچكه بهرازيان دهبي، ههر وهكو هيچ نهبي. هه موو كهسي نهوه دهخوا كه دهيه وي، پارچه يه كه په نير به سهر ناني سپييه وه و نه مجا قارتيك چه وري به راز به سهر په نيره كه وه. نه م شاره چهند مروڤي لاو و چهند نه سپي له پيشه وه هه يه، هيچ كه سيك نازاني. هه رگيز نه زميراون. من به هه ندي ناوچه دا رويشتووم، له وانه يه هه فتا سال بي جهنگي تيدا نه بووي، خه لكه كه به هيچ جورتيك هيشتا ناويان نه بوو، خو يان خو يان نه دناسي. ته نيا نه شو ينه ي جهنگي لي بي ليسته ي ريكوييكي و تومارگه ي ريكوييكي لييه، پيلاو به توپ دي و دانه ويله به فرده، مروڤ و حهيوان به پاكی ده زميررين و ده گويزينه وه، چونكه مروڤ باش ده زاني: به بي نه زم جهنگ نابي!

سهر بازگر:

نه مه زور راسته!

چاوش:

وهكو هه موو شتيكي باش، جهنگيش له سهره تاوه كردني سهخته. نه مجا كه ته شه نه دهكا، نه ويش توكمه يه؛ نه مجا خه لكه كه له ناشتي ده سله مينه وه، وهكو قومارچييه كان پيش

۱

(به هاري ۱۶۲۴. فهريمانده ي هيز نوکسنستيهرنا له دالارنه له شکر بو هيرشکردنه سهر پوڤلونييا كو دهكاته وه. نه بازرگاني گه روک نانا فيرلينگ، ناسراو به دايكه نازا، كورتيكي له دهست ده دا).
(جاده يه كي نزيكي شار).

(چاوشتيك و سهر بازگريك وه ستاون له سهر ما هه لده لهرزن).

سهر بازگر: (۲)

مروڤ چون ده تواني ليتره گرووه يه كه هه لبري ري؟ چاوش، من جاروبار بير له خو كوشتن ده كه مه وه. هه تا دوازه ي مانگ ده بي چوار ناله لگر بو فهريمانده ي هيز ناماده بكم و خه لكه كه ليتره هينده پر له خراپين، كه شه ويك نييه من تيا بخه وم. نه گهر به هه زار حال يه كيكي په يدا ده كه م و زور ناگه داري ده بم و خو مي لي نه بان ده كه م، كه سينه ته نگه و ماسوولكه كاني ده يه شين، منيش كامه رانانه مه ستم كردووه، نيمزاي كردووه، من ته نيا پاره ي مه يه كه ده دم، ده رده چي ته ده ري، من به دوايدا بو ده رگه كه، چونكه من زانيبووم نه ماسته موويه كي تيدا يه: دروسته، هه لاتبوو، وهكو نه سپي زي په نجه، هيچ وه عدي پياوانه نييه، نه داسووزي و نه باوهر، نه هه ستي شه رهف. من

(۲) پيشه يه كي سهر بازي بووه، نه ركي سهر بازگر به هيز كردني سوپا بووه، له پتي گرتن و راكيشاني سهر بازي نو ي بو ناو سوپا (وه رگير).

ئەوھى دەست لە يارى ھەلگرن، چونكە دەبى ئەمجا بېژميرن
چەنديان دۆراندووه. بەلام لە سەرەتاوھ لە جەنگ دەسلەمىنەوھ.
جەنگ بۆيان شتىكى نوپىھ.

سەربازگر:

ئەوا گالىسكەيھەك دى. دوو ژن و دوو كورپى گەنج. پيرەكە
راگرە، چاوش. ئەگەر ئەمەيش ھىچ نەبى، ئىتر خۆم نادەمە
بەر باى نىسان، وا پىت دەلئيم.
(دەنگى جۆق دەبىستىرئ. گالىسكەيھەكى دارين نزيك دەبىتەوھ،
كە دوو كورپى گەنج راى دەكيشن. داىكە ئازا و كاترينى كچى،
كە لالە لە سەرى دانىشتوون).

داىكە ئازا:

بەيانىت باش جەنابى چاوش!

چاوش:

(دەچىتە سەر رىگەكە) بەيانىتان باش، خەلكىنە! ئيوھ كىن؟

داىكە ئازا:

بازرگانين.

(گۆرانى دەلئى):

سەروانەكان، با تەپلەكان بىدەنگ بن
بىھلن سەربازە پىادەكانتان رابوھستين:

داىكە ئازا، بە پىلاوھوھ دى

كە باشتر دەتوانن پيوھى رى بکەن.

بە ئەسپى و ھەيوانەوھ

جاننا و تۆپوھشىن و زين و لغاوهوھ-

دەبى بتانبا بۆ بەرھى جەنگ

دەبى پىلاوى باشتان ھەبى.

بەھار دى، مەسىح ئەتۆ رابە!

بەفر دەتووتەوھ. مردووهكان ئارام دەگرن.

ئەوھى ھىشتا نەمردووه

ئىستا دەكەووتە رى.

سەروانەكان: (۳) خەلكەكەتان بە رى كەتوون

با بە بى باستورمە بەرھو مەرگ نەچن.

با ئازا لە پىشدا چاكيان بکاتەوھ

بە شەراب لە تەنگەتاويى جەستە و روحدا.

تۆپ ھاويژ لەسەر سكى برسى

سەروانەكان ئەوھ تەندروست نىيە.

بەلام ئەگەر تير بن، دوعاى خىرى منتان لەگەل

بىانبەن بۆ ناو ئاگرى دۆزەخ.

بەھار دى، مەسىح ئەتۆ رابە!

بەفر دەتووتەوھ. مردووهكان ئارام دەگرن.

ئەوھى ھىشتا نەمردووه

ئىستا دەكەووتە رى.

چاوش:

راوھستن، سەر بە كوین، ھىچووپوچىنە؟

(۳) سەردوان: مولازم

ئايلىف:

بەتاليونى دووھى فينلەندا .

چاوش:

پسوولەكانتان لە كوڤن؟

دايكة ئازا:

پسوولە؟

شفايتزهرگان:

بەلام ئەمە دايكة ئازايە!

چاوش:

قەت نەمبىستوو، بۆچى ناوى ئازايە؟

دايكة ئازا:

چاوش، ناوم ئازايە، چونكە لە مالىويرانى ترسام و بە ناو ئاگرەتۆپى (ريگە)دا بە پەنجا نانەو لە گاليسكەكەمدا ئاژووتم. كە پروويان ھەلھيناوو، كاتى ھاتبوو، چارەى ترم نەبوو.

چاوش:

نوكتەم بۆ مەگيرەو، ناسنامە (ھەويە)كەت لە كوڤيە!

دايكة ئازا:

(بە دەم دابەزىنەو بە پليكانەى گاليسكەكەدا كۆمەلى كاغەز لە قووتويەكى تەنەكە دەردەھيئى): چاوش ئەمە ھەموو كاغەزەكانمن. ئەمە سەرجمەى كتيبيكى نزاى تىدايە، ھى (ئالتئويتىنگ)ھ، شتيك بۆ خەيار برين و، نەخشەيەكى ميرن، خوا خۆى دەزانى ئايا جاريك لە جاران دەجم بۆ ئۆى، ئەگينا لە خۆرايىيە، ليرەشدا نووسراو، كە ئەسپەكەم ھىچ پەتاي

كەلبە و سمى نىيە و، بە داخوھ تۆپيوھ، پازدە گولدن لە سەرمان كەوت، بەلام سوپاس بۆ خوا من پارەكەم نەدا . ئەم كاغەزانە بەسن؟

چاوش:

دەتەوئ پيم رابوئىرى؟ ئەم بىروويەت لە بىر دەبەمەوھ. تۆ دەزانى دەبى مؤلەتت ھەبى.

دايكة ئازا:

بە ريزەوھ قسە لەگەل من بکەن و بۆ منداڵە ھەرزەكارەكانم مەگيرنەوھ كە دەمەوئ پيتان رابوئىرم، ئەمە كاريكى نارەوايە، من ھىچم لەگەل ئيوھدا نىيە. مؤلەتەكەم لاي بەتاليونى دوو روخسارە راشكاوھكەمە، ئەگەر ناتوانن بيخويننەوھ، ناتوانم يارمەتيتان بەم. نايەلم مؤريكى لى بدن.

سەربازگر:

چاوش، من لاي ئەم كەسە ھەست بە روحيكى سەرکەش دەكەم. لە ئۆردوگا پيوستمان بە پەروردە ھەيە.

دايكة ئازا:

وام زانى پيوستتان بە سجووقە.

چاوش:

ناوت.

دايكة ئازا:

ئانا فيرلينگ.

چاوش:

كەواتە ھەمووتان ناوتان فيرلينگە؟

دایکه ئازا:

بۆچی؟ من ناوم فیڕلینگه . ئەمانه ناویان فیڕلینگ نییه .

چاومش:

وام زانی هه موویان مندالی تۆن؟

دایکه ئازا:

ئێ مندالی منن، به لام ده بێ هه موویان ناویان وه کو یه ک بێ؟
(ئاماژه بۆ کورپه گه وره که ی ده کا): ئەمەیان بۆ نمونە ناوی
ئایلیف نۆۆسکییه، له بهرچی، باوکی هه میسه بانگه شه ی ئه وه ی
ده کرد، گوايه ناوی کۆۆسکی یان مۆۆسکییه . ئەم کورپه ئه وه ی
هیشتا باش له بیره، ته نیا یه کێکی تر هه بوو که ئەم له بیریتتی،
فه ره نسکییه که به بز نه ریشه یکه وه . به لام جگه له وه یه یه له
باوکییه وه ژیری به میرات بۆ ماوه ته وه؛ ده ی توانی پانتۆل له
پێی جووتیار دابکه نێ، به بێ ئه وه ی هه سته ی پێ بکا . به و جوړه
هه ره یه که له ئیمه ناوی خۆی هه یه .

چاومش:

چۆن، هه ره یه که و ناویکی تر؟

دایکه ئازا:

بۆ خۆتان له نه زانی ده دن .

چاومش:

که واته ئه و چینییه؟ (ئاماژه بۆ بچوو کتره که ده کا).

دایکه ئازا:

نه تزانی، سوپسرییه .

چاومش:

پاش فه ره نسکییه که؟

دایکه ئازا:

دوای چی فه ره نسکییه که؟ من هه یچ فه ره نسکییه که نااسم .
شته کان تیکه ل مه که ن، ئەگینا ئیوار هیش هه ره لیره وه ستاوین .
سوپسرییه که، به لام ناوی فه یۆسه، ناویک که هه یچ پێوه ندییه کی
به باوکییه وه نییه . ناوی هه ره زۆر به جوړیکی تر بوو و به نای
قه لآ بوو، ته نیا به ده مست بوو .
(شفایتسه رکاس به خۆشییه وه سه ره ده له قینێ، کاترینی لآیش
پێی خۆشه).

چاومش:

چۆن ده توانی ناوی فه یۆس بێ؟

دایکه ئازا:

نامه وی بریندارت بکه م، به لام فه نتازیات زۆر نییه . بێگومان
ناوی فه یۆسه، چونکه کاتی ئه و له دایک بوو، من له گه ل
هه نگارییه کدا بووم، بۆ ئه و گرینگ نه بوو، ریکۆله خۆرکه ی بوو،
له گه ل ئه وه یه شدا که هه رگیز تنۆکیکی نه خوار دبووه وه، مرۆقیکی
زۆر سه ره راست . کورپه که ی وه کو ئه و ده رچوو ه .

چاومش:

به لام خۆ ئه و باوکی نه بوو؟

دایکه ئازا:

به لام وه کو ئه و ده رچوو ه . ناوم ناوه شفایتسه رکاز، بۆچی،
له به ره ئه وه ی له گالیسه که پاکیشاندا زۆر باشه . (ئاماژه بۆ

كچه كهى دهكا): ئەمىيان ناوى كاترين هاوپته، نيوه ئەلمانە.

چاوش:

دەبى بلىم، خىزانىكى روو خوشن.

دايكة ئازا:

بەللى، من بە گالىسكه دارينه كه مه وه به هه موو دنيا دا گه راوم.

چاوش:

ئەو شتانه هه موو دهنوو سرين. (دهنوو سى) تو خه لكى
بامبىرگى له باقاريا، چۆن هاتووى بو ئيره؟

دايكة ئازا:

من ناتوانم چاوه روا ن بھ هتا جھنگ به خىرى بو (بامبىرگ)
ديت.

سەريازگر:

ئيوه دەبى ناوتان يه عقوب گاميش و ئيساو گاميش بى،
له بهرئەوى ئيوه گالىسكه كه راده كيشن. ئيوه هه رگيز له م
گالىسكه يه نايه نه دهرى؟

ئايلىف:

دايه، دهنوانم به قه پوزيدا بدهم؟ زور حەز دەكەم.

دايكة ئازا:

منيش ليتى قه دهغه دهكەم، له جى خوت راده وه ستى. ئىستا
جه نايى ئەفسه ران، دهمانچه يه كى باش يان پشتىنى قايشتان
پىويست نيبه، ئەوهى خوتان كۆن بووه، جه نايى چاوش.

چاوش:

من شتىكى ترم پىويسته، دهبينم كوره كان وه كو دار قان

هه لچوون، سنگ پان، قاچوقولى ئەستوور: دهمه وى بزائم،
بوچى خويان له خزمه تى سەريازى دەدز نه وه؟

دايكة ئازا:

(خيرا): هيج ناكرى، چاوش. منداله كانى من بو پيشه ي جهنگ
نابن.

سەريازگر:

به لام بوچى نا؟ ئەمه قازانج و ناودارى ده هينى. پۆستال به
هه رزان فرۆشتن كارى ژنانه. (به ئايلىف) جارىك وهره
پيشه وه، با ده ستت لى بدهم بزائم ماسوولكه ت هه يه يان
جووجه لى.

دايكة ئازا:

جووجه لى يه. ئەگەر يه كىك به گرژومۆنى سەيرى كا له وانه يه
ببووريتته وه.

سەريازگر:

دهيتوانى گوپره كه يه ك بكوژى، ئەگەر يه كىكى له تهنيشته وه
بووايه.

(دهيه وى له گه ل خوڤى به رى).

دايكة ئازا:

لىي دهگه رپى؟ ئەو بو ئيوه ده ست نادا.

سەريازگر:

ئەو زور سووكايه تى پى كردم ناوى دەمى منى به قه پۆز هينا.
ئيمه هه ردوو كمان ده چينه ئەو كىلگه يه وه و شته كه له نيوان
پياواندا دهبيرتنيه وه.

ئايلىف:

بىدەنگ بە. دايە، من خۆم لە حەقى دېم.

دايە ئازا:

لە جىي خۆت رادەوہستى! خوڤىرى! دەتناسم، تەنيا حەزت لە زۆرانبارىيە. چەقۆيەك بە پۆستالەكەوہپەتى، پىيتدا دەكا.

سەربازگر:

وہكو دانى شىرى ھەلى دەكەنم، كورپىژگە وەرە.

دايە ئازا:

جەنابى چاوش، بە سەرھەنگ دەلیم. دەتانخاتە بەندىخانەوہ. ستوان ھاتوچۆكەرى كچەكەمە.

چاوش:

برا بە زەبروزۆر نا. (بە دايە ئازا): چىت دژى خزمەتى سەربازى ھەيە؟ باوكى سەرباز نەبوو؟ مەردانە شەھىد نەبوو؟ تۆ خۆت وت.

دايە ئازا:

ئەو ھىشتا زۆر مندالە. دەتانەوڤ بۆ قەسابخانەى بەرن، من دەتانناسم. پىنج گۆلدىنى پى وەردەگرن.

سەربازگر:

لە پىشدا بىرىيەكى جوان و پۆستال وەردەگرى، وا نىيە؟

ئايلىف:

نەك لە تۆ.

دايە ئازا:

ماسىگر بە كرمى وت وەرە لەگەلما بۆ راوہماسى.

(بە شفايتسەركان): رابكە و ھاوار بكە. دەيانەوڤ براكەت بدزن. (چەقۆيەك رادەكيشى). تاقي بكەنەوہ و بىدزن. بەر چەقۆتان دەدەم، ساختەچىيانە. پىتانى پىشان دەدەم، بەو جەنگ دەكەن! ئىمە سەراستانە كەتان و سجووق دەفرۆشەن و خەلكى بى وەين.

چاوش:

لە چەقۆكەترا ديارە چەند بى وەيت. دەبى شەرمەت بە خۆت بى، چەقۆكە لابە، پىرىژنى چەپەل! پىشتر دانت پىدا نا كە بە جەنگ دەژى، ئەگىنا چۆن دەتەوڤ بژى، بە چى؟ بەلام جەنگ چۆن دەبى، ئەگەر سەرباز نەبى؟

دايە ئازا:

مەرج نىيە كورەكانى من بن.

چاوش:

ئاوہا، جەنگەكەت دەبى ناوكەكە بخوا و ھەرمىكە بتفەيئەتەوہ! پروتەو پروتەكانت دەبى بە جەنگ قەلەو بن و ھىچ باجيان لى وەرنەگىرى. دەبى خۆى مشوورى ئەوہ بخوا چۆن كارەكەى مەيسەر دەكا، وا نىيە؟ ناوت ئازايە، ھا؟ لە جەنگ دەترسى، ناندرەكەت؟ كورەكانت لى ناترسىن، من خۆم لىيانم بىستوہ.

ئايلىف:

من لە جەنگ ناترسىم.

چاوش:

بۆچى بترسى؟ سەيرى من كەن: نىبى سەربازبوونم خراپ

لیھاتووہ؟ من بہ حەفدە سالی دەستم پی کرد.

دایکە ئازا:

تۆ ھیشتا حەفتا نیت.

چاوش:

دەتوانم چاوەروانی بم.

دایکە ئازا:

بەلێ، لەوانەییە لە ژیر خاکدا.

چاوش:

دەتەوێ سووکایەتیم پی بکەیت و پیم دەلێی، دەمرم؟

دایکە ئازا:

ئەئێ ئەگەر ئەمە راستی بی؟ ئەگەر ببینم پتەو دیارە؟ کە تۆ

سەیر دەکەیی وەک تەرمیک دیاری کە لە پشوویدا بی، ها؟

شفایتسەرکان:

توانای خویندەنەوێ نایندەیی هەییە، هەموو خەلکەکە وا دەلێن.

پیشبینیی پاشەپۆژ دەکا.

سەریازگر:

دەکەواتە پیشبینیی نایندە بە جەنابی چاوش بلێ، لەوانەییە

کە یفی پی بی.

چاوش:

من بروام پی نییە.

دایکە ئازا:

کلاو خودەکەم بدەری.

(کلاو خودەکەمی دەدات.)

چاوش:

ئەمە ئەو ناگەییەنی کە دەمرم. تەنیا بۆ ئەوێ شتیکم بۆ

پیکەنین هەبی.

دایکە ئازا:

(دەفتەریک دەهینی و دەیدری):

ئایلیف، شفایتسەرکان و کاترین، لەوانەییە هەموومان ئاوەها

لەتوێت کرین، ئەگەر زۆر بە چرپی خۆمان بدەینە دەستی

جەنگەوێ. (بە چاوش): من ناویزە بۆ ئیو بە خۆرای دەیکەم.

من خاچیکی رەش لەسەر کاغەزەکە دەکەم. رەش مەرگە.

شفایتسەرکان:

ئەوانی تر بە بەتالی دەهیلێتەو، دەبینی؟

دایکە ئازا:

قەدیان دەکەم، ئیستا تیکیان دەدم. وەک ئیمە چۆن هەر لە

سکی دایکەوێ تیکەلین، ئیستا رای دەکیشی و دەزانی.

(فەرماندە خۆی دوا دەخا).

سەریازگر:

(بە ئایلیف) من هەموو کەسیک وەرناگرم، من بە ناوبانگم بە

هەلاوێردن، بەلام تۆ ناگریکت هەییە، کە خۆش دەمورووژینی.

چاوش:

(دەست دەخاتە نیو کلاو خودەکەو):

گەمژەبی! جگە لە فرۆفیل هیچی تر نییە.

شفایتسەرکان:

خاچیکی رەشی راکیشا، دەمری.

سەربازگر:

مەھەلە بىتتەرىن، بۇ ھەممۇ كەسىپك گوللەيەك نەتوئىنراوتەوھ.

فەرماندە:

(بە دەنگى نووساۋەوھ):

تۆ ھەلت خەلەتاندەم.

دايىكە ئازا:

تۆ لەو رۆژەدا خۆت ھەلخەلەتاند كە بووى بە سەرباز. ئىستاش

دەرۋىن، ھەممۇ رۆژىك جەنگ نىيە. دەبى پەلە بەم.

چاۋەش:

دۆزەخ و شەيتان، من نايەلم تۆ فرۆفېلّم لى بەكى. كورپە

زۆلەكەت لەگەل خۇمان دەبەين، لاي ئىمە دەبىتە سەرباز.

ئايلىف:

دايە، من دەمەۋى بىمە سەرباز.

دايىكە ئازا:

تۆ كەلەت داخە، شەيتانى فىنلەندى.

ئايلىف:

ئىستا شفايتسەركازىش دەيەۋى بىتتە سەرباز.

دايىكە ئازا:

ئەمە بۇ من نويىە، دەبى ئىۋەيش خۆ بەخت رابكىشن. ئىۋە

ھەرسىكتان.

(دەچىتە دواۋە لەسەر كاغەزىك وئىنەى خاچىك دەكىشى).

سەربازگر:

(بە ئايلىف): دى ئىمە گوتراۋە كە لە ئۆردوۋگای سویدیدا

ئىماندارانە دەگوزەرى، بەلام ئەمە تەنیا بوختانە، بۇ ئەۋەى

زىانمان پى بگەيەنن. تەنیا بە يەكشەموۋان گۆرانى دەگوتىرى،

تەنیا يەك كۆپلە! و تەنیا كاتىك يەككىك دەنگى خۇش بى.

دايىكە ئازا:

(بە كاغەزەكانى نىۋ كلاًو خودەكەى چاۋەشەوھ دەگەپتەوھ):

دەيانەۋەى لە دايىكان ھەلبىن، شەيتانانە، ۋەكو گوتىرەكە چۆن

مل دەنى، ئاۋا بۇ جەنگ برۆن. بەلام من لە كاغەزەكان دەپرسم،

ئەوسا دەبىن كە جىهان پىدەشتى خۇشى نىيە، بە «لەگەلم

ۋەرە، كورم، ھىشتا فەرماندەى ھىزمان گەرەكە». چاۋەش، من

لە بەر ئەۋان گەرەترىن ترسم ھەيە، نايانەۋى لە جەنگ

قورتارىان بى. سىفەتى دژۋارىان ھەيە، ھەرسىكىان. (كلاًو

خوودەكە بۇ ئايلىف رادەگرى). ھا، خۆۋبەختىك راکىشە.

(ئايلىف يەككىك دەردەھىنى، دەيكاتەوھ. دايىكە ئازا لە دەستى

پراى دەپسكىنى). ئەۋەتانى، خاچە! ئاخ، منى دايىكى بەدبەخت،

منى دايىكى پىر ئازار. دەمرى؟ لە بەھارى ژياندا دەبى بمرى.

ئەگەر بىتتە سەرباز لە شەردا دەكوژرى، ئەمە پروۋنە. زۆر

پىركىشە، لە باۋكى دەچى. ئەگەر ئاقل نەبى ئەۋا رىگەى مەرگ

دەگرىتە بەر، كاغەزەكە دەيسەلىنى. (بە سەرىدا دەقىزىنى)

دەتەۋى عاقل بى؟

ئايلىف:

بۆچى نا؟

دايىكە ئازا:

ئاقل ئەۋەيە، ئەگەر لە لاي دايىكە بىمىنەتەوھ، ئەگەر گالتەت پى

بکهن و پیت بلین جووجه له، تهنیا پی بکهنه.

سهربازگر:

ئه گهر خوت پیس کرد، براكهت ده بهم.

دایکه ئازا:

من پیم وتی ده بی پی بکهنی. پی بکهنه! شفایتسه رکان ئیستا تو راده کیشی. له تو که متر ترسم ههیه. تو سه ر راستی. (له کلاو خوده که دا کاغه زیک دهرده هینی)، ئوی، بو وا سهیر ته ماشای کاغه زه که ده که ی؟ به دلنیا یییه وه خالییه. مه حاله خاچیکی پیوه بی. نابی تو م له ده ست بجی. (کاغه زه که ی لی ده ستینی). خاچیک؟ ئه ویش! ده بی شتی وا پرووب دا، له به رئه وه ی ئه و ساکاره؟ ئای، شفایتسه رکان، تویش له ناو ده چی، ئه گهر هه موو کاتیک زور سه ر راست نه بی، وه کو هه ر له مندالییه وه فیرم کردوی و له نانکرین باقیی پاره که م بو ده هینیته وه. تهنیا ئه و کاته ده توانی خوت پرگار که ی، که سه ر راست بی. سه یرکه چاوه ش، ئایا خاچیکی ره شه یان نا؟

چاومش:

خاچه. تی ناگه م که بوچی یه کیکم راکیشاوه. من هه میشه خوم له دواوه ده گرم. (به سهربازگر): فروفیل ناکا. ئه وانه ی خویشی بهر ده که ون.

شفایتسه رکان:

منیش بهرکه وتووم. به لام با هه ر بلین.

دایکه ئازا:

(به کاترین): به دلنیا یییه وه ئیستا تهنیا تو بوم ده مینیته وه، تو

خوت خاچی: تو دلکی باشت هه یه. (کلاو خوده که بو کاترین له ناو گالیسکه که به رز ده کاته وه، به لام دایکه ئازا خوی کاغه زه که دهرده هینی). من خه ریکه نائومید ده م، مه حاله ئه مه راست بی، له وانه یه له کاتی تیکه لکردندا هه له م کرد بی. هینده دل ت باش نه بی، کاترین، له مه ودوا هینده دل ت باش نه بی، خاچیک به سه ر ریگه که ی تویش هه یه. خوت هه میشه بیده نگ راکره، ئه مه هینده قورس نییه، که تو خوت لالی، ئیستا ده زانن. ئیستا هه موو ده یزانن. هه موو ناگه دار بن، پیوستان پییه تی. ئیستا سه رده که وین و ده روین. (کلاو خوده که ده داته وه به چاوه ش و سه رده که ویتته سه ر گالیسکه که).

سهربازگر:

(به فرمانده) شتیک بکه!

چاومش:

هه ست ده که م وه زعم هه یچ باش نییه.

سهربازگر:

له وانه یه سه رمات بووی، که له به رده م باکه دا کلاو خوده که ت داکه ند. به سه ودایه که وه سه رقالی بکه. (به ده نگی به رز): به لای که مه وه ده توانی سه یری ئاو زونه که بکه ی، چاوه ش. مروقه باشه کان به بازرگانی ده ژین، وا نییه؟ ها، ئیوه، فرمانده ده یه وی ئاو زونه که بکری!

دایکه ئازا:

به نیو گولدن. ئاو زونیک ی ئاوها، نرخ ی دوو گولدنه.

(له گالیسکه که داده بزیته وه).

چاوش:

بخۆی. خۆت له دواوه بگره. ئهوهتا قومیک عهرهق بخۆرهوه،
پیاو. (شتیکی بۆ خواردنهوه دهداتی).

سهربازگر:

(ئایلیفی خستووته ژیر بآلی و لهگهڵ خۆیدا بۆ دواوهی
رادهکیشی): ده گولدن پیشهکیت دهممی، تۆ مروقیکی
پرکیشی و بۆ پادشا دهجهنگی و ژنهکانیش بۆت شیت و
شهیدا دهبن. دهشتوانی مشتیک به دهممدا بدهی لهبهرئهوهی
سووکایهتیم پی کردی.

(هردووکیان شانۆ به جی دههیلن).

(کاترینی لال له گالیسکهکهوه باز دهداته خوارهوه و دست
دهکا به هاتوهاراوار).

دایکه ئازا:

هه ئیستا کاترین، هه ئیستا. جهنابی چاوش پاره دهدا.
(گاز له نیو گولدهکه دهگری). من بهرامبهه هه موو پارهیهک
به دگومانم. من ماران گهستووم، چاوش. به لام پارهکه باشه.
ئیستا دهروین، ئایلیف له کوئییه؟

شفایتسه رکاز:

لهگهڵ سهربازگرهکهدا رویشت.

دایکه ئازا:

(زۆر بیدهنگ دهوستی، ئه مجا): هه می مروقی ساده و ساکار.
(به کاترین): دهزانم تۆ ناتوانی قسه بکهی، تۆ بی خهتای.

چاوش:

دایکه، تۆ خۆت دهتوانی قومیک بخۆینهوه. ئیتر کاری دنیا

نوی نییه. لیره بایهکه، دهبی لهسه رخۆ لپی ورد بيمهوه. (به
ئاوزوونهکهوه دهچیتته پشتی گالیسکهکهوه).

دایکه ئازا:

من ههست به تهوژمی با ناکهم.

چاوش:

لهوانهیه نیو گولدن بینی، زیوه.

دایکه ئازا:

(دهچی بۆ لای بۆ پشتی گالیسکهکه): به لای کهمهوه شهش
عه یاره.

سهربازگر:

(به ئایلیف): ئه مجا دهچینه ناو پیاوانهوه. من پارهم له لایه،
وهه.

(ئایلیف بپرا دهوستی)

دایکه ئازا:

ده باشه نیو گولدن.

چاوش:

تی ناگهم، من هه می شه خۆم له دواوه دهگرم. شوینیکی ئه مین،
وهکو تۆ چاوش بی، مهحاله. تۆ دهتوانی ئهوانی تر بنیتریه
پیشهوه، که ناوبانگ پهیدا کهن. هه موو نیوه روکه م لی تیک
چوو. من باش دهزانم، ئیتر هیچم بۆ قووت نادری

دایکه ئازا:

تۆ نابی شتهکان به جوړیک له دل بگری نهتوانی ئیتر هیچ

ئاوھايە . سەرباز خراپترين شت نىيە . دەتەوئى بە جەنگ بژى ،
بەلام دەتەوئى خۆت و كەسوکارەكەت بە دوور بگرى ، چۆن؟

دايكة ئازا:

كاترين ، ئىستا دەبى لەگەل براكەتدا پراكتىشى .
(ھەر دووكيان ، برا و خوشك ، خۆيان بە پىشى گالىسكەكەوھ
دەبەستن و راي دەكيشن . دايكة ئازا بە تەنېشتيانەوھ دەپروا .
گالىسكەكە دەكەوئتە پرى) .

چاومش:

(لە دواوھ سەپريان دەكا):
ئەوى بىھوئى بە جەنگ بژى
خۆ دەبى شتىكىشى بداتى .

۲

لە سالانى ۱۶۲۵ و ۱۶۲۶ دا دايكة ئازا لە ناو گالىسكەيەكى
بارگە و ئازووقەى سوپاي سوئيدىدا بە پۆلۇنيادا دەگەرئى . لە
بەر قەللى والھۆفدا تووشى كورەكەى دەبىتەوھ . فرۆشتنى
بەختەوھرانەى كەلەبايىكى خەسپىنراوى دابەستە و رۆژە
مەزەنەكانى كورە جەسوورەكە .

(خپوھتگاي فەرماندەى ھىز)

(لە تەنېشتىيەوھ متبەخەكە . گرمەى گوللەتۆپ . ئاشپەز
(چىشتاينەر) ھەكە لەگەل دايكة ئازادا شەر دەكا ، كە دەپەوئى
كەلەشپىرىكى خەسپىنراوى دابەستە بفرۆشى) .

ئاشپەز:

شەست ھىلەر بۆ پەلەوھرىكى ئاوا بەستەزمان؟

دايكة ئازا:

پەلەوھرى بەستەزمان؟ ئەم گيانلەبەرە چەورە؟ دەبى
فەرماندەيەكى ھىز ، ھىندە زۆرخۆر ھەتا دەرى دەروھ ، وھى بە
حالتان ، ئەگەر ھەتا نيوەرۆ ھىچتان نەبى ، نەتوانن شەست
ھىلەر بدەن؟

ئاشپەز:

لەم نزيكە دەرزەننىكى وھكو ئەوھ بە دە ھىلەر دەكرم .

دايكة ئازا:

چى ، دەتەوئى كەلەشپىرىكى ئاوهت لەم نزيكە دەست كەوئى؟ كە

ئابلووقە ھەبوو واتە برسیتی، که پیسته ئەستورەکه دەتەقی. لەوانەیه جرجیکی کیلگەتان بەردەست کەوێ، دەلیم لەوانەیه، چونکە ھەموو خوراوان، پینج پیاوی زل نیو پۆژ بە دواى جرجیکی برسی کیلگەوون. پەنجا ھیلەر بۆ کەلەشیریکی گەرە لە کاتی ئابلووقەدا.

ئاشپەز:

ئیمە ئابلووقە نادریین، بەلکو ئەوانی تر. ئیمە ئابلووقەدەریین، دەبێ ئەمە بچیتە میشتەوہ.

دایکە ئازا:

بەلام ھیچمان بۆ خواردن نییە، بەلێ لەوانەى شار کەمترمان ھەیه. ھەموو شتیکیان بۆ خوێان راکیشا. وەکو دەبیستم لە خویشی و نیعمەتدا دەژین. بەلام ئیمە! من لای جووتیارەکان بووم، ھیچیان نییە.

ئاشپەز:

ھەیانە. دەیشارنەوہ.

دایکە ئازا:

(بە شادمانییەوہ): نییانە. مالمۆیران بوونە، ھەر ئەوہن کە ھەن. برسیتی دەکیشن. من ھەندیکیم بینوہ، لە برساردا ریشە ھەلەکەنن، دواى کولاندنی قایشیکی چەرم پەنجەى خوێان دەلیسنەوہ. ئاواھایە. من کەلەشیریکم ھەیه و دەبێ بە چل ھیلەر لە کۆلی خوومی بکەمەوہ.

ئاشپەز:

بە سى، ئەک چل. من وتم بە سى.

دایکە ئازا:

جەناب، ئەمە کەلەشیریکی ئاسایی نییە. بیستوومە ئەمە ھەیانیکی ھیندە بە سەلیقە بوو، تەنیا کاتیک دانى خواردووە، کە موسیقایان بۆ لیدابى و لەشبادانیتی جوانی ھەبوو. توانیویەتی حیساب بکا، ئەوئەندە ژیر بوو. ئەى گوايە چل ھیلەری بۆ زۆرە؟ فەرماندەى ھیز ملت دەپەرینى، ئەگەر خوان ھیچی لەسەر نەبێ.

ئاشپەز:

دەبینن من چی دەکەم؟

(پارچەپەک گۆشتى گا دینی و چەقۆى دەخاتە سەر).

ئەوہ پارچەپەک گۆشتى گام ھەیه، سووری دەکەمەوہ. دوا مؤلەتى بیرکردنەوت دەدەمى.

دایکە ئازا:

سووری کەنەوہ. ئەوہ ھى پارە.

ئاشپەز:

ئەوہ ھى دۆینی ئیوارەیه، گایەکە ھیشتا دەھات و دەچوو، من خۆم بینیم.

دایکە ئازا:

کەواتە ھەر بە زیندوویەتى بۆگەنى ھاتووہ.

ئاشپەز:

ئەگەر پێویست بکا، پینج سەعات دەیکولینم، دەمەوئ ببینم، ئایا ھیشتا رەقە. (گۆشتەکە دەبرئ).

دایکه ئازا:

بیبهری زۆر پێوه بکه بۆ ئەوهی جهنابی فهرماندەى هێز ههست به بۆنى بۆگه نه که نه کا .
(فهرماندەى هێز، ئیمامیکی لهشکر و ئایلیف دینه ناو خێوه تگا که وه).

فهرماندەى هێز:

(دهدا به سهر سهershانی ئایلیفدا) کورم، ئیستا وهره ژووره وه بۆ لای فهرماندەى خۆت و له دهسته راستمه وه دابنیشه . چونکه تۆ کارێکی پالەوانانه ت به جی هینا، وهکو جهنگا وهرێکی به ئیمان و بۆ خوات کرد، ئەوهی تۆ کردت، له جهنگی ئیماندا، من به خه لاتیکى تايبه تی بهرز دهکهم، به بازنیکی زێر، ههر ئەوهندهی که شارم گرت. ئیمه هاتووین بۆ ئەوهی روحیان پرزگار بکهین، ئەى ئەوان چی دهکهن، وهکو دهله جووتیاری بى شهرم و چه په ل؟ په شه و لاخه کانیا ن بلاوه پى دهکهن! به لام له پيش و له دواوه به پیاوه روحانییه کانیا ندا دهکهن، به لام تۆ دهرسیکی باشت دادان. من دۆلکه یه که شه رابی سوورت بۆ تى دهکهم، ههر دوو کمان به یه که بین دهیخۆینه وه! (ههر دوو کیان دهخۆنه وه). قوزه لقورت به قه شه ی لهشکر دهدهین، ئەو له خواتر سه . دلکه کم، بۆ نیوه رۆ چهزت له چیه؟

ئایلیف:

پنجکیک گوشت، بۆچی نا؟

فهرماندەى هێز:

ئاشپهز، گوشت!

ئاشپهز:

هیچ لێره نییه، ئەمیش میوان له گه ل خۆی دههینى .
(دایکه ئازا بیدهنگی دهکا، چونکه دهیه وى گوی رادیرى).

ئایلیف:

جووتیار ئازاردان مروّف برسی دهکا .

دایکه ئازا:

خوایه، ئەوه ئایلیفه که ی خۆمه .

ئاشپهز:

کى؟

دایکه ئازا:

کورپه گه وره که م. دوو ساله نه مبینوووه، له سه ر جاده لێیان دزیم و وا دیاره خاتری زۆره، که فهرماندە بۆ خواردن دهعهوتی دهکا، چیت بۆ خواردن هه یه؟ هیچ! گویت لى بوو، وهکو میوان چهز دهکا چی بخوا: گوشت! بیه له باش ئامۆژگاریت بکه م، ههر ئیستا ئەو که له شیر به ره، نرخى یه که گولده .

فهرماندەى هێز:

(له گه ل ئایلیف و قه شه ی لهشکر دا دانیشهتوووه و دهنه رینى):
خواردن کامب، تۆ چیشتا لینه رى ئەژدیها، ئەگینا دهتکوژم.

ئاشپهز:

بینه به له عنه ت بى، موخته لیس .

دایکه ئازا:

وام زانى مه لیکى به سته زمانه .

ئاشپەن:

بەستەزەمان، بېنە بىمەدەرى، نىرخىكى گوناھكارانەيە، پەنجا
ھىلەر.

دايگە ئازا:

من دەلئىم يەك گولدن. بۆ كوپرە گەورەكەم، ميوانى خۆشەويستى
جەنابى فەرماندە، ھىچ شتىكىم بۆ گران نىيە.

ئاشپەن:

(پارەكەى دەداتى): بەلام دە بە لاي كەمەوہ ئاوەپرووتى كە، ھەتا
من ئاگرەكە دەكەمەوہ.

دايگە ئازا:

(دادەنىشى كەلەشىرەكە ئاوەپرووت بكا): دەبى پوخسارى چۆن
بگۆرى كە من بمىنى، ئەوہ كوپرە ئازا و ژىرەكەمە. كوپرىكى
گەمژەيشم ھەيە، بەلام ئەو سەرراستە. كچەكەم ھىچە. بە لاي
كەمەوہ قسە ناكە، ئەمە شتىكى باشە.

فەرماندەى ھىز:

كورم يەككى تىرىش بخۆرەوہ، ئەمە باشتىرىن فالارنەرە بە
لامەوہ، تەنيا يەك بۆشكە (بەرمىل) يان زۆر زۆر دووانم لىي
ماوہ، بەلام ئەوہم بە لاوہ بە بەھايە كە دەبىنم ئىمانىكى
راستەقىنەى تر لە سوپا گەورەكەمدا ھەيە. ئەو شوانى پوخەش
جارتىكى تر تەماشە دەكا، چونكە تەنيا خوتبە دەدا و چۆن دەبى
بكرى، نازانى. ئىستا، ئايلىف كورم، بە تەواوہتى بۆمانى باس
بكە، چەند ناياب جووتيارەكانت ھەلخەلەتاند و بىست
مانگاكت گرت. ھىوادارم بەم زووانە بگەنە ئىرە.

ئايلىف:

لە پۆژىك يان زۆر زۆر لە دوو پۆژى تردا.

دايگە ئازا:

ئەمە پىر ھەستانەيە لە لايەن ئايلىفەكەمەوہ، كە سبەينى گايەكان
دەگرىتەوہ، ئەگىنا سلاوتان لە كەلەشىرەكەم نەدەكرد.

ئايلىف:

شتەكە وا بوو: بىستم كە جووتيارەكان بە دزىيەوہ، بە
شىوہيەكى گشتى بە شەو، گايە شارراوہكانيان لە
دارستانەكانەوہ دەئاژوونە ناو بەشىكى ديارىكراوہوہ، ئەوانەى
شار دەيانويست بيانبەن بۆ شار. ھىشتم بە ھىمنى
ولاخەكانيان بئاژوون، بىرم كەردەوہ ئەوان لە من ئاسانتر
دەياندۆرنەوہ. ئەمجا خەلكەكەم بۆ گوشت چلئىس كرد، ئەو
بەشە خۆراكە كەمەى ھەيانبوو، دوو پۆژ كەمترىشم كەردەوہ، كە
ئاو دەزايە دەميان، كاتى تەنيا گوتيان لە وشەيەك بووايە كە بە
گۆ دەست پى دەكا، وەكو گۆم.

فەرماندەى ھىز:

ئەمە ژىرانە بوو لە تۆوہ.

ئايلىف:

لەوانەيە. ھەموو شتەكانى تر كارى بچووك بوون. تەنيا كە
جووتيارەكان گورزيان پى بوو و سى بە قەد ئىمە بوون و
شالايكى كوشندانەيان بۆ ھىناين. چواريان تەنگەتاويان
كردمە ناو دەوہنىكەوہ و بە ليدان تەنگەيان پى لە دەست فرى
دام و ھاواريان كرد: خۆت بدە بە دەستەوہ! چى دەكرى، بىرم

کردهوه، دهمکه نه قیمة .

فهرماندهی هیتز:

چیت کرد؟

ئایلیف:

پئ که نیم.

فهرماندهی هیتز:

چیت کرد؟

ئایلیف:

پئ که نیم. ئاوا گفتوگوئی کی لی که و ته وه. یه کسه ر له گه لیان که و تمه سه وداکردن و وتم: بیست گولدن بؤ گایه ک زوره. من پازده ددهم. وهکو به وئ پاره بدهم. دهسله مینه وه و سه ری خویان ده خورینن. یه کسه ر بؤ تفهنگه که م داده چه میمه وه و لیان ددهم. ناچاری سه ر به مائی دوزمندا دهکا (٤)، وا نییه؟

فهرماندهی هیتز:

شوانی روح، تو چی دهر باره ده لئی؟

قهشهی لهشکر:

ئه گه ر به وردی ته ماشای بکه ی، له ئینجیلدا ئه م رسته یه نییه، به لام په روه ر دگارمان توانیویه تی به سیحر پینج نان بکاته پینج سه د نان، له بهر ئه وه تهنگه تاوی نه بووه، توانیویه تی داوا بکا، که مرؤف ئه وانی تری خوش بوئ، چونکه مرؤف تیر بوو. له م سه رده مه دا به ته وای به جوړیکی تر.

(٤) له ئه لمانییه که دا ده لئی، تهنگه تاوی گونا نازانی. (وهرگتیر)

فهرماندهی هیتز:

(پئ ده که نی): به ته وای به جوړیکی تره. ئیستا قومیکت ده دینی، مشه خور. (به ئایلیف): تیت هه لدان، وا باشه، بؤ ئه وه ی خه لکه سه لاره کانم پلیکی باش بکه ویتته بهر دانیان. ئه ی له کتیدا نه نووسراوه: که مترین شت که بؤ براکانتت کردبئ، بؤ منت کردوه؟ ئه ی چیت بؤ کردن؟ ژهمیک خواردنی باش له گۆشتی گات بؤ په یدا کردن، چونکه به نانی که پرووای رانه هاتوون، به لکو پیشتر له کلاو خوده دا خواردنه سارده کانی سه موی و شه را بیان ئاماده ده کرد، پیش ئه وه ی بؤ خوا شه ر بکه ن.

ئایلیف:

به لئی، هه ر ئیستا بؤ تفهنگه که م داده چه میمه وه و دارکار بیان ده که م.

فهرماندهی هیتز:

قهیسه ریکی لاه له ناختدایه. تو ده بی پاشا ببینی.

ئایلیف:

له دووره وه بینوومه. شتیکی پروناکی هه یه. دمه وئ بیکه مه سه رمه شقی خوم.

فهرماندهی هیتز:

تو چوویتته وه سه ر ئه و. ئایلیف، من قه دری سه ربازیکی وهکو تو ده گرم، سه ربازیکی ئازا. یه کیکی ئاوا وهکو کوری خوم مامه لئیه له گه ل ده که م. (ئایلیف ده با بؤ لای نه خشه که). ته ماشای بارودوخه که بکه، ئایلیف، هیشتا زوری ماوه.

دایکه نازا:

(که گوئی شل کردبوو و ئیستا به رقهوه که له شیره که ئاوه پرووت دهکا):

ئهمه دهبی فه رماندهیه کی زور خراپ بی.

ناشپهز:

زورخوره، به لام له بهرچی خراپ؟

دایکه نازا:

له بهرئه وهی سه ربازی نازای پیویسته، بویه. ئه گهر بیتوانیبا پلانکی باشی هیرشکردن دابنی، سه ربازی نازای بو چی بوو؟ سه ربازی ناسایی به سن. به شیوهیه کی گشتی، ئه گهر له هر شوینتیک فه زیله تی وا گه وره هه بی، ئه وه به لگه یه، که شتیک ناچیزه.

ناشپهز:

من وا بیرم کرده وه، که ئهمه دهیسه لمینی، که شتیک باشه.

دایکه نازا:

نه خیر، که شتیک خراپه. بوچی؟ ئه گهر فه رماندهیه کی هیز یان پاشایه ک زور گه مژه بی و خه لکه کهی بخاته مه ترسییه وه، ئه وا پیویستی به نازایه تییه کی کوشنده یه لای خه لکه که، فه زیله تیشی پیویسته. ئه گهر بهرچاوته نگ بی و سه رباز که م ناونووس بکا، ئه وا ده بی هر که سه وه هرقلیک بی. ئه گهر چه پهل بی و مشووری هیچ نه خوا، ئه وا ده بی وه کو مار ژیر بن، ئه گینا له ناو ده چن. دلسوزیه کی تاییه تیشی پیویسته، ئه گهر هه میسه بروای زوری پییان بی. ئه مانه هه موو فه زیله تگه لیکن،

که ولاتیکی ریکوپیک و پاشایه کی باش و فه رماندهیه کی باش پیویستیان پییان نابی. له ولاتیکی باشدا فه زیله ت پیویست نییه، هه موو ده توانن زور ناسایی بن، با مامناوه ندیی ژیر بن و با ترسنوکیش بن.

فه رماندهی هیز:

گره وه ده که م، باوکت سه رباز بووه.

ناپلیف:

وه کو بیستوومه، سه ربازیکی گه وره بووه. له بهر ئه وه دایکم ئاگه داری کردوومه ته وه. گورانیه ک ده زانم.

فه رماندهی هیز:

بو مانی بچره! (به نه راندنه وه): خواردنه که به م زووانه ئاماده ده بیت!

ناپلیف:

ناوی: گورانیی ژنه که و سه رباز ه که یه.

(به شمشیره که یه وه سه مای جهنگ دهکا و گورانیه که ده لی):

تفهنگ ته قه دهکا و، یم کون دهکا

ئاو ئه وانه ده خوا که تیای ری ده کهن.

چی ده توانن دژی شه خته بکه ن؟ خوت دوور بگره، حه کیمانه نییه!

ژنه که به سه رباز ه که ی گوت.

به لام سه رباز ه که به گولله وه له لووله ی تفهنگه که ی دا

گوئی له ته پل بوو و به مه پی که نی:

مارشکردن ئیتر زیان به خش نییه!

به رهو خوارهوه بۆ باشوور، به رهو سه رهوه بۆ باكوور

به دهست چه قۆكه دهگرتهوه!

سه ربازهكان به ژنه كه يان گوت.

ئاخ، به تاللی په شيمان ده بېته وه، ههركه سى له ئاموژگارى

حه كيم سل بكا ته وه

نه شيه لى ته مهن راو پىژى بكا.

ئاخ، به رز مه فره! نزم دهنش ته وه!

ژنه كه به سه ربازه كه ي گوت.

به لام سه ربازه كه به چه قۆوه له كه مهن دا

به ساردى به روويدا پى كهنى و به ناو ئاوه ته نكه كه دا رۆيش

ئاو دهيتوانى چى زيانى كى پى بگه يهنى؟

گهر مانگ به سپى ته به سه سه ربانى كارى ته وه راوه ستابى

جارى كى تر ده گه رى نه وه، قه ناعه تى پى بكه!

سه ربازهكان به ژنه كه يان گوت.

دايكه ئازا:

(له متبه خه كه وه دريژه به گورانى به كه ددا، به كه وچكىك له

مه نجه لىك ددا):

ئيوه وهكو دووكه ل به سه دهچن و! گهرمى به كه ش دهروا و

كارهكانتان گهرمان ناكه نه وه!

ئاخ، دووكه ل چه ند زوو به سه دهچى! خوا ئه وىش بپارىژى!

ژنى سه ربازه كه گوتى.

ئايليف:

ئوه چيه؟

دايكه ئازا:

(له گورانى چرين به ردهوام ده بى):

سه ربازه كه ي چه قۆ به كه مهن وه

به رمه وه لار بووه وه، ئاوه كه له گه ل خۆى برد

ئاوه كه ئه وانى خوارد، كه تيايدا رى دهكهن.

مانگ به ساردى و به سپى ته به سه سه ربانى كارى ته وه

وه ستابوو

به لام سه ربازه كه به شهخته كه وه نقوم بوو

ئهى سه ربازهكان چيان به ژنه كه گوت؟

وهكو دووكه ل به سه رچوو، گهرمى به كه يش رۆيش

كار و كرده وهكانى گهرمى به نه كرده وه.

ئاخ، به تاللى په شيمان، ئه وهى سام له ئاموژگارى حه كيمه كان

دهكات وه!

ژنه كه به سه ربازهكانى گوت.

فهرماندهى هين:

ئهمرۆ له چيشته خانه كه مدا زور رى به خۆيان ده دن.

ئايليف:

(دهچى ته متبه قه كه. باوهش به داى كيدا دهكا):

جارى كى تر ده تبينمه وه! ئه وانى تر له كوین؟

دايكه ئازا:

(باوهشى پىيدا كردوه): وهكو ماسى له ئاودا باشن.

شفايتسه ركاز بووه ته خه زنه دارى به تاللى ونى دوو؛ به لای

که مه‌وه ناکه‌وئته شه‌ر و شوپره‌وه، نه‌متوانی به ته‌واوی دووری
بخه‌مه‌وه.

ئایلیف:

ئه‌ی پییه‌کانت له چیدان؟

دایکه ئازا:

به‌یانیان به زحمه‌ت ده‌یانکه‌مه پیل‌اوه‌وه.

فه‌رمانده‌ی هیز:

(چووه بۆ لایان) تو دایکیت. هیوادارم کووری تری ئاوات بۆ من
زۆر بی.

ئایلیف:

ئه‌گه‌ر ئه‌مه به‌خته‌وه‌ریی من نه‌بی: له متبه‌خه‌که داده‌نیشی و
گویت لی ده‌بی، چۆن ستایشی کووره‌که‌ت ده‌کری!

دایکه ئازا:

به‌لی، گویم لی بوو. (زلله‌یه‌کی لی ده‌دا)

ئایلیف:

(ده‌ست به روومه‌تییه‌وه ده‌گری): له‌به‌رئه‌وه‌ی من گاکانم گرت؟

دایکه ئازا:

نه‌خیر، له‌به‌رئه‌وه‌ی تو خۆت به ده‌سته‌وه نه‌دا، کاتی ئه‌و چواره
که‌وتنه گیانت و ویستیان پارچه‌پارچه‌ت که‌ن! فیرم نه‌کردی که
ده‌بی ئاگه‌داری خۆت بی؟ هه‌ی شه‌یتانی فینله‌ندی!

(فه‌رمانده‌ی هیز و قه‌شه‌ی له‌شکر له چه‌قی ده‌رگه‌که‌دا
راوه‌ستان و پی ده‌که‌نن)

۳

(پاش سی‌سال، دایکه ئازا له‌گه‌ل چه‌ند به‌شیکه‌ی به‌تالیۆنی
فینله‌ندیدا ده‌سته‌به‌سه‌ر ده‌کری. کچه‌که‌ی قورتاری ده‌بی،
هه‌روه‌ها گالیسکه‌که‌یشی، به‌لام کووره‌ سه‌رپاسته‌که‌ی ده‌مری).
(سه‌بازگه).

(پاشنیوه‌رۆ، به ستوونیکه‌وه به‌یداخی به‌تالیۆن هه‌لواسراوه.
دایکه ئازا له گالیسکه‌که‌یه‌وه که شتیکی زۆری پپوه
هه‌لواسراوه. سه‌ری ته‌نافیکی به توپه‌اوئیزیکی گه‌وره و
سه‌ره‌که‌ی تری به گالیسکه‌که‌یه‌وه به‌ستووه و شتیکی زۆری
پنیدا هه‌لواسیوه. له‌گه‌ل کاتریندا له سه‌ر توپه‌اوئیزه‌که‌ جل قه‌د
ده‌کا. له‌م سه‌رویه‌نده‌دا له‌گه‌ل گه‌نجینه‌وانیکدا سه‌ودای
کیسه‌یه‌ک فیشه‌ک ده‌کا. شفایته‌سه‌رکان، ئیستا له‌ جلوبه‌رگی
یه‌کپۆشیی خه‌زنه‌داریکدا سه‌یریان ده‌کا.

ژنیکی جوان، یفیت پۆتیر شه‌پقه‌یه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگ ده‌روئ،
په‌رداخیک بره‌ندی له‌ به‌رده‌مدایه. کۆلۆنی له‌ پیدایه، پیل‌اوه
سووره پاژنه‌به‌رزه‌کانی به‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ن).

گه‌نجینه‌وان:

من فیشه‌که‌کانت به دوو گۆلدن ده‌ده‌می. ئه‌مه هه‌رزانه، پارهم
پییوسته، چونکه سه‌ره‌نگ دوو رۆژه له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ره‌کان
ده‌خواته‌وه و شه‌راب نه‌ماوه.

دایکه ئازا:

ئەمە تەقەمەنیی بەتالیۆنە. ئەگەر لە لای من بدۆزیتەوه، دەمدەنە دادگای لەشکر. ساختەچییانە ئیوه فیشەکهکان دەفرۆشن. تێپەکه هیچی نامیۆن بە دوژمنییەوه بنی.

گەنجینەوان:

هیندە دلرەق مەبن، هەر کەسە پێویستی بە یەکیکی تر دەبی.

دایکه ئازا:

من شتی سوپا وەرناگرم. بەو نرخە نا.

گەنجینەوان:

دەتوانن بە پینچ گۆلدن بیانفرۆشن، تەنانەت بە هەشت ئەم ئیوارەیه بە دزییەوه بیانفرۆشن گەنجینەوانی بەتالیۆنی چوار، ئەگەر حسابیکی بە دوازدە گۆلدن بۆ بنووسی. ئەو هەر هیچ تەقەمەنیی نەماوه.

دایکه ئازا:

بۆ خۆتان ئەمە ناکەن؟

گەنجینەوان:

لەبەرئەوهی متمانەم پێی نییە، ئیمە هاوڕین.

دایکه ئازا:

(کیسەکهی لێ وەردهگری): بێنە. (بە کاترین): بێبەرە پشتهوه و گۆلدن و نیویکی بەدری. (لە وەلامی نارەزایی گەنجینەواندا): من دەلیم گۆلدن و نیویک. (کاترین کیسەکه دەباتە دواوه، گەنجینەوان بە دوایدا. دایکه ئازا بە شفایتسەرکان): ئەوا دەریکەت وەرگرتەوه، باشی هەلبگره، ئیستا ئۆکتۆبەرە و بەم

زوانە پایز دی، بە جەختەوه نالیم دەبی، چونکە فیر بووم، هیچ شتیکی نابێ بەو جۆرە بی که مرۆف بیرى لێ دەکاتەوه، تەنانەت وەرزهکانیش وا نایەن. بەلام دەبی هەرچی چۆنی بی قاسەى بەتالیۆن دروست بی. قاسەکەت تەواوه؟

شفایتسەرکان:

بەلێ، دایه.

دایکه ئازا:

لە بیرت نەچی تۆیان کردوووتە خەزنەدار، لەبەرئەوهی تۆ سەرراستی و وەکو براکەت ئازا نیت، پیش هەموو شتیکی، لەبەرئەوهی تۆ ساکاری، که بە دلنیااییهوه ئەوت بە بیردا نایەت بە پارەکهوه هەلبی، تۆ نا. ئەمەیش زۆر دلنیاام دەکا. دەریکەت لە شوپینکی لاچەپ دامەنی.

شفایتسەرکان:

نە، دایه، دەبخەمە ژیر دۆشەکهکهوه.

(دەیهوی بروا).

گەنجینەوان:

خەزنەدار، من لەگەلت دیم.

دایکه ئازا:

بەلام فرتوفیلەکانی خۆتانی فیر نەکەن.

(گەنجینەوان بە بی خواحافیزی لەگەل شفایتسەرکاندا دەروا).

یفیت:

(لە پشتهوه بە دەست خوا حافیزی لێ دەکا): گەنجینەوان، دەتوانن مالتاواپیش بکەن!

دایکه ئازا:

(به یفتیت) حەز ناکەم بە یەكەوێ بیانبینم. ئەو بۆ شفایتسەرکازەكەم هەقال نییە. بەلام جەنگ خراب گەشە ناکا. هەتا هەموو دەولەتەکان تیۆه دەگلێن، لەوانە یە چوار، پینچ سالی تر بەردەوام بێ. تەنیا تۆزیک دووربینی و ئاگەدار نەبوون من بازەرگانیهکی باش دەکەم. نازانی نابێ بە نەخۆشییەکەتەوه پیش نیوهروان هیچ بخۆیتەوه؟

یفتیت:

کێ دەلی من نەخۆشم، ئەمە بوختانە!

دایکه ئازا:

هەموو وا دەلێن.

یفتیت:

لەبەرئەوهی هەموویان درۆ دەکەن. دایکه ئازا، من زۆر نائۆمیدم لەبەرئەوهی هەموو خۆیان لێم لا دەدەن، لەبەر ئەم درۆیانە وەکو خۆیان لە ماسییهکی گەنیو لا بدەن، بۆچی هیشتا شەپقەکەم ئامادە دەکەم؟ (شەپقەکی فری دەدا). لەبەرئەوه بە پیش نیوهروان شت دەخۆمەوه، هەرگیز ئەوهم نەکردوو، گۆشەیی چاوم چرچولۆچی تیا یە، بەلام ئیستا هیچ شتیک گرینگ نییە. لە بەتالیۆنی دووهمی فیئلهندی هەموو دەمناسن. دەبوو لە مائەوه بمینمەوه وەکو یەكەم دۆستم لای درکاندم. فیز بۆ ئیمەمانان هیچ نییە، مرۆف دەبێ بتوانی گواو قووت دا، ئەگینا باری لێژ دەبێ.

دایکه ئازا:

تەنیا ئیستا لە بەردەم کچەکەمدا جارێکی تر دەست بە پیتەر مەکەرەوه شتەکان چۆن روویان دا، لە بەردەم کچە بیگوناهاکەمدا.

یفتیت:

با هەر ئیستا گوێی لی بێ، بۆ ئەوهی دلی دژی خۆشەویستی رەق بێ.

دایکه ئازا:

کەس دژی خۆشەویستی دلی رەق نابێ.

یفتیت:

دە دەبگیرمەوه، لەبەرئەوهی بە گێرانەوهی دلم سوکنایی پیا دی. بەوه دەست پی دەکا کە من لە (فلاندرن)ی دلگیر گەرە بووم، ئەگەر ئەوه نەبووایە چاوم پی نەدەکەوت و ئیستا لە پۆلۆنیا نەدەبووم، چونکە ئاشپەزی سەربازان بوو، قز زەرد، هۆلەندی بوو، بەلام ریوێلە بوو، کاترین، خۆت لە ریوێلەکان بپاریزە، بەلام ئەو کاتە هیشتا ئەمەم نەدەزانی، ئەوهیشم نەدەزانی کە ژنیکی تری هەبوو، کە ئەمی بە پیتەری پایپ بانگ دەکرد، لەبەرئەوهی لەو کاتەدا پایپەکی لە دەم نەدەکردوو، لە لای ئەو هیندە لاوهکی بوو.

(گۆزانی بە هاوڕێبوون دەلی):

من تەمەنم تازە حەفدە سالان بوو

دوژمن هاتە و لاتەوه.

شمشیرەکی دانا و

دَلْوَخانه دهستی گرتم.
 پاش بیره وهری مایس
 ئەمجا بای مایس هەللی کرد.
 بەتالیۆن چوارگۆشه وهستابوو
 وهکو نهریت دهست به تهپل لیدان کرا
 ئەمجا دوژمن ئیمه‌ی برده پشتی دار و دهوه‌نه‌وه
 بووین به هاوړی.
 دوژمن زۆر بوون
 دوژمنه‌که‌ی منیش ئاشپه‌زیک بوو
 به رۆژ رقم لئی ده‌بووه‌وه
 به لام به شه و خوشم ده‌ویست،
 چونکه له پاش یادی مایس
 ئەمجا بای مایس هەلده‌کا
 بەتالیۆن چوارگۆشه ده‌وه‌ستی
 وهکو نهریت دهست به تهپل لیدان ده‌کرئ
 ئەمجا دوژمن ده‌مانباته پشتی دار و دهوه‌نه‌وه
 ده‌بین به هاوړی.
 ئەو عه‌شقه‌ی من هه‌ستم پی کرد
 هیزیکی ئاسمانی بوو
 که سوکاره‌که‌م تیی نه‌گه‌پشتن
 که خوشم ده‌وی و رقم لئی نابیته‌وه.
 له تاریک‌وونی به‌یانیه‌کدا
 خه‌م و ئازارم دهستی پی کرد

بەتالیۆن چوارگۆشه وهستابوو
 ئەمجا وهکو نهریت تهپل لی درا
 ئەمجا دوژمن، ئازیزه‌ی منیش
 به مارش له شاره‌که‌مان ده‌رچوو.
 به داخه‌وه به دوایدا رۆیشتم، به لام چاوم پی نه‌که‌وته‌وه. ئەوا
 پینج سالی به سه‌ردا رۆیشتم. (به لاره لار ده‌چیته پشتی
 گالیسکه دارینه‌که‌وه).

دایکه ئازا:

شه‌پقه‌که‌ت له بیر چوو.

یفتیت:

هەر که‌سی بیه‌وی ده‌توانی بو خۆی بیبات.

دایکه ئازا:

کاترین، با ئەمه‌ت بو ببیته‌ دهرس. هه‌رگیز پیوه‌ندی له‌گه‌ل
 سه‌ربازان مه‌به‌سته. خو‌شه‌ویستی هیزیکی خوايييه. ئاگه‌دارت
 ده‌که‌مه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئەوانه‌یشدا که له سوپا نین، هه‌نگوین
 لیسانه‌وه نییه. پیت ده‌لی، ده‌یه‌وی ئەو ئه‌رزه‌ ماچ کا، که تو
 پی پیسا ده‌نی، ئەوا باش بوو بیرم که‌وته‌وه، دوینی پیت
 شو‌ری، ئەمجا ده‌بیته کاره‌که‌ری. ده‌بی ئاسووده بی که لالی،
 چونکه هه‌رگیز دژوازیی خۆت نا‌که‌ی، یان هه‌رگیز نا‌ته‌وی
 زمانی خۆت بگه‌زی، چونکه راستیت وتوو، ئەمه دیاریه‌کی
 خوايه، لالی‌وون. ئەوا ئاشپه‌زه‌که‌ی فه‌رمانده‌ی، ده‌بی چی
 بوئ؟
 (ئاشپه‌زه‌که و قه‌شه‌ی له‌شکر دین).

قهشەى لەشكر:

پەياميكتان لە ئايلىفى كورتانەوہ بۆ دەھيئەم، ئاشپەزەكەش
لەگەلمدا ھات، سەرنجى ئەوتان ٲاكيشاوە.

ئاشپەز:

من تەنيا لەگەلى ھاتم بۆ ئەوہى كەمىك ھەوای ٲاك ھەلمژم.

دايگە ئازا:

ليرە ھەميشە دەتوانى ھەوای ٲاك ھەلمژى، ئەگەر بە شەرەفەوہ
ٲەفتار بکەن، ئەگەر وائش نەكەن من لەگەلتاندا ھەلدەكەم. چى
دەوئى، من ٲارەم ٲى نەماوہ.

قهشەى لەشكر:

لە ٲاستيدا دەبى ھەوائىك بە براكەى بگەيەنم، بە جەنابى
خەزەدار.

دايگە ئازا:

ليرە نەماوہ و لە ھىچ شويئىكى تريش نييە. ئەو خەزەدارى
براكەى نييە. نابى ھەول ٲدا لە كلتەشەى بەرئى و لە بەرامبەر
ئەودا خۆى بە دانا ٲيشان ٲدا. (لە كىسەكەى كە بە
ملييەوہيەتى ٲارە دەردەھيئى و دەيداتى). ئەمەى بدەنى، ئەمە
گوناهە، خەملى خۆشەويستىيى دايك لى دەدا و دەبى شەرم
بكا.

ئاشپەز:

زۆر ناخايەنى، ئەمجا دەبى لەگەل بەتاليوئەكەيدا دەرچى، كى
دەزانى. لەوانەيە بەرەو مەرگ سەفەر بكا. دەبى ھى تريشى
بخەنە سەر، لە دوایيدا پەشيمان دەبنەوہ. ئيوہى ژن دلرەقن،

بەلام لە دوایيدا پەشيمان دەبنەوہ. ٲەرداخىك برەندى كاتى
خۆى ھىچى نەدەكرد، بەلام بە كەسيان نەدا، كى دەزانى،
ئەمجا يەككىك لەسەر چيمەنى سەوزدا ٲال كەوتووہ و ئيتتر ئيوہ
ناتوانن دەرى بەيئەن.

قهشەى لەشكر:

ئاشپەز ئيوہ ھەست و سۆزتەن نەجوولئى. كوژران لەم جەنگەدا
مەرھەمەتە نەوہك زيان، بۆچى؟ چونكە ئەمە جەنگى باوہرە.
جەنگىكى ئاسايى نييە، بەلكو جەنگىكى تايبەتییە، لە ھەر
شويئى لە ٲيناوى ئيماندا بەرٲا بكرئى، واتە بە دلى خوايە.

ئاشپەز:

ئەمە دروستە. بە شيوہيەك لە شيوەكان جەنگىكە، كە سووتان،
كوژران تالان و برۆى تيدايە، كەمىك ئەتكرردن نابى لە بيير
بكرئى، بەلام بەوہ لە ھەموو جەنگەكانى تر جياوازە كە جەنگى
باوہرە، ئەمە ئاشكرايە. بەلام تينووش دەكا، دەبى ٲى لى بنين.

قهشەى لەشكر:

(بە دايگە ئازا، ئاماژە بۆ ئاشپەز دەكا):

ھەولم دا بيگيرمەوہ، بەلام گوتى، كە ئيوہ سەرنجيتان
ٲاكيشاوە، خەوتان ٲيوہ دەبيئى.

ئاشپەز:

(ٲايٲىكى كورت دادەگرسىئى): تەنيا ٲەرداخىك برەندى لە
دەستىكى جوان وەردەگرم، شتىكى بەد نييە. بەلام من ھيئدە
شەكەتم، چونكە قەشەى لەشكر بە دريژايى ريگە نوكتەى وای
بۆ كر دووم، كە ئيستايش ھيشتا دەبى سەروچاوم سوور بى.

دایکه ئازا:

له پۆشاکى ئاینیشدا! دەبى شتیكتان بۆ خواردنهوه بدهمى،
ئەگینا له وهرسیدا داخوارییهکی ناٹاکاری دهکهن.

قەشەى لەشکر:

ئەمە هەولیکە، پینشویژى دەربار ئەمەى گوت و خۆى خسته
بەر پیتی.

(له کاتى رۆیشتندا ئاور له کاترین دەداتهوه):

ئەم ژنه کهمەندکیشه کتیه؟

دایکه ئازا:

ئەمە ژنیکی کهمەندکیش نییه، بەلکو ژنیکی به شهرفه.

(قەشەى لەشکر و ئاشپەزهکه لهگەل دایکه ئازادا دهچنه
پشتهوهى گالیسکهکه. کاترین له پشتهوه سهیریان دهکا و له
جلوبه رگهکان دوور دهکهوێتهوه، به رهو شهپقهکه دهروا،
شهپقهکه هەلدهگریتتهوه و دادەنیشی، پیلاره سوورهکان له پى
دهکا. له پشتهوه مشتومرى سیاسى نىوان دایکه ئازا و
قەشەى لەشکر و ئاشپەزهکه دهیسترئ).

دایکه ئازا:

پۆلۆنییهکان لیره له پۆلۆنیا نهدهبوو خۆیان تى هەلقورتین،
راسته پاشای ئیمه به ئەسپ و پیاو و عەرهبانهوه هاته ناوهوه،
بهلام پۆلۆنییهکان له جياتى ئەوهى ئاشتییان بپاراستایه،
دهستیان له کاروبارى خۆیان وهدا و پهلامارى پاشایان دا، که
به هەموو هیمنییهکهوه هاته ناوهوه. بهوه خۆیان به ئاشتى
شکاندن تاوانبار کرد، هەموو خۆینیکیش به سهریاندا دهڕژئ.

قەشەى لەشکر:

پاشامان تهنیا ئازادى له زهیندا بوو. قەیسەر هەمووى
دهچهوساندهوه، پۆلۆنییهکانى وهکو ئەلمانەکان دهچهوساندهوه،
پاشا دهبوو رزگاریان بکا.

ئاشپەز:

من وای دهبینم، برهندییهکهتان نایابه، له سهیرکردنى
سهروچاوتدا سههوم نهکرد، بهلام لهبهرئوهى باسى پاشا
دهکهین، ئەو ئازادییهى لهو شوینەى ئەلمانیا ئەو دهیهویست
بهرکهمالى بکا، زۆر لهسهر پاشا كهوت، بهوهى باجى خویى له
سوید هینایه ئاراهه، وهکو وتمان لهسهر خەلکى هەزار كهوت،
ئەمجا دهبوو ئەلمانەکان زیندان بکا و بیانکاته چوار پارچهوه،
چونکه دهیانەویست پابهندی کۆیلهیهتیی خۆیان بن بۆ قەیسەر.
بىگومان، ئەگەر یهکیک نهیهوى ئازاد بکری، پاشا گالته تى
نهدهگهیشت. له سهرهتاوه تهنیا دهیهویست پۆلۆنیا له خەلکى
بهد بپاریژئ، به تايبهتى له قەیسەر، ئەمجا له کاتى خواردندا
ئیشتیای کرایهوه و، سهرحەمى ئەلمانىای پاراست. خراپ
بهرگری نهکرد. بهو جوړه پاشای دلباش جگه له سهریهشه له
دلباشى و خەرجییهکانى هیچى ترى به نسیب نهبوو و دهبوو
بىگومان له ریتی باجهوه قەرهبووى ئەو خەرجییانه بکاتهوه، که
بوونه هۆى چاندنى دوژمنایهتى، بهلام له خۆى تال نهکرد. ئەو
تهنیا یهک شتى هەبوو، ئەویش ئینجیل بوو، ئەمەیش هیشتا
شتیکی باش بوو. ئەگینا دهگوترا بۆ خۆى دهکا و دهیهوى
قازانجى هەبى. ئاوا هەمیشه ویزدانیکى باشى هەبوو، ئەمە

سەرەكیترین شت بوو بۆ وی.

دایکه ئازا:

مرۆف تیبینی دهكا، جه نابتان سویدی نین، ئەگینا به جوریکی
تر باسی پاشای پالەوانتان دهکرد.

قەشەى لەشكر:

خۆ ئیوه نانی ئەو دهخۆن.

ئاشپەز:

من نانی وی ناخۆم، من بۆی دهبەرژینم.

دایکه ئازا:

كەس ناتوانی به سەریدا سەرکەوئ، بۆچی، خەلكەكەى برۆیان
پێیەتى. (به جدی): كه مرۆف گوئی له قسەى سەرزلهكان
دەبى، جهنگەكانیان دەگێرێنەوه بۆ ترس له خوا و هەموو ئەو
شتانەى باش و جوان. به لام كه مرۆف باش لى ورد دەبیتەوه،
ئەوئەندە گەمژە نین، بەلكو جهنگەكان بۆ قازانج دەكەن. ئەگینا
خەلكى بچووکی وەكو من هاوکار نابى.

ئاشپەز:

وايه.

قەشەى لەشكر:

وەكو هۆلەندىيەكیش شتىكى باشتان دهکرد، ئەگەر تەماشای
ئەو ئالایەتان بکردبا كه هەلكراوه، پيش ئەوهى له پۆلۆنيا راي
خۆتان بدن.

دایکه ئازا:

لیره هەموو رێگەکانی ئیفانگیلی دروستن. نۆش!

(كاترین شەپقەكەى یقیتى کردووئە سەر و خۆى با دەدا،
لاساىی رۆیشتنى یقیت دەكاتەوه).

(له پر نالهى تۆپ و گیشەى گولله دەبیسترئ. دەنگى تەپل.
دایکه ئازا، ئاشپەزەكە و قەشەى لهشكر له پشتى
عەرەبانەكەوه دینه پيشهوه، ئاشپەزەكە و قەشەى لهشكر
هیشتا پەرداخەكانیان به دەستەوهیه. گەنجینەوانەكە و
سەربازىك به راكردن دین بۆ لای تۆپ هاوێژەكە و هەول دەدن
پالى پێوه بنین).

دایکه ئازا:

چی رووى داوه؟ دەبى له پيشدا جلهكانم هەلگرم، هەى بى
ئەدەبینه. (هەول دەدا جلهكانى قورتار بكا).

گەنجینەوان:

كاتۆلیكەكان! هیرشیان کردوو. ئیمه جارئ نازانین، ئایا
دەردەچین. (به سەربازەكە): ئەم تۆپهاوێژە ببه! (له راكردن
بەردەوام دەبى).

ئاشپەز:

بۆ خاترى خوا دەبى بچم بۆ لای فەرماندە. ئازا، من رۆژىك له
رۆژانى داهاتوودا دیم بۆ دەمەتەقێیەكى بچووك.
(دەكەوئ).

دایکه ئازا:

راوەستە، پایپەكەتان له بیر چوو!

ئاشپەز:

(له دوورەوه): بۆمى هەلگره! پێویستم بپێهەتى.

دایکه ئازا:

کات براوه ئیستا نهیی، که تۆزیک پارهمان دهست کهوت!

قهشهی لهشکر:

به لئی، که واته منیش ده پۆم، بیگومان، ئەگەر دوژمن هینده نزیک بی، وه زعه که له وانیه خهتهر بیت. له جهنگدا دهگوتری، ئاشتیخوازان جیگه یان به ههشت بیت. ئەگەر پالتۆیه کم له سهه ئەم شتانهوه له بهر ده بوو.

دایکه ئازا:

من پالتۆ به قهرز نادهم، ئەگەر ژیانیش ببیته قوربانی. ئەزموونی خراپم کردوو.

قهشهی لهشکر:

به لام من له بهر بروام به تاییهتی له خهتهردام.

دایکه ئازا:

(پالتۆیه کی بو دههینی): دژی ویزدانی باشتری خۆم دهیکه م. راکه دهی.

قهشهی لهشکر:

زۆر سوپاس، ئەمه دلفراوانییه له لایه ن ئیوهوه، به لام له وانیه باشترب بی لیره بمینمهوه، له وانیه گومان بورووژینم و دوژمن بو لای خۆم راکیشم، ئەگەر له کاتی هه لاتندا ببینریم.

دایکه ئازا:

(به سهربازه که): لیتی گهری، که ره، کی پاره ی ئه وهت ده داتی؟ من به ئەمانهت بو تی هه لدهگرم، ئەمه ده تدا به کوشت.

سهرباز:

(به دم راکردنه وه): ده توانی شایه دیم بو بدهی، من هه ولم دا.

دایکه ئازا:

سویند دهخۆم. (کچه که ی به شه پقه وه ده بین). به و شه پقه سوژانییه وه چی ده که ی؟ هه ر ئیستا له سه رتی لا ده به ی، تو شیت بووی؟ ئیستا که دوژمن دی؟ (شه پقه که له سه ری کاترین راده پسکینی). ده ته وی بتدوژنه وه و بتکه نه سوژانی؟ ئەم سوژانییه پیلاره کانیشی له پی کردوو! پیلاره کان داکه نه! (دهیه وی له پی داکه نی). ئای خوايه، یارمه تی ده جه نابی قهشهی لهشکر، که بتوانی پیلاره کانی داکه نی! هه ر ئیستا دیمه وه. (بو لای گالیسکه که راده کا).

یفتیت:

(به دم سپیا وکردنه وه): ئیوه چی ده لێن، کاتۆلیکه کان دین؟ شه پقه که م له کوپیه؟ کی به له قه وه چوو ته سه ری؟ که کاتۆلیکه کان بین من ناتوانم ئاوها ری بکه م. چون بیرم لی ده که نه وه؟ ئاوینه یشم نییه. (به قهشهی لهشکر): چون دیارم؟ سپیاوم زۆر لی داوه؟

قهشهی لهشکر:

ته واوه.

یفتیت:

ئهی پیلاره سووره کان له کوپین؟ (ناپاندۆزیته وه، چونکه کاترین پییه کانی ده خاته ژیر ته نووره که یه وه). من لیره دانا بوون. ده بی بجمه خپوه ته که مه وه. به پخاوسی. ئەمه شه رمه! (ده روا).

(شفايتسەركاز بە راكردن دى، سندوقىكى بچووكى بە دەستەوھىيە).

دايكە ئازا:

(دەستى پرە لە خۆلەمىش. بە كاترين): ئەو خۆلەمىش ھىناوھ. (بە شفايتسەركاز): ئەو چىت پىيە؟

شفايتسەركاز:

قاسەى بەتاليون.

دايكە ئازا:

فرى دە! خەزەندار لە بنى ھەمانەكەى داوھ.

شفايتسەركاز:

ئەمە بە ئەمانەت دراوھ. (دەچىتە پشەتەوھ).

دايكە ئازا:

(بە قەشەى لەشكر) جبەكەت لە بەر داكەنە، ھەرچەندە پالتۇشت لە بەردايە ھەر دەتسانەوھ. (خۆلەمىش بە سەروچاوى كاتريندا دەسوئ). راوھستى! كەمىك پىسى و تۆ دۇنيای. بەدبەختىيەكى ئاوھ! پاسەوانەكانى مۆلگە سەرخۆش بوون. وەكو دەوترى، دەبى رووناكىيەكەى بشارىنەوھ. سەربازىك، بە تايبەتى سەربازىكى كاتولىكى و روخسارىكى پاك. واتە سۆزانييەكەى ئامادەيە. چەندان ھەفتە ھىچيان بۆ خواردن نادىرتى، ئەگەر شتىكىشيان بدىرتى، ھى تالان و برۆيە، پەلامارى ژنان دەدەن. ئىستا لەوانەيە باش بى. با سەيرت كەم. خراپ نييە. وەكو لە پىسايدا گەوزابىتەوھ. مەلەرزى. ئاوا ھىچت بە سەر نايەت. (بە شفايتسەركاز):

قاسەكەت لە كوئى دانا؟

شفايتسەركاز:

بىرم كردهوھ لە گالىسكەكەيدا دابنىم.

دايكە ئازا:

(بە دلداخورپانەوھ) چى، لە گالىسكەكەى مندا؟ ئەمە گەمژەيىيەكى خوا ھەلنەگرە! ئەگەر جارىك ئاگەدار نەبم، ھەرسىكمان ھەلدەواسن!

شفايتسەركاز:

دە لە شوئىكى ترى دادەننىم يان دەيىم و ھەلدىم.

دايكە ئازا:

لېرە دەمىننەوھ، تازە درەنگە.

قەشەى لەشكر:

(خۆى نيوھ گۆريوھ بۆ پىشەوھ): بۆ خاترى خوا ئالاکە!

دايكە ئازا:

(ئالای بەتاليون دادەگرى): خواى گەرە! من ھەر ھەستى پى ناكەم. بىست و پىنج سالە ئەو ئالايەم ھەيە.

(گرمەى ھاوھن بەرزتر دەبىتەوھ)

(سى رۆژ دواتر لە پىش نيوھرۆيەكدا. تۆپھاوئىژەكە لابرانە. دايكە ئازا، كاترين، قەشەى لەشكر و شفايتسەركاز بە خەمگىنى بە يەكەوھ دانىشتوون نان دەخون).

شفايتسەركاز:

ئەمرو سىيەم رۆژە، كە من بە تەمەلى لېرە دانىشتووم، جەنابى چاوشىش، كە ھەمىشە گەلدا دلفروان بووھ، دەيەوئ ھىدى

هیدی بپرسی: شفایتسه رکاز به قاسه ی موچه وه له کوئیه؟

دایکه نازا:

دهبی ئاسووده بی، که شوینپیتیان هه لئه گرتووه.

قهشهی لهشکر:

چی بلیم؟ لیره منیش ناتوانم نزیه ک بکه م، ئه گینا له وانیه
بارم تیک بچی. وهکو دهوتری، ئه وهی دلی پر بی له ده مییه وه
دهرژئی، به لام خوا نه کا، من لیمه وه برژی!

دایکه نازا:

کاری دنیا ئاواهی. یه کیک به ئیمان وه و یه کیک به
قاسه یه که وه له لامه وه دانیشتووه. نازانم کامه یان خه ترتره.

قهشهی لهشکر:

ئیمه ئیستا له دهستی خواداین.

دایکه نازا:

من له و بر وایه دا نیم که ئیمه بارمان لیژ بی، به لام خو
شه وانیش هه ناخه وم. شفایتسه رکاز، ئه گه ر تو نه بووایه ی
شته که ئاسانتر بوو. له و بر وایه دام که من کاره که م بو خو م پیک
هینا وه. من پیم وتن، که من درئی ئه و شه ی تانه م، ئه و سویدییه،
که قوچی هه یه و من بینیم، شاخی چه پی که میک سوا وه. له
گه رمه ی پرسیار و وه لامدا پرسیم، له کوئی ده توانم مؤمی
پیرۆز کردن بکریم، زۆر گران نا. زۆر باش توانیم، چونکه
شفایتسه رکاز باوکی کاتۆلیکی بوو و زۆر جار نوکته ی له سه ر
ده کرد. به ته وای بر وایان پی نه کردم، به لام له تپیدا بازرگانی
گه رۆکی جه نگیان له به تالیۆندا نییه. به وه که میک لیم خو ش

بوون. له وانیه به خیری بگیړی. ئیمه به ندین، به لام وهکو
ئسپی له فره وو.

قهشهی لهشکر:

شیره که باشه. ئه وه ی پتوه ندیی به چه ندیتییه وه هه یه، ئیستا
دهبی شه هییه ی سویدیمان که میک سنووردار بکه یین. ئیمه
دۆراوین.

دایکه نازا:

کی دۆراوه؟ سه رکه وتن و نسکۆی سه رزله کانی سه ره وه و
ئه وانیه ی خواره وه هه میشه یه ک نایه نه وه، به هیچ جوړیک نا.
ته نانه ت هه ندی حاله ت هه یه، که نسکۆی ئه وانیه ی خواره وه له
راستیدا بو ئه وان قازانجه. شه ره ف له ده ست چو وه، به لام
هیچی تر. له بیرمه، جار یکیان له لیفلاند فه رمانده ی هیژ
کو ته کیکی وای له لایه ن دوژمنه وه خوارد، که له پشیویدا
ئه سپیکی باروبنه که ی سوپایان پی دام، که هه وت مانگ
گالیسکه که ی بو راکیشام، هه تا ئیمه سه رکه وتن و
پیدا چونه وه کرا. به شیوه یه کی گشتی مرۆف ده توانی بلی، که
سه رکه وتن و دۆران گران له سه ر ره شه خه لکی وه کو ئیمه
ده که وی. باشتترین شت بو ئیمه ئه وه یه، ئه گه ر سیاسه ت له
جیی خو ی نه جوولی. (به شفایتسه رکاز): بخۆ!

شفایتسه رکاز:

تامی له ده ممدا نییه. چا وه ش چۆن موچه بدا؟

دایکه نازا:

له کاتی هه لاتندا موچه نادرئ.

شفاییتسه رکان:

به لئی مافی خوئیانه، به بی مووچه له سهریان نییه هه لیبین. له سهریان نییه یهک ههنگاو بنین.

دایکه نازا:

شفاییتسه رکان، به ویژدانیت خه ریکه ده مترسینئی. من فیرم کردی سه رراست بی، چونکه تو ژیر نیت، به لام به ویژدانیت ده بی سنووریکه هه بی. ئیستا من له گه ل قه شهی له شکر دا ده چم ئالایه کی کاتولیکی و گوشت ده کرم. کهس ناتوانی وه کو ئه گوشت هه لبرئیرئی، وه کو خه ورؤ، هینده دلنیا. له و بروایه دام، پارچه گوشتی باش به وه تیبینی دهکا، که له خووه ئاو بزیه ته ده می. هه ر باشه ریگه به بازرگانیه کهم ده دن. بازرگانیکه پرساری ئیمانی لی ناکرئی، به لکو پرساری نرخی لی ده کرئی. پانتولی ئیفانگیلش مرؤف گهرم ده کاته وه.

قه شهی له شکر:

وه کو قه شهی سوالکه ر گوتی، کاتی باس هاته سه ر ئه وهی که لوته رییه کان له شار و دیدا هه موو شتیک سه رنگوون ده کهن: هه موو کاتیک پیویست به سوالکه ر ده بی. (دایکه نازا ده چته ناو گالیسکه که وه). له بهر سندووقه که نیگه رانه. هه تا ئیستا تیبینی نه کراوین، وه کو هه موو عایدی گالیسکه که بین، به لام چه ندی تر؟

شفاییتسه رکان:

ده توانم لایبه م.

قه شهی له شکر:

ئه مه هیشتا خه ته رتره. ئه گه ر یه کیک بتیبینی! سیخوریان هه یه. دوینی کاتی دهستم به ئاو گه یاند، یه کیک له سهنگه ره وه له بهردهمدا قوت بووه وه. زاره تره که بووم و توانیم نزایه که گل بدهمه وه. ئه مه که شفی ده کردم، له و بروایه دام، هه ز ده کهن بوئی پیسایه بکهن، ئایا کاتولیکیه. سیخوره که مه رگ له چاره نووسراویکی بچووک بوو پیچه کیک به سه ر چاوتیکیه وه بوو.

دایکه نازا:

(به سه به ته یه که وه له گالیسکه که داده به زئی): ئه ی من چیم دۆزییه وه، ئه ی بیشه رم؟ (به هه لاهه جووتیک پیلایه پازنه به زئی سوور به رز ده کاته وه). پیلایه پازنه به رزه سووره کانی یقیئت! خوینساردانه بو خوی بردووه. له به رئه وهی ئیوه قه ناعه تتان پی کرد که ژنیکی دلگیره! (ده یانخاته سه به ته که وه). ده یانده مه وه. پیلایه له یقیئت ده دزئی! یقیئت خوی بو پاره ده کوژی، ئه مه تی ده گم. به لام تو به خورایی ده ته وی. بو زه وق. پیم گوتی، ده بی چاوه پروان بی هه تا ناشتی به رقه رار ده بی. نه که سه ر یازا! به له خویایی بوونه وه چاوه پروانی ناشتی به!

قه شهی له شکر:

من به له خویایی نازانم.

دایکه نازا:

ئه و له خو بایبوونه ی هیشتا ییش زوره. ئه گه ر وه کو به ردیکی (دالارنه) وایی، که دالارنه جگه له به رد هیچی تری لی نییه، به جوژیکی که خه لکه که بلین: ئه و که مئه ندامه هه ر نابینرئی، بو من نازیزترینیانه. هه تا هیچی به سه ر نه یهت. (به

شفاییتسه رکاز: واز له سندووقه که بیینه، با له شوینی خوئی بی. گویت لییه. ناگه داری خوشکه کهت به، پیوستی پییه تی. ئیوه من ده کوژن. باشتره ناگه داری کیسه یه ک کیچ بی. (له گه ل قه شه ی له شکر دا ده روا. کاترین قاپوقا جاخه که کو ده کاته وه).

شفاییتسه رکاز:

زوری نه ماوه مرؤف بتوانی به کراسی قول کورته وه له بهر هه تا وه که دانیشی. (کاترین ئاماژه بو دره ختیک ده کا). به لی گه لا کان زهر د بوونه. (کاترین به ئاماژه ی ده ست لی ده پرسی، ئایا ده یه وئی هیچ بخواته وه). هیچ ناخومه وه. من بیر ده که مه وه. (پشوو). ده لی که ناخه وئی، وا بز انم وا باشتره که سندووقه که لابه م، حه شارگه یه کم دوزیوه ته وه. په رداخیکی پر م بو بیینه. (کاترین ده چیته پشتی گالیسکه که وه). ده یخه مه کونی مشکه کویره که وه له گوئی رووباره که، هه تا ده یه نیمه وه. له وانه یه ئه مشه و ده مه و به یان بیه نیمه وه و بیبه مه وه بو به تالیون. ده بی له ماوه ی سی رؤژدا توانی بیتیان چه ند هه لبین؟ چاوه ش چاوی ده چیته پشته سه ری. پیم ده لی شفاییتسه رکاز، تو خوش تووشی مو فاجه ئه ت کردم. من ئه مانه تی قاسه که ت ده ده می و تو ده یه نیمه وه.

(کاتی کاترین به په رداخیکی پر وه له پشتی گالیسکه که وه ده گه ریته وه، له به رده م دوو پیاودا راده وه ستی. یه کیکیان چاوه شه، دووهمیان شه بقیه که ی له به رده م دا باده دا. تیپ چیچک به سه ر چاویکیه وه یه).

تیپ چدار:

سلاوی خواتان لی بی، کچی ئازیز یه کیکی سه ربازگه ی تیپی دووی فینله ندیت بینیه؟ (کاترین، زور په شوکاوه، راده کا، ده چیته پیسه وه، بره ندیه که ده رژی. هه ردوکیان سهیری یه ک ده کن و پاشه کشه ده کن، دوا ی ئه وه ی شفاییتسه رکاز ده بین دانیشته وه).

شفاییتسه رکاز:

(له بیر کردنه وه ی راده چله کی): نیوهیت رشت. ئه م گه وچی تییه چییه ده یکه ی؟ چاوت داوه به شتیکدا؟ لیت تی ناگه م. منیش ده بی برؤم، وا بریارم دا. ئه مه باشترین شته. (هه لده ستی. کاترین هه موو هه ولتیک ده دا بو ئه وه ی له مه ترسیه که ی ناگه دار بکاته وه. ئه و ته نیا ره تی ده کاته وه). ده مه وئی بز انم مه به ستت چییه؟ به دلنیا بییه وه مه به ستت باشه، گیان داری به سته زمان، ناتوانی گوزارشت بکه ی. چش که تو بره ندیه که ت رشت، چه ندان په رداخی تر ده خومه وه، یه کیچ که م یان زور تر گرینگ نییه. (له گالیسکه که وه سندووقه که ده رده کا و ده یخاته ژیر چاکه ته که یه وه). هه ر ئیستا ده گه ریته وه. به لام ئیستا ریم لی مه گره، ئه گینا لیت زویر ده بم. بیگومان مه به ستت باشه. ئه گه ر بتوانیبا قسه بکه ی.

(له به رئه وه ی کاترین ده یه وئی شفاییتسه رکاز بگری، شفاییتسه رکاز ماچی کاترین ده کا و خوئی لی راده پسکینی. ده روا. کاترین نا ئومیده، به ملا و به ولادا راده کا و، ده نگی نزم نزم ده رده کا. قه شه ی له شکر و دایکه ئازا ده گه ریته وه. کاترین شالو بو دایکی ده با).

دایکه نازا:

چیتە، چی؟ تو زۆر پەشۆکاوی. کەس هیچی لای کردووی؟
 شافایتسەرکاز لە کوێیە؟ کاترین، کاترین، بە ریکوپیکی
 بیگیڕەرەو. دایکت لیت تۆ دەگا. چی، ئەو زۆلە قاسەکە
 لەگەڵ خۆی بردووە؟ چاوی دەر دەهینم، ئەو بەدنیازە. پەلە مەکە
 و چەنە مەدە، دەستت لایە، حەز ناکەم وەک سەگ
 بقروسکییتەو، قەشە لەشکر چۆن بیر دەکاتەو؟ ئەو بیزی
 دیتەو. یە کچاویک لێرە بوو؟

قەشە لەشکر:

یە کچاوەکە، ئەو سێخوڕە. شافایتسەرکازیان گرت؟ (کاترین
 سەر را دەوێشینی، شانی هەڵدەتە کینیی) بارمان لێزە.

دایکه نازا:

(لە سەبەتەکەو ئەلایەکی کاتۆلیکی دەر دەهینیی، کە قەشە
 جەنگ بە ستوونی ئالاکەو دەیچە سپینیی): ئالای نوێیە کە هەلکە!

قەشە لەشکر:

(بەر قەو) لێرە هەموو شوینیک کاتۆلیکە.
 (دەنگ لە پشتەو دەبیستری. هەردوو پیاوێک شافایتسەرکاز
 دەهینن).

شافایتسەرکاز:

بەرم دە، هیچم لە لا نییە. شانم لە جی مەبە، من بۆ تاوانم.

فەرماندە:

ئەمە خەلکی ئێرەیه. یە کتر دەناسن.

دایکه نازا:

ئیمە؟ لە کوێو؟

شافایتسەرکاز:

من نایناسم، کۆ دەزانن ئەمە کێیە، من هیچ پێوە ندیم لەگەڵیان
 نییە. من لێرە نانی نیوهرۆم کړی، بە دە هیلەر بوو. لەوانەیه
 ئێو منتان بینیی لێرە دانیشتووم، خواردنە کە سویریش بوو.

فەرماندە:

ئێو کێن، ها؟

دایکه نازا:

ئیمە خەلکی ریکوپیکی. ئەو راستە، لێرە خواردنی کړی. پێی
 زۆر سویر بوو.

فەرماندە:

دەتانهوی و پیشان بەدەن کە نایناسن؟

دایکه نازا:

لە کوێو بیناسم؟ من هەموویان نایناسم. من لە کەس ناپرسم،
 ناوی چییە و ئایا کافرە یان نا؛ ئەگەر پارە بدا کافر نییە. تۆ
 کافر ی؟

شافایتسەرکاز:

بە هیچ جۆریک.

قەشە لەشکر:

بە ریکوپیکی نانی خوارد، دەمی نەکردووە، تەنیا ئەو کاتە نەبۆ
 کە نانی دەخوارد. ئەو کاتەیش هەر دەبۆ دەمی بکاتەو.

فهرمانده:

ئەي تۆ كۆي؟

دايكة ئازا:

ئەو شاكرد بارەكەمە، بە دۇنياييەو ئۆهوش تينووتانە،
پەرداخىك برەندىتان بۆ دەھىنم، بە دۇنياييەو راتان كوردووه و
گەرمانتانە.

فهرمانده:

لە كاتى ئەرک و فەرماندا برەندى ناخۆينەو. (بە
شفايتسەركان): شتىكت پى بوو. دەبى لە گوئى پروبارەكە
شاردبىتتەو. كاتىك لىرە رۆيشتى چاكەتەكەت فش بووبووهو.

دايكة ئازا:

بە راستى ئەم بوو؟

شفايتسەركان:

لەو بروايەدام مەبەستتان يەككىكى تر بى. من يەككىكم بينى
بازى دەدا، ئەو چاكەتەكەي فش بووبووهو. من هەونيم.

دايكة ئازا:

منيش لەو بروايەدام كە بەد حالىبوون لە ئارادايە، ئەمە لەوانەيە
پوو بدا. من مەرۆف دەناسم، من دايكة ئازام، ناوى منتان
بىستوو، هەموو من دەناسن، پىتان دەلیم ئەو سەرپراست ديارە.

فهرمانده:

ئىمە بە دواي قاسەي بەتاليۆنى دووى فينلەنديدا دەگەرپىن.
ئىمە دەزانين، سەرچاوى ئەو كەسە چۆنە كە قاسەكەي لە
لايە. دوو رۆژ بە دوايدا گەراين. تۆيت.

شفايتسەركان:

من نيم.

فهرمانده:

ئەگەر نەيدەيتەو، دەتكورژين، ئەمە دەزانى. لە كۆيە؟

دايكة ئازا:

(زۆر بە پەلە): يەكسەر دەيدايەو، ئەگەر بزانی دەكوژى.
يەكسەر دەيگوت، لە لای منە ئەگەر لە لای بووايە، دەيگوت
ئەووتانى، ئۆه بە هيزترن. هيندە گەمژە نيە، قسە بكە، سەگى
گەمژە، جەنابى فەرماندە هەلنىكت دەداتى.

شفايتسەركان:

ئەگەر لای من نەبى.

فهرمانده:

كەواتە لەگەلمان وەرە. پىتى دەردەكەين.

(لەگەل خۆيانى دەبەن)

دايكة ئازا:

(بە دواياندا هاوار دەكا): پىتانی دەگوت. هيندە گەمژە نيە.
شانى لە جى نەبەن!
(بە دواياندا رادەكا).
(هەمان ئىوارە. قەشەي لەشكر و كاترينى لال پەرداخ دەشۆن و
چەقۆ پاك دەكەنەو).

قەشەي لەشكر:

ئەو حالەتانەي كە يەككىك پىو دەبى لە مپىژووى ئايندا
نەناسراو نين. ئازار و ئازاركيشانى مەسيحيم بىر دەكەويتەو.

ئەوانەيشنى كە لە لايەو ھەلئاسرا بوون
 ھەتا ھەتاو بە سەرياندا ھەلھات
 شتەكانيان لى كيشايەو.
 مەسيح لە سەعاتى نۆيەمدا ھاواری کرد
 بە جيھتئاروى سكالای کرد
 ھەر زوو تالو پڑايە دەميەو
 تیکەل بە سرکە کرابوو.
 خۆى دايە دەستى عەقلی خۆيەو
 زەمین دەلەرزى
 پەردەى پەرسنگا دەدرى
 ھەندى گاشە بەرد لە جيى خۆى دەجووئى.
 لە کاتى نوپژى ئىوارەدا
 جەلاد قاجچىكى شکابوو
 لەو کاتەدا مەسيح
 پمیک بە قەبرغەيدا چەقینرابوو.
 خوين و ئاوى لىو دەرژا
 کردیان بە گالتهجارى
 ئاوا رەفتاریان کرد
 لەگەل کورى مرؤفدا.

دایکە ئازا:

(بە شپرزەيىيەو دەى): لە نيوان ژيان و مەرگدايە. بەلام
 فەرماندە دەبى بيهلئى قسەى لەگەل بکرى، تەنيا، ئيمە نابى
 وای پيشان بەدين کە شقايتسەرکازى ئيمەيە، ئەگينا

گۆرانىيەكى كۆن دەربارەى ھەيە.
 (گۆرانى كاژيرەكان دەلى):
 لە كاژيرى يەكەمى رۆژدا
 عيسا خاكەپرايى بوو
 كاتى بكوژىك دەركەوت
 پيلاتووسى كافر بوو.
 كە بە بيگوناھى زانى
 بە بى ھۆكارى مەرگ
 لەبەر ئەو لە خۆيەو ناردى
 بۆ لای ھيرۆديسى پاشا.
 لە كاتزميرى سيدا، كورى خوا
 قەلەم ئەسكەنەى لى درابوو
 سەرى بە تاجىكى دركاوى
 ھەلا ھەلا كرابوو!
 بە تەوس و گەمە داپۆشراو
 ھەلئاسرا بوو
 خاچەكەيش بۆ مەرگى
 دەبوو خۆى ھەلى گرى.
 لە كاتزميرى شەشدا
 بە پووتوقوتى بە خاچدا ھەلئاسرابوو
 كە خوينەكەى پيدا دەرژا.
 بە شيوەنەو نزا بکەن.
 بينەران تەوسى پى دەكەن

يارمه تيمان داوه. تهنيا پرسى پارهيه. به لام پاره له كوئى بينين؟
يفيت ليره نه بوو؟ من له ريگه تووشى بووم، سهره ننگيكي بؤ
خوى پهيدا كړدووه، له وانويه بازرگانويه كى دپوهره ي بؤ بکړئ.

قهشې له شکر:

به راستى ده تانه وئى بيفروشن؟

دايکه نازا:

ئهى پاره بؤ فه رمانده له كوئى بهينم؟

قهشې له شکر:

ئهى ده تانه وئى به چى بژين؟

دايکه نازا:

ئهمه پرسيا ره كه يه.

(يفيت له گه ل سهره ننگيكي زور پيردا دئ).

يفيت:

(باو هس به دايکه نازادا دهكا) نازاى نازيز، وا زوو جاريكى تر
يه كتر ده بينينه وه! (به چريه): بى مهيل نييه. (به دهنگى بهرن):
ئهمه هاوړئ باشه كه مه، كه له بازرگانيدا راويزم دهكا. به
ريككوت گويم لى بوو ده تانه وئى گاليسكه كه تان بفروشن. له بهر
بار و وهنغ. من ناره زووم لييه.

دايکه نازا:

به رهنى ددهم، نايفروشم، تهنيا وا به په له نا، گاليسكه يه كى
وا جاريكى تر له كاتى جهنگدا وا به ناسانى ناکررئته وه.

يفيت:

(نائوميد): تهنيا رهمن، وام زانى بؤ فروشتنه. من نازانم نايا

ناره زووم لييه. (به سهره ننگه كه): چى ده ليى؟

سهرهنگ:

تو چون بته وئى، نازيز.

دايکه نازا:

تهنيا به رهمن ددرئ.

يفيت:

من وام زانى ده بى پاره كه تان هه بى.

دايکه نازا:

(به زهر) ده بى پاره كه م هه بى، به لام پيم خوشتره پيم دارئى له
گه ران به دواى داواكار ييه كدا، له وهى يه كسهر بيفروشم.
بؤچى، ئيمه بهم گاليسكه يه ده ژين. يفت، ئهمه هه ليكه بؤ تو،
كى ده زانى، كه ي هه ليكى ترى وات بؤ هه لده كه وئى و هاوړپيه كى
خوشه ويست ده بى، كه راويزكاريت بكا؟ وا نييه؟

يفيت:

به ليى، هاوړپيكه م ده ليى، ده بى ده ستى خوم بوه شينم، به لام
نازانم، ئه گهر تهنيا رهمن بى... تويش مه به سست ئه وهيه،
يه كسهر بيكرين؟

سهرهنگ:

منيش وا ده لييم.

دايکه نازا:

ده بى به دواى شتيكدا بگه رپى كه بؤ فروشتن بى، له وانويه
بيدوژيته وه، ئه گهر په له ت نه بى، هاوړپيكه شت له گه لتدا ده گه رپى،
با بليين هه فته يه ك يان دوو هه فته ي تر ده توانى شتيكى

گونجاو بدۆزیتەوہ .

یفتیت:

کەواتە دەتوانین برۆین و بگەرین، من حەزم لە گەرانە و شتیک
هەڵدەبژیرم، حەز دەکەم لە گەڵ تۆدا بگەریم، پۆلیدی، ئەمە
لەزەتتیک تاییبەتە، وا نییە؟ هەتا ئەگەر دوو هەفتەیش بخایەنی!
کە ی دەتانهوی پارهکە بدەنەوہ، ئەگەر پارهکە وەرگری؟

دایکە ئازا:

دەتوانم لە ماوہی دوو هەفتەدا پارهکە بدەمەوہ، لەوانە یە لە
ماوہی هەفتە یە کدا .

یفتیت:

هیشتا بریارم نەداوہ، پۆلیدی، ئازیزە کەم، راویژم بکە .
(سەرھەنگە دەباتە لاوہ). دەزانم، دەبی بیفرۆشی، من خەمی
ئەوہم نییە، ئالاهە لگەرکە، قژزەردەکە، تۆ دەیناسی، بە
خۆشحالییەوہ دەیەوی پارهم بە قەرز بداتی. بۆم شیت و شەیدا
بووہ، دەلی، کە من دەبینی یەکیکی بێر دەکەوێتەوہ، چی
راویژیکم دەکە ی؟

سەرھەنگ:

لیی ئاگەدارت دەکەمەوہ، مرۆڤتیک باش نییە . بە کارت
دەهینی. من پیم وتی، شتیکت بۆ دەکرم، وا نییە، کە رویشکە
بچکۆلانە کەم؟

یفتیت:

من ناتوانم لە تۆی وەرگرم، بیگومان، ئەگەر بلایی، لەوانە یە
ئالاهە لگەر ئیستغلال بکا ... پۆلیدی، من لە تۆی وەر دەگرم.

سەرھەنگ:

مەبەستم ئەوہ یە .

یفتیت:

راویژم دەکە ی.

سەرھەنگ:

راویژت دەکە م.

یفتیت:

(دەگەریتەوہ بۆ لای ئازا): ھاوڕیکەم راویژم دەکا . حیسابیکم
بۆ بنووسە کە گالیسکە کە هی منە، کە دوو هەفتە کە بە سەر
چوون، بە ھەموو سەرۆبەرتیکییەوہ، ھەر ئیستا یە ک یە ک
سەیری دەکەین، دوو سەد گۆلدنەکەت دوایی بۆ دەهینم . (بە
سەرھەنگ): دەبی پیش من بچیتە مۆلگەوہ، من بە دواتدا دیم،
من دەبی یە ک یە ک سەیری شتەکان بکەم، بۆ ئەوہی ھیچ لە
گالیسکە کەم نەبری . (ماچی دەکا . ئەو دەروا . دەچیتە سەر
گالیسکە کە): بە لام پۆستال کە مە .

دایکە ئازا:

یفتیت، ئیستا کاتی ئەوہ نییە گالیسکە کەت پیشکەنی، ئەگەر
ھەر هی تۆ بی . تۆ گفتت دامی، کە تۆ لە گەڵ فەرماندەدا
دەربارە ی شقایتسە رکازی کورم قسە دەکە ی، نابێ تەنیا
دەقە یە ک بە فیرو بەدەین، سەعاتتیک تر دەچیتە بەردەم دادگای
لەشکر .

یفتیت:

تەنیا دەمەوی هیشتا کراسە کە تانەکان بژمیرم .

دایکه ئازا:

(به تهنوره که ی رای ده کیشیتته خواره وه): تو که متیار، ئەمه ژیان و مانی شفایتسه رکازه. تهنیا وشه یه کیشت له دم نه یه ته دهره وه، له کیوه ئەم پیشنیازت هه یه، وا بکه، بو خاتری خوا وهکو خوداوه ئازیزترین کهست بی، ئەگینا توومان دهریتته وه، چونکه ئیمه ریمان بوی خوش کردووه.

یفتیت:

من داوای یه کچاوه کهم بو ناو دار و ده وه نه که کردووه، به دلنیاییه وه له ویتیه.

قهشهی لهشکر:

مهرج نییه به جارێ هه موو دوو سه ده که بی، هه تا سه د و په نجا بوی برۆ، ئەوه نده یه به سه.

دایکه ئازا:

ئەمه پارهی ئیوه یه؟ تکاتان لی ده کهم، ده ست تیوهر مه دن. شله ی پیازه کهت ده دهنی. راکه و سه ودا و مامه له مه که، ئەمه ژیان و مردنه.

(پال به یفتیتته وه دهنی).

قهشهی لهشکر:

من نه مو یست ده ست له کاروبارت وه رده م، به لام ئەه ی ئیمه به چی بژین؟ کچیکت به مله وه یه که توانای کارکردنی نییه.

دایکه ئازا:

من قاسه ی تیپم له زه یندا یه، ئاقله. خو پری ده دن مه سرووفه کان بو شفاییتسه رکاز حسیب بکه ن.

یفتیت:

به لام یفتیت ده توانی به باشی رای په پرتنی؟

دایکه ئازا:

ئی بهرزه وه ندیی له وه دا هه یه، که دوو سه ده که ی خه رج که م و گالیسه که وه رگری. زور بوی تامه زرویه، کی ده زانی، چه ندی تر سه ره هه نگ ئاماده یه بوی. کاترین، تو چه قوکان پاک ده که یته وه، به رده پی به کار بیته. ئەه ی جه نابتان، وه کو مه سیح له شاخه ره زی زه ی تووندا وه ستاون، په له که ن، په رداخه کان بشون، ئیواره به لای که مه وه سه د سوار دین، ئەمجا جاریکی تر گویم لی ده بی: «من فیری رویشتن نیم، پییه کانم، له کاتی نزادا ری ناکه م.» من له و بر وایه دام، شفاییتسه رکازمان ده دهنه وه. سو پاس بو خوا که گه نده لن. خو گورگ نین، به لکو مروفن و چاویان له پار هیه. گه نده لی لای مروف وه کو به زه یییه له لای خوا. گه نده لی تا قه ئاسو مانه. هه تا گه نده لی هه بی، حو کمی نه رم هه یه، ته نانه ت له وان هیه بیتاوانیش له دادگا ده رچی.

یفتیت:

(به هه ناسه برکی دی): تهنیا به دوو سه د ده یانه وی بیکه ن. ده بی خیرا بیکه یه ن. زوری تر له ده ستی ئەواندا نامینی. باشترین شت ئەوه یه له گه ل یه کچا ودا بو لای سه ره هه نگه که م بجم. دانی پیدا ناوه، که قاسه که ی پی بووه، گره ی گوشاریان خستووته په نجه که له ی. کاتی هه ستی کردووه که به دوایه وه ن، قاسه که ی فری داوته رووباره وه. قاسه که فه وتا. را بکه م و پار هکه لای سه ره هه نگه که م بینم؟

دایکه ئازا:

قاسه که فهوتا؟ ئەی چۆن دەتوانم دوو سەدەکم دەست بکەوێتەوه؟

یفتیت:

ئاوا، لەو بریوایەدا بوون دەتوانن لە سندوقەکەى دەربینن؟ خەریک بوو بکەومە داوی فرۆفیلتەوه. ئومیدت نەبێ. دەبێ پارەکه بەدی، ئەگەر دەرتهوێ جارێکی تر شفایتسەرکاز وەرگریتهوه، یان هەر ئیستا دەبێ دەستبەرداری کارەکه بم، بۆ ئەوهی بتوانی گالیسکه کهت بێلێتەوه؟

دایکه ئازا:

من حسابی ئەمەم نەکردبوو. پێویست ناکا تەنگەتاوم بکەى، تۆ گالیسکه که وەردهگری، ئەوه بریوایەتەوه، حەقده سال هەمبوو. تەنیا چاوترووکانیک دەبێ بیر بکەمەوه، شتەکه کهمیک پەلەیه، چی بکەم، من ناتوانم دوو سەد بەدم، دەبوو سەودا بکەى. دەبێ شتیکم بە دەستەوه بێ، ئەگینا هەموو کهسێک دەتوانی بۆ ناو چالێکی کەنار جاده پالم پێوه بنی. برۆ و بلی، من سەد و پەنجا گولدن دەدم، ئەگینا هیچی لێ نارووی، گالیسکه کهیشم لە دەست دەچی.

یفتیت:

نایکەن. یەکچاوه که پەلەیه تی و لە شپرزەبییدا هەر ئاور دەداتەوه. باشتەر نییه هەموو دوو سەدەکه بەدم؟

دایکه ئازا:

(بە نائومیدییهوه): من ناتوانم بیدەم. سی سال کارم کرد.

کاترین تەمەنی بیست و پینج ساله و هیشتا میردی نییه. ئەویشم هیشتا ههیه. هەلم مەدره، دەزانم چی دەکەم. بلی سەد و بیست، یان هیچی لێ نارووی.

یفتیت:

خۆتان دەبێ ئەمە بزانی. (خیرا دەروا).
(دایکه ئازا نە سەیری قەشەى لەشکر دەکا نە کچه کهى و دادەنیشی، بۆ ئەوهی لە چەقۆ پاککردنەوهدا یارمەتی کاترین (بدا).

دایکه ئازا:

پەرداخەکان مەشکینە، ئیتر هیی ئیمە نین. سەیری کارەکهت بکە، دەستی خۆت دەبری. شفایتسەرکاز دەگەریتەوه، ئەگەر پێویست بکا دوو سەدیش دەدم. براکەت وەردهگریتهوه. بە هەشتا گولدن دەتوانن کۆلیک بە شمهک پر کەین و سەر لە نووی دەست پێ بکەینهوه. لە هەموو شوپنیک چیشت بە ئاو لێ دەنری.

قەشەى لەشکر:

دەوتری، کار نییه خوا چاکى نەکا .

دایکه ئازا:

دەبێ بە وشکی لێی بسووی. (بە بیدەنگی چەقۆ پاک دەکەنهوه. کاترین بە هەنسکی گریانەوه دەچیتە پشتی گالیسکه کهوه).

یفتیت:

(بە راکردن دئی): نایکەن. ئاگەدارم کردنەوه. یەکچاوه که یەکسەر ویستی بروا، چونکه بۆ ئەو خیری نییه. وتی، هەموو

چاوترووکانیک چاوه‌روانی ئه‌وه‌یه‌تی که ته‌پله‌کان لی بدرین،
ئه‌مجا حوکمه‌که‌ی دراوه. من پیشنیازی سه‌د و په‌نجام کرد.
هەر شانیشی بۆ هه‌لنه‌قورتاند. به‌تکا و پارانه‌وه لیره‌مايه‌وه
بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی تر له‌گه‌ل ئیوه‌ قسه‌ بکه‌م.

دایکه ئازا:

پیی بلّی، دوو سه‌ده‌که‌ی ده‌ده‌می. راکه. (یقیت راده‌کا. به
بیده‌نگی دانیشوون. قه‌شهی له‌شکر ده‌ستی له‌وه هه‌لگرتوه
په‌رداخه‌کان بشوا. له‌ دووره‌وه ده‌نگی ته‌پلّ ده‌بیستری) وام بۆ
ده‌رده‌که‌وی که ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌ودام کرد.

(قه‌شهی له‌شکر هه‌لده‌ستیه‌ سه‌ر پیو ده‌چیه‌ته دواوه. دایکه
ئازا هەر دانیشتووه. تاریک دادی. ته‌پلّ لیدانه‌که نامینی.
جاریکی تر رووناک ده‌بیته‌وه. دایکه ئازا هەر دانیشتووه).

یقیت:

(ده‌رده‌که‌وی، رهنگ په‌ریو): ئیستا به‌ سه‌ودا و مامه‌له‌ و
هیشته‌وه‌ی گالیسکه‌که‌ته‌وه تۆ بووی به‌هۆ. یازده گولله‌ی
به‌رکه‌وت و هیچی تر. شایانی ئه‌وه نین که من خه‌متان بخۆم.
به‌لام ئه‌وه‌نده تی گه‌یشتم که برّوا ناکه‌ن قاسه‌که له‌ گوئی
رووباره‌که‌یه. گومانی ئه‌وه ده‌که‌ن که لیره‌یه، به‌ شیوه‌یه‌کی
گشتی، که پیوه‌ستیکتان له‌گه‌لیدا هه‌بووه. ده‌یان‌ه‌وی بیین بۆ
ئیره، ئایا خۆتان که‌شف ده‌که‌ن، که بیینن. ناگه‌دارتان
ده‌که‌مه‌وه، که ئیوه نایناسن، ئه‌گینا تۆوتان ده‌بریه‌ته‌وه. به‌ چری
به‌ دوامه‌وه‌ن، باشتره ئیستا بیلیم. کاترین دوور بگرم؟ (دایکه
ئازا سه‌ر راده‌وه‌شینی). ده‌یزانی؟ له‌وانه‌یه گوئی له‌ ته‌پلّ

نه‌بووی یان تی نه‌گه‌یشتی.

دایکه ئازا:

ده‌یزانی، بیینه.

(یقیت کاترین ده‌هینی، کاترین ده‌چی بۆ لای دایکی و له
ته‌نیشتییه‌وه ده‌وه‌ستی. دایکه ئازا ده‌ستی ده‌گری. دوو
سه‌ربازی پیاده به‌ دارمه‌یتیکه‌وه دین، که له‌سه‌ر دارمه‌یته‌که
و له ژیر خامیکه‌وه شتیک راکشاوه. به‌ ته‌نیشتییه‌وه فه‌رمانده
ده‌روا. دارمه‌یته‌که داده‌نین).

فه‌رمانده:

ئه‌مه یه‌کیکه که ئیمه ناوه‌که‌ی نازانین. به‌لام ده‌بی یاداشت
بکری، که هه‌موو شتیک ریکوپیکه. لای تۆ نانی خواردووه.
سه‌یری که، ئایا ده‌یناسی. (خامه‌که لاده‌دا). ده‌یناسی؟ (دایکه
ئازا سه‌ر راده‌وه‌شینی). چی، هه‌رگیز نه‌تبینیوه، پیشتر له‌ لای
تۆ ژه‌میک خواردنی خواردووه؟ (دایکه ئازا سه‌ری
راده‌وه‌شینی). هه‌لی گرن، بیخه‌نه سه‌ر که‌لاکی ئازده‌له‌کان.
که‌سی نییه بیناسیته‌وه. (هه‌لی ده‌گرن و ده‌یبه‌ن).

نووسيار:

كهيفى خۆتانه. ده چاوه پروان بن ههتا جه نايى فهرماندهى
گروانى سواره كاتى ده بى.
(دهگه رپته وه بۆ ناو خپوه ته كه).

سه ربازى لاو:

(به سه ركيشييه وه دى): شه يتان به له عننه تى! سه گه
نه فره تيه كهى فهرماندهى گروانى سواره له كو پيه، كه
به خشيشه كه م لى ده با و له گه ل ئافره ته كاندا هه لى ده قورپنى؟
ده بى مرد بى!

سه ربازى پير:

(به دوايدا راده كا): كه لبه ت داخه. تو ده خريپته ناو كو ت و
پيوند هوه!

سه ربازى لاو:

دزه. وهره ده رى! پارچه پارچه ده كه م! پادا شته كه م لى ده بى،
دواى ئه وهى له چه مه كه مه له م كرد، به ته نيا له سه رجه مى
يه كه يه كى پياده دا، كه من ناتوانم ته نيا بيره يه ك بكريم، من لى
خوش نابم. وهره ده رى، با هه لا هه لات كه م!

سه ربازى پير:

مه ريه م و يووسف، ئه مه مالى خووى ويران ده كا.

دايكة نازا:

به خشيشيان پى نه دا؟

سه ربازى لاو:

به رم ده، ده تكه مه ژيره وه، ئه مه پا كرده وهى حيسابه.

٤

(دايكة نازا گورانى وره به ردانى گه وره ده لى).

(له به رده م خپوه تگاي ئه فسه ره كاندا).

(دايكة نازا چاوه روانه. نووسيار له خپوه ته كه وه سه پيرى ده ره وه
ده كا).

نووسيار:

من ده تناسم. خه زنه دارى كى ئيفانگيليت له لابه وو، كه خووى
شارد بووه وه. با شتره سكا لا نه كه ي.

دايكة نازا:

به لى سكا لا ده كه م. من بي تاوانم، ئه گه ر رى بده م، وا
ده رده كه وى، وه كو من ويژد انم بريندار بى. هه موو شتيكتان له
گاليسكه كه دا به شمشير پارچه پارچه كرد و له خو را پينج
تاله ر جه زاتان لى داوا كردم.

نووسيار:

من بۆ باشى ئاموژگاريت ده كه م، كه لبه تان داخه ن. ئيمه
ديوره مان زور نييه و رى به بازرگانى كردنتان ده ده ين، به
تايبه تى ئه گه ر هه ست به بريندارى ويژدان بكه ن و جاروبار
جه زايه ك بده ن.

دايكة نازا:

من سكا لا ده كه م.

سەربازى پىر:

ئەسپەكەي سەرھەنگى پزگار كرد و بەخشيشيان پىي نەدا.
ھىشتا لاوھ و لە مېژەوھ نىيە لە ناو سوپادايە.

دايگە ئازا:

بەرى دە، خو ئەو سەگ نىيە، بە زنجير بەستىتەوھ. بەخشيش
و داواکردن مەنتىقىيە. چى تى تايبەتى ھەيە؟

سەربازى لاو:

كە لە ژورەوھ خوئى سەرخوئش دەكا! ئىوھ تەنيا ترسەنۆكن. من
شتىكى تايبەتيم كردوھ و دەمەوئى بەخشيشەكەي خوئم
وەرگرم.

دايگە ئازا:

لاوؤ، ئاوا بە سەرمدا مەنەرىن. من خەمى خوئم ھەيە، جگە
لەوھيش، دەنگتان بپارىزن، لەوانەيە پىويستتان پىي بى، ھەتا
فەرماندەي گروانى سوارە دى، دواي ئەوھى ئەو دەگا ئىوھ
دەنگتان نووساوه و دەنگتان لىوھ دەرناچى و ناتوانى بتانخاتە
كوؤت و پىوھندەوھ، ھەتا رەش ھەلدەگەرىن، ئەوانەي بەو جوؤرە
دەنەرىن، ناتوانن ماوھيەكى زۆر بنەرىن، نىو سەعات و مروؤف
دەبى لايەلايەيان بو بكا، ھىندە شەكەتن.

سەربازى لاو:

من شەكەت نىم، خەويشم ھەر نايە، من برسيمە. نان لە بەروو
و دەنگە شادانە دروست دەكەن و ھىشتا دەستيشى پىوھ
دەگرن. ئەو بەخشيشەكەي من بە فيروؤ دەدا و من برسيمە.
دەبى عەقلى لە دەست دابى.

دايگە ئازا:

تى دەگەم، برسيتانە. پار فەرماندەكەتان فەرمانى پى دان لە
شەقامەكەوھ پىنە خواری و بە ناو كىلگەكەدا برون، بو ئەوھى
گولگەنمەكان بپلشپىننەوھ، دەمتوانى بو پۆستال دە گولدن
داوا بكەم، ئەگەر يەككىك بيتوانىبا دە گولدن خەرج بكا و من
پۆستالم ھەبووايە. لەو بروايەدا بوو ئەمسال لەم دەفەرە
نامىنى، بەلام ھىشتا لىرەيە و برسيتى گەرەيە. تى دەگەم كە
توورەن.

سەربازى لاو:

تەحەمولى ناكەم، قسە مەكەن، من تەحەمولى نادادپەرەرى
ناكەم.

دايگە ئازا:

ھەقتانە، بەلام چەندى تر؟ چەندى تر تەحەمولى نادادپەرەرى
ناكەن؟ سەعاتىك يان دووان؟ ببين، ئىوھ ئەمەتان لە خوؤتان
نەپرسىوھ، لەگەل ئەوھيشدا ئەمە شتى سەرەككىيە، بوچى، لە
كوؤت و پىوھندەدا كلۆلىيە، ئەگەر ھەست بكەن، ئىستا لە پر
تەحەمولى نادادپەرەرى ناكەن.

سەربازى لاو:

من نازانم بو گوئى لە ئىوھ دەگرم. شەيتان بە لەعنەت بى!
فەرماندەي گروانى سوارە لە كوئىيە؟

دايگە ئازا:

گويم لى دەگرن، لەبەرئەوھى دەزانن، من دەمەوئى چىتان پى
دەلتم، كە رەكەتان رەويوھتەوھ، تەنيا توورەيىيەكى كورت بوو،

و پټويستتان به يه کيکي دريژه، به لّام له کوپوهی دههينن؟

سهربازی لّو:

دهتانهوی بلّين، گونجاو نييه داواي به خشيشه که ده که م ؟

دایکه نازا:

به پټچه وانه وه. من تهنيا ده لّيم، تووره يييه که ت زور دريژ نييه، به مه ناتواني هيچ وه دست به يني، به داخه وه. نه گهر تووره يييه کی دريژتان هه بووايه، له وانه بوو هارترتان بکه م. نه مجا دهمه وي ناموژگاريتان بکه م، سه گه که هه لاهه لّ بکه ن، به لّام چی ده بي نه گهر ئيوه سه گه که هه لاهه لّ نه که ن، له به ره ئوه وي ئيوه هه ست ده که ن چون له ترساندا په ژيوان ده بنه وه. نه وسا من ليره م و فه رمانده ی گرواني سواره يه خه ی من ده گري.

سهربازی پير:

زور راست ده که ن، تهنيا شيتگيرييه کی هه يه.

سهربازی لّو:

ئاوا، دهمه وي بي بينم، ئايا هه لاهه لّاي ناکه م. (شمشيره که ی راده کيشي). نه گهر بيت، هه لاهه لّاي ده که م.

نووسيار:

(سه يري دهره وه ده کا): هه ر ئيستا فه رمانده ی سواره دي. دانيشن. (سهربازه لّوه که داده نيشي).

دایکه نازا:

نه وه خو دانيشتووه. ئيوه ده بينن، من چيم گوت. دانيشتوونه.

به لّي، نه وان ئيمه باش دهناسن و، ده زانن ده بي چونی بکه ن. دانيشن! ئيمه داده نيشين. له دانيشتندا سه رپټچي نييه. باشتره جاريکی تر قيت نه بنه وه. وه کو پټستر وه ستابوون، باشتره جاريکی تر وا نه وستن. له به رچاوی من پټويست ناکا شهرم بکه ن، من باشتر نيم، به هيچ شي وه يه ک. هه موو جه به زه يييه کيان لي کړيوينه ته وه، له به رچی، نه گهر من ورته م له زار بيته ده ري، له وانه يه زيان به بازرگان ييه که ی خو م بگه يه نم. من باسی وره به ردانه گهره که ت بو ده که م.

(گوراني وره به ردانه گهره که ده لي):

جاريک له جاران، له به هاری ته مه نی لّويمدا
منيش بيرم کرده وه، که من شتيکی زور تاييه تم.

(نه ک وه کو کچی سه پانيک،

به ديمه نی جوان و به هره مه وه

به جوش و خرؤشمه وه بو بلندر!

داواي شورباي بي مووم کرد

قازانجيشيان له من نه ده کرد.

(هه موو شتيک يان هيچ شتيک، به لّام به هيچ جوړيک

نه وي تري له م باشتر نا، هه ر که سه وه به ختي خو ی چی ده کا،

من نايه لّم هيچ که س ريگه م پيشان بدا!)

به لّام له سه ربانه وه ريشو له يه ک خو يندي:

ساليک چاوه روان به!

تو به مارش ده چيته ناو کليساوه

به هه نگاوی هاوئا هه نگ، له سه رخو يان خيرا

به دهنگيكي نزم فیتوو لی ددها:

ئیتساکه دئی،

ئیتستا: ههمووی تهکان ددها!

مرؤف بیر دهکاتهوه: خوا دهئاژوئ-

کهس باسی ناکا!

پیش ئهوهی سال بگوزهرئ

فیر بووم دهرمانهکهههلقورینم.

(دوو مندال به سهرمهوه و لهم نرخي بهرزهی ناند او

ئهو ههمو شتهی داوا دهکرئ!)

جاریکیان کاتی کارهکهیان لهگهلههواو کردم

خستميانه سهرقوون و سهر ئهژنو.

(مرؤف دهبی لهگهلههلقدا خوئی بسازینئ،

دهستیک ئهوی تر دهشوا، ناتوانی به سهر

دیوار کون بکهی).

له سهربانهوه ریشوئهکه

سالیکی تر ناپا!

ئهو به مارش دهچيته ناو کلیساوه

به ههنگاوی هاونا ههنگ، له سهرخو یان خیرا

به دهنگيكي نزم فیتوو لی ددها:

ئیتساکه ئهو دئی،

ئیتستا: ههمووی تهکان ددها!

مرؤف بیر دهکاتهوه: خوا دهئاژوئ-

کهس باسی ناکا!

زۆرم بینی پهلاماری ئاسمانیان ددها

هیچ ئهستیرهیهک بویان گهوره و دوور نهبوو.

(به سهلیقه دهیتوانئ، ههر کاتیک ویست ههبی،

رینگهیهکیش ههر دهبی، ئیمه وره بهر ددههین).

به لام ههر زوو له کاتی کهژ به سهر کهژ کهلهکهکردندا

ههستیان کرد

چهند زهحمهته مهلویهکه ههلگری.

(مرؤف دهبی به قهده بهرهی خوئی پی دریژ کا!)

له سهربانهوه ریشوئهکه

دهخوینئ: چهند سالیکی تر چاوهران به!

به مارش دهچنه ناو کلیساوه

به ههنگاوی هاونا ههنگ، له سهرخو یان خیرا

به دهنگيكي نزم فیتوو دهکیشن:

ئیتساکه ئهو دئی،

ئیتستا: ههمووی تهکان ددها!

مرؤف بیر دهکاتهوه: خوا دهئاژوئ-

کهس باسی ناکا!

(دایکه ئازا به سهربازه لاوهکه):

له بهر ئهوه من بیر دهکهمهوه، تو دهبی به شمشیره روتتهکهتهوه

لیره بمینیتتهوه، ئهگه به راستی حهز بکهی و رقهکهت گهوره

بی، چونکه تو هویهکی باشت ههیه، دهبی پی لی نیم، به لام

ئەگەر رەقەكەت رەقەكەت كورته، باشتره هەر ئىستا برۆى!

سەربازى لاو:

گوو بخۆ! (به پى تىك ئالانەوه دەروا، سەربازە پىرهكە به
دوايدا).

نووسيار:

(سەرى دەهينىتە دەرى): فەرماندەى گروانى سوارە هات.
ئىستا دەتوانن سكاللا بكن.

دايكە ئازا:

من پەشيمان بوومهوه. سكاللا ناكەم. (دەروا).

۵

(دوو سال به سەر چوون، جەنگ هەتا دى دەفەرى زۆرتەر
دەگرىتەوه. له سەفەرى بى وەستاندا گاليسكە بچووكەكەى
دايكە ئازا پۆلۇنيا، مېرن، باقاريا، ئىتاليا و جارپىكى تر باقاريا
تەى دەكا. ۱۶۳۱ سەركەوتنى تىلى لای ماگدەبورگ چوار
كراسى ئەفسەر لەسەر دايكە ئازا دەكەوى).

(گاليسكەكەى دايكە ئازا له گوندىكى به تۆپ ويرانكراو
دەوهستى).

(له دووربى دوورهوه مۇسقىاى نزمى سەربازى دەبىستى. دوو
سەرباز لەسەر مېزى مەيخانە، ل لايەن كاترين و دايكە ئازاوه
خزمەت دەكرين. يەككە له سەربازەكان پالتۆيەكى فەرووى
ژنانەى به شانەوهيه).

دايكە ئازا:

چى، ناتوانى پاره بدەى؟ پاره نەدەى، عەرەقت نادەمى. مارشى
سەركەوتن لى دەدەن، بەلام مووچە نادەن.

سەرباز:

من عەرەقەكەى خۆم دەوى. من درەنگ چووم بۆ تالانكردن.
فەرماندەى هېز فىلى لى كردين و تەنيا بۆ يەك سەعات رپى
پى داین شار تالان بكەين، وتى كه نامەرد نييه؛ دەبى شار
پارەيهكى پى دابى.

قهشەى لەشكر:

(پىيى بە يەكدا دى): لە حەوشەكەدا ھېشتا خەلك ماون. خىزانە جووتيارەكە. كەس يارمەتيم دەدا. پىويستم بە كەتانه.
(سەربازى دووھم لەگەلیدا دەروا. كاترين زۆر شپىرزە دەبى و ھەول دەدا قەناعەت بە داىكى بكا، بۆ ئەوھى كەتانيان بداتى).

داىكە ئازا:

من كەتاتم نىيە. بەستەكانم لای بەتاليوون فرۆشت. من كراسى ئەفسەرى بۆ ئەمانە نادىم.

قهشەى لەشكر:

(بۆ پاشەوھ ھاوار دەكا): دەلیم پىويستم بە كەتانه.

داىكە ئازا:

(پىيى لە كاترين دەگرى بچىتە ناو گالىسكەكەوھ، بەوھى لەسەر پىپلىكە دادەنىشى): من ھىچ نادەم، پارە نادەن، لەبەرئەوھى ھىچيان نىيە.

قهشەى لەشكر:

(بە سەر سەرى ژنىكەوھ كە بۆ ئىرەى ھەلگرتوھ): بۆ ئىرە مانەوھ، لە ئاگرى خومپارەدا؟

ژنە جووتيار:

(بە كزى): كىلگە.

داىكە ئازا:

گوايە ئەو چى بەجى دەھىلى! بەلام من دەبى بىمە قوچى قورىانى. من ناىكەم.

سەربازى يەكەم:

ئەمانە ئىفانگىلین. بۆچى دەبى ئىفانگىلى بن؟

داىكە ئازا:

ئەمانە چش لە ئیمان دەكەن. ئەمانە مال و كىلگەيان لە دەست داوھ.

سەربازى دووھم:

ئەمان ھەر ئىفانگىلى نین. خويان كاتولىكىن.

سەربازى يەكەم:

لە بۆمباراندا ناتوانین لە يەكيان جودا بكەينەوھ.

جووتيارىك:

(كە قەشەى لەشكر دەھىپىنى): دەستم پەرىشانە.

قهشەى لەشكر:

كەتانهكە لە كوئىيە؟

(ھەموو سەيرى داىكە ئازا دەكەن، كە لە جىيى خوئى ناچوولتەوھ).

داىكە ئازا:

من ناتوانم ھىچ بەدەم. لەگەل ئەو ھەموو باج و گومرك و سوود و پارەى بەرتیلەدا! (كاترين بە دەم دەنگى غەرغەرە ئاسا دەرکردنەوھ تەختەدارىك ھەلدەگرى و ھەرەشەى لە داىكى پى دەكا). شىت بووى؟ تەختەكە دانى. ئەگىنا يەكىكت پىا دەكىشم، ناجسن! من ھىچ نادەم، حەز ناكەم، من دەبى بىر لە خۆم بكەمەوھ. (قەشەى لەشكر لە پلەى گالىسكەكە ھەلى دەستىنى و لەسەر زەوييەكەى دادەنى؛ ئەمجا كراس

دەردەھینى و دەیاندرینى). کراسەکانم! يەكى بە نيو گولدنە!

من مالم ويران بوو!

(لە خانووھەكەو دەنگى پر نازارى مندالیک دى).

جووتیارمە:

ھىشتا مندالەكەى تىدايە!

(كاترين رادەكاتە ژوورەو).

قەشەى لەشكر:

(بە ژنەكە): بە پالکەوتنەو بەمىنەرەو! مندالەكە دەردەھینى.

دايە ئازا:

بيگرن، لەوانەيە ساباتەكە برووخى.

قەشەى لەشكر:

جاریكى تر ناچمە ژوورەو.

دايە ئازا:

(دوودلە): كەتانه گرانەکانم بە فيرۆ مەدە!

(سەربازى دووھ دەيگري. كاترين كۆرپەيەك لە ويرانەكەو)

لەگەل خۆى دەھينى).

دايە ئازا:

جاریكى تر بەختەو وەرانه مندالیکى بەرمەمکانەت دۆزيبەو بۆ

ئەوھى لەگەل خۆتدا بيگيرى؟ يەكسەر دەيدەيتەو بە دايكى،

ئەگينا سەريەشەيەكى چەند سەعاتيم بۆ دروست دەبى، ھەتا لە

دەستى دەردەھينم، گویت لى نيبە؟ (بە سەربازى دووھم): چاو

دامەچەقينە، باشتر وايە بجیتە پشتەو بۆ لايان و پييان بللى،

با دەست لە مۆسیقاليدان ھەلگرن، ليرەو دەبينم كە

سەركەوتوونە. من بە سەركەوتنتان تەنيا زيانم لى دەكەوى.

قەشەى لەشكر:

(لە كاتى برين پيچانەو ودا): خوينەكەى دادەدا. (كاترين

كۆرپەكە دەلاوينى و بە لالەپەتەيى لايەلايەى بۆ دەكا).

دايە ئازا:

ليرە دانیشتوو و لەم ھەموو نەگبەتییەدا، بەختەو وەرە، ئیستا

يەكسەر دەيدەيتەو، دايكى دیتەو ھۆش خۆى. (سەربازى

يەكەم دەبينى چووئە لای خواردنەو وەکانەو و دەيەوى بوتلیک

لەگەل خۆى بەرى). بە لەعنەت بى! ھەيوان، دەتەوى ھىشتا

سەركەوتنى تر بە دەست بينى؟ پارە دەدەى.

سەربازى يەكەم:

ھيچم نيبە.

دايە ئازا:

(پالئۆ فەرووھەكى لە شان رادەپسكىنى): دە پالتۆكە ليرە بە

جى بەيلە، خۆ ئەمە ھەر دزراوہ دزراوہ.

قەشەى لەشكر:

يەككى تريس لە ژيريەو وەيە.

(له كه ناری شاری ئینگۆلشتات له باقاریا دایكه ئازا له ناشتنی تهرمی تیلی له جهنگدا كوژراوی فهرماندە هیزی پاشایهتی ئامادهیه. گفتوگوو دهربارهی پالەوانانی جهنگ و درژیی جهنگ دهکری. قهشهیه لهشکر گازاندهی ئهوه دهکا که بههرهکانی سوودیانی لی وهرنهگیراوه و، کاترینی لال پیلاره سوورهکانی دهرییتی. سالی ۱۶۳۲ه).

(له ناوهوهی خیهوتی دیورهییدا).

(له پشتهوهی میزیککی مهی خوارنهوه. باران دهباری. له دوورهوه دهنگی تهپل و موسیقای پرسه دهبیستری.

قهشهیه لهشکر و نووسیاری بهتالیون یاری دامه دهکهن. دایکه ئازا و کچهکهی تاوتویی شتهکان دهکهن).

قهشهیه لهشکر:

ئیتا کۆری پرسه داران دهجوولی.

دایکه ئازا:

به داخهوه بۆ فهرماندەهی هیز - بیست و دوو جووت لهوه گۆرهویبانه، که پی کرا، دهوتری که بهدبهختی بوو. تهه بهسهه چیمه نهکانهوه بووه، خهتای تهه بووه. فهرماندەهی هیز هیشتا بانگی بهتالیونیککی کردبوو، که دهبی ئازایانه بجهنگین، به سواری گهرا بووهوه، بهلام له تههدا ئاراستهکهی ون کردبوو، که

به رهو پی شهوه به غاردان رۆیشتبوو، له ناوهراستی کوشتارگه دا گوللهیهکی بهرکهوتبوو - ته نیا چوار مۆم بگه پیرهوه. (له پشتهوه فیکهیهک لی ددهری. دهچی بۆ لای میزی مهیهکه). شهرمه، که ئیوه له ناشتنی تهرمی فهرماندەکه تان خۆتان دهشارنهوه! (مهی تی دهکا).

نووسیاری:

نه دهبوو پیش ناشتنه که پارهیان بدرییتی. ئیتا خویان مهست دهکهن له جیاتی ئهوهی بچن بۆ رپورهسمی ناشتن.

قهشهیه لهشکر:

(به نووسیاری): ئیوه نابی بچن بۆ ناشتنی؟

نووسیاری:

من له بهر باران خۆم دزییهوه.

دایکه ئازا:

لای ئیوه شتیکی تره، لهوانهیه جله چوون یه که کانتان به هوی بارانهوه بلهوتی. دهوتری، بیگومان دهیانویست بۆ ناشتنه که زهنگ لی بدهن، بهلام دواپی دهرکهوت، به فهرمانی وی کلپساکان بهر تۆپ درابوون، که فهرماندەهی داماو گوپی له زهنگ نابی، کاتی دهیخه نه گۆرهوه. له جیاتی ئهوه دهیانهوی سۆ گوللهتۆپ بتهقین، بۆ ئهوهی شتهکه هینده وشک نهبی - حه فده قایش.

(دهنگ له مهیخانه کهوه): گارسۆن! برهنیدیهکا!

دایکه ئازا:

یه کهم جار پاره! نه خیر، به پۆستاله پیسه کانتانهوه نایه نه

خپوه ته که مه وه! ده توانن له دهره وه بخوڼه وه، بارانه باران نښه که یقی خوږه تی. (به نووسیاری): من ته نیا ده هیلم پله داره کان بیڼه ژووره وه. وهکو ده بیستم فه رمانده له م دوا ییانه دا گيروگرفتی هه بووه. گوايه له به تالیونی دوو پشوی هه بووه، چونکه مووچه ی نه داوه، به لکو گوتوویه تی، ئەمه جهنگی ئیمانده بی به خوړایی بیکه ن.

(مارشی پرسه. هه موو سهیری دواوه ده که ن).

قهشهی لهشکر:

ئیسنا له به ردهم تهرمه به رزه که دا به فه رمی ری ده که ن.

دایکه نازا:

من به زه بیم به فه رمانده یه کی ناوها یان قه یسه ری کدا دیته وه، که له وانه یه وا بیرری کرد بیته وه، شتیکی باش ده کا و، له ئاینده دا خه لکی باسی ده که ن و، په یکه ری کی بو دروست ده که ن، بو نمونه جیهان دا گیر ده کا، ئەمه بو فه رمانده یه کی هیز ئامانجی کی گه وره یه، ئەو باشتری نازانی. به کورتی، ئەو کوشش ده کا، به لام به هو ی ره شه خه لکه که وه شکست ده هی نی، که په ردا خیک بیره یان که می ک خو ش مه شره بیی ده و ی، نه ک شتیکی به رز. جوانترین پلان به هو ی شتی بچو وکه وه خه سار کراوه، له لایه ن ئە وانه وه که ده بوو جی به جی یی بکه ن، چونکه قه یسه ره کان خو یان ناتوانن هیچ بکه ن، ده بی پشت به ها وکاریی سه رباز و گهل ببه ستن، له هر شوینیک بن، قسه که م راسته؟

قهشهی لهشکر:

(پی ده که نی): نازا، من هقتان ده ده می، ته نیا سه رباز هکان

نه بی، ئەو شتانه ده که ن که ده توانن بیکه ن. له گه ل ئە وانه ی دهره وه دا بو نمونه، که له بهر باراندا بره ندی ده خوڼه وه، متمانه به خو م ده که م سه د سال، جهنگ دوا ی شه ری و دوانیش به جار ی هه لگیر سینم، ئە گه ر پیویست بکا و، خو من وانه ی فه رمانده یی هی زشم نه خویندو وه.

دایکه نازا:

مه به سنت ئە وه نښه که له وانه یه جهنگ کو تایی بی بیت؟

قهشهی لهشکر:

له به رنه وه ی فه رمانده ی هی ز کو ژرا وه؟ من دا ل مه به. دهرزه نیک وهکو ئە و ده دوزریته وه، هه می شه پاله وان هه یه.

دایکه نازا:

من ته نیا ئە وه تان بو گمه لی ناپرسم، به لکو بیر ده که مه وه، ئایا زه خیره ی نو ی بکرم، ئەو شتانه ی ئیسنا هه رزان ده ست ده که ون، به لام ئە گه ر جهنگ کو تایی بی، ده بی ئە وسا فری یان ده م.

قهشهی لهشکر:

تی ده گم، که ئیوه به جدیتانه. هه می شه خه لک هه ن، به ملا و ئە ولادا دین و ده چن و ده لین: «رؤژیک له رؤژان شه ری ته و او ده بی.» من ده لیم: نه و ترا وه که جهنگ رؤژیک له رؤژان ته و او ده بی. بیگومان له وانه یه پشوویه کی بچو وک بیته ئار او ه. جهنگ ده بی نه فه س بدا، به لی، ته نانه ت له وانه یه تووشی گيروگرفتی ک بیت. ئەمه مسوگه ر نښه، هیچ شتیکی سه رومر لیره له سه ر زه میندا نښه. جهنگی کی سه رومر، که مرو ف بتوانی بل ی: هیچ

که موکوورپیه کی نییه، رهنگی هه رگیز نه بی. له وانیه له پر تووشی نسکو بی، به شتیکی چاوه راوانه کراو، هیچ مروفتیک ناتوانی بیر له هه موو شتیک بکاته وه. له وانیه شتیک نه بینی و نه گبه تییه که ناماده یه. ئەمجا مروفت ده توانی جاریکی تر جهنگ له قوراو دهر بهینی! به لام له کاتی تهنگه تاویدا پاشاکان و قهیسره کان و پاپا دین یارمه تی بدن. به شیوه یه کی گشتی پتویست ناکا ترسی له شتیکی جدی هه بی و ژیانیکی دریتی له بهرده مدایه.

سه ریاژیک:

(له بهرده مه خانهدا گۆرانی ده لی):

مه یهک، ساقی، خیرا، ژیر به!

سواریک کاتی نییه.

ده بی بۆ قهیسره که ی بجهنگی.

ده بل با بی مه ی، ئەمرو پشووه!

دایکه ئازا:

ئەگەر بتوانم متمانته پی بکه م...

قهشهی لهشکر:

خۆتان بیر بکه نه وه! چی شتیک ده بی درژی جهنگ بی؟

سه ریاژ:

(له پشته وه گۆرانی ده لی):

ژنه سینته، خیراکه، ژیر به!

سوار کاتی نییه.

ده بی به رهو (میرن) تی ته قینی.

نووسیار:

(له پر): ئەه ئاشتی، چی لی به سه ردی؟ من خه لکی

(بۆ هیمیمام) و جاروبار دهمه وی بجمه وه بۆ ماله وه.

قهشهی لهشکر:

ئاوها، ده تانه وی؟، به لی، ئاشتی! کونه په نیر چی به سه ر دی،

که په نیره که خورابی!

سه ریاژمه:

(له پشته وه گۆرانی ده لی):

ئا ههنگ بگیه، هه فال، ژیر به!

سوارچاک کاتی نییه.

ده بی بی، هه تا جار بدری.

قسه کهت، باوکی روحانی، خیراکه، ژیر به!

سوارچاک کاتی نییه.

ده بی بۆ قهیسره خۆی به کوشت بدا.

نووسیار:

مروفت به بهرده وامی ناتوانی به بی ئاشتی بژی.

قهشهی لهشکر:

دهمه وی بلیم، ئاشتی له جهنگیشدا هه یه، جهنگ لایه نی ئاشتی

تیدایه. جهنگ هه موو پیداو یستییه کان دابین دهکا، پیداو یستییه

ئاشتییه کانیش، مشووری ئەمه خوراوه، ئەگینا له وانیه نه توانی

خۆی راگری. له جهنگیشدا ده توانی وهکو له قولترین ئاشتیدا

پیسایی بکه ی، له نیوان شه ریک و شه ریکی تردا بیریه که هه یه،

ته نانهت له کاتی به رهو پيشچووندا ده توانی سه رخه ویک

بشکینى، به سەر ئانىشکهوه، ئەمه ههميشه شياوه، له سەنگەرى ئەمبەر و ئەوبەرى جادهدا. له کاتى هيرشدا ناتوانى يارىي کارت بکەى، له کاتى درويتهکردندا له قوولتيرين ئاشتيشدا ناتوانى ئەمه بکەى، بەلام پاش سەرکهوتن ئەگەرى ئەوه هەيه. لهوانهيه لاقىکت بەر گولله کهوتبى، له سەرەتاوه به دەنگىکى بەرز هاوار دەکەى، وهکو شتیک رووى دابى، بەلام ئەمجا هیور دەبیتەوه یان شەرابت دەدەنى و له دوايیدا هەلبەز و دابەز دەکەى و جەنگیش وهزعى له پيشوو خراپتر نیه. ئەى چى ریت لى دەگرى، له گەرمەى کوشتاردا نەوه بخەیتەوه، له پشتى کادانیکدا یان له شوینیکى تر، ههميشه ناتوانى ریت لى بگیرى، ئەمجا جەنگ وهچەکانتى هەيه و دەتوانى بهوانهوه بەردەوام بى. نهخیر، جەنگ ههميشه دەرگەیهک دەدۆزیتەوه، ئەى چۆن. بۆ دەبى واز بهینى؟

(کاتيرين دەستى له کارکردن هەلگرتوووه و له قەشەى لهشکر رادەمىنى).

دايکه ئازا:

کهواته شتەکان دەکړم. من پشتتان پى دەبەستم. (کاتيرين له پر سەبەتهیهکی پر له بوتل فرى دەداته سەر زهوییهکه و رادهکاته دەرەوه). کاتيرين! (پى دەکەنى). خوايه، خو چاوهروانى ئاشتى دەکا. من گفتم پى دا، ئەگەر ئاشتى بهرقەرار بى دەیدەم به مێرد. (به دوايدا رادهکا).

نووسيار:

(به دەم هەستانهوه): من بردمەوه، چونکه ئیوه قسەتان کرد. ئیوه پاره دەدەن.

دايکه ئازا:

(لهگەل کاتيرين دپته ژوورەوه): ئاقل به، جەنگ کهمىکى تيريش دەخايەنى، ئيمەيش کهمىکى تر پارەمان دەست دەکەوى، ئەوسا ئاشتى جوانتر دەبى. تۆ دەچیتە شار، ليرەوه دە دەقیقه نابى، شتەکان له شيرە زيرينهکهدا دەهينى، گرانبههاکان، ئەوانى تر دوايتر به گاليسکهکه دەهينين، هەموو شتیک براوتهوه، نووسيارى بهتاليون ياوهريت دەکا. هيجت به سەر نايت لهبەرئەوهى زۆربهيان له ناشتنى تەرمى فەرماندهى هيزدان. هيجت به سەر نايت. سەلامەت بى، مەيهله هيجت لى بەرن، بىر له جيازيت بکەرەوه!

(کاتيرين کهتانيک دەخاته سەر سەرى و لهگەل نووسياردا دەروا).

قەشەى لەشکر:

دەتوانى بيهلى لهگەل نووسياردا بروا؟

دايکه ئازا:

ئى خو ئەوهنده جوان نيه، که بتوانى مالى يهکىک ويران بکا.

قەشەى لەشکر:

بهو جوړهوى سهودا و مامه له دهکهى و ههميشه هه لدهکهى، زۆر جار پى سەرسام بووم. تى دەگم، که ئازايان ناو ناوى.

دايکه ئازا:

خه لکه هه ژارهکان پيوستيان به ئازايه تيبه، له بهرچى، لهبەرئەوهى ئەگەر وا نەبى دەفەوتين. که به يانيان بيدار دەبنهوه، له وهزعى خوياندا پيوستيان به شتیکه. يان که کيلگه يهک

دهكښن و له جهنگدا! كه هر مندال دهخه نه وه، نه وه پيشان ددها، كه نازايه تييان تيدايه، چونكه هيچ ناسويه كيان نيبه. دهبى ببنه جه لادى يه كتر و يه كتر قه له و پاچه كهن، نه گهر بيانه وى سه پيرى ناو چاوى يه كتر بكن، نه مه پيوستى به نازايه تيبه. كه تهحه مولى قه يسه ريك و پاپايه ك دهكهن، نه مه نازايه تيبه كى ناوازه دسه لمينى، چونكه دهبى ته هوى له دستدانى ژيانيان. (داده نيشى، پايپى كى بچووك له گيرفانى دهرده هينى و دهيكيشى). ده توانى توژيك دارى سووته مه نى بېرېته وه.

قه شهى له شكر:

(به نابهلېيه وه چاكه ته كهى داده كه نى و خوى ناماده دهكا بؤ نه وهى دار بېرېته وه): له راستيدا من باوكى روحيم نهك دارېر.

دايكه نازا:

بهس من روحم نيبه. به لام پيوستم به دارى سووته مه نيبه.

قه شهى له شكر:

نه م پايپه كورته چيبه؟

دايكه نازا:

هر پايپه.

قه شهى له شكر:

نه خير، نهك «هر پايپه»، به لكو پايپى كى زور ديارى كراوه.

دايكه نازا:

ناوها؟

قه شهى جهنگ:

نه مه پايپه كورته كهى ناشپه زه كهى به تاليونى

نوكسنستيه رنه يه.

دايكه نازا:

نه گهر نه مه دهرانن، بؤ دوور ووانه پرسيار دهكهن؟

قه شهى جهنگ:

له بهر نه وهى نازانم، نايا ناگاتان له وه هه يه كه نئستا نه و پايپه دهكيشن. له وانه بوو به ناو شتومه كه كاندا بگه رپى و پايپى كى كورتن بهر دست كه وى و نى وه له نااگايى پروته وه دهر بېهين.

دايكه نازا:

نهى بوچى دهبى وا نه بى؟

قه شهى له شكر:

له بهر نه وهى وا نيبه. نيوه به ناگاييه وه دهيكيشن.

دايكه نازا:

نهى نه گهر وايش بكم؟

قه شهى جهنگ:

نازا، ناگه دارتان دهكه مه وه. نه مه نهركى منه. رهنگ بى نيوه نه و پياوه به چاو نه بيننه وه، به لام نه مه جى داخ نيبه، به لكو خوشبه ختيتانه. نه و كارى گه ريبه كى جى باوه رپى له لا به جى نه هيشتووم. به پيچه وانه وه.

دايكه نازا:

ناوها؟ مروفتى كى باش بوو.

قه شهى له شكر:

ناوها، بهو ده لى مروفتى باش؟ من پى ناليم مروفتى باش. من

زۆر لهوهوه دوورم خوازيارى شتى خراپ بم بۆى، بهلام ناتوانم پىي بلّيم باش. زياتر دۆن خوانيکه، يهکيکى به سهليقه. سهيرى پايپهکه بکه، ئەگەر بروا به من ناکهى. دهبيى داني پيدا بنين، که پايپهکه زۆر لايهنى رهوشتي ئاشکرا دهکا.

دايکه ئازا:

من هيچ نابينم. به کارهينراوه.

قهشەى لەشکر:

تا نيوه گازی لى گيراوه. مرؤفيکى به زهبروزهنگه. ئەمه پايپه کورتهکهى مرؤفيکى بي رهچاوى به زهبروزهنگه، به پايپهکهوه دهبينن، ئەگەر هيشتا ههموو هيىزى حوکمدانتان له دست نه دابى.

دايکه ئازا:

کۆتهدارهکهه بۆ نهبرپتهوه.

قهشەى لەشکر:

من پيم وتن، من فيرى داربرينهوه نهبوومه. من روحنهواييم خویندووه. ليرههه بههره و توانام بۆ کارى جهسته به ههله به کار دههينرى. ئەو سهليقانهى خوا پىي بهخشيوم سووديان لى وهرناگيرى. ئەمه گوناوه. ئيوه گویتان له خوتبهدانى من نهبووه. من دهوانم تهنيا به خوتبه بهتاليونىک بخهمه رهوشىک، که ههموو دوژمن وهکو ميگهليکى بهران سهير بکا. ژيانيان وهکو گۆرهوييهکى بۆگهنى کۆن بۆ خويان دهرکهوى، که له بييرکردنهوهياندا له سهرکهوتنى کۆتاييدا فرىي دهدهن. خوا بههرهى زمانئارايى پى بهخشيوم. خوتبهيهک دهدهم، که بيستن

و بيننتان له بير بچيتهوه.

دايکه ئازا:

خۆ من نامهوى، بيستن و بينينم له بير بچيتهوه. من لييره چى دهکهه؟

قهشەى لەشکر:

ئازا، زۆر جار بيرم کردووتهوه، ئايا ئيوه به قسه رهقهکانتان تهنيا سروشتى دلّه گهرمهکهتان ناشارنهوه. ئيوهيش مرؤفن و پيوستتان به گهرميهه.

دايکه ئازا:

به باشترين شيوه دهتوانين ناو خيوتهکه گهرم بکهين، ئەگەر سووتهمهني تهواومان ههبي.

قهشەى لەشکر:

خوتان له بابتهکه لادهدهن. به جدى، ئازا، من له خۆم دهپرسم، چى دهبيى ئەگەر ئيمه پيوهنديمان کهميک تهنگتر بکهينهوه. مهبهستم ئەوهيه، دواى ئەوهى گهردهلوولى کاتى جهنگهکان وا سهير بهرهو يهکترى پاماليوين.

دايکه ئازا:

من وا بير دهکهمهوه پيوهندييهکهمان زۆر تهنگه. من خواردنت بۆ لى دهنيم و ئيوهيش دهجوولين و بۆ نمونه دارى سووتهمهنى دهبرنهوه.

قهشەى جهنگ:

(بهرهو لاي دهرهوا): خۆ دهزانن مهبهستم له «تهنگتر» چييه؛ ئەمه پيوهندي خواردن و داربرين و ئەم پيوستيهه نزمانه نييه.

بیهیلن دلتان بدوی، رەق مەبن.

دایکە ئازا:

بە تەورە کە تانەو بەرەو لای من مەیهن. ئەمە بۆ من
پێوەندییەکی زۆر تەنگە.

قەشە لەشکر:

مەیحە قالی تەوسەو. من مەرۆقیکی جدید و پێشتر بیرم لای
کردوو تەو چێ دەلێم.

دایکە ئازا:

قەشە لەشکر، مەنتیقی بە. تۆ بۆ من مەرۆقیکی میهرەبانی،
پێویست ناکا من سەرکۆنەت بکەم. ئەوێ من دەمەوێ ئەوێ
خۆم و مندالەکانم بە گالیسکە مەو دەرکەم. من ئەم
گالیسکە وەکو هیی خۆم سەیر ناکەم و ئیستا بۆ چیرۆکی
شەخسی بیرم ساف نییە. ئیستا کە فەرماندە کوژراو و
هەموو باسی ئاشتی دەکەن سەرکێشی بەووە دەکەم شت
بکرم. کاتی من مالم ویران بێ ئیو بۆ کوێ دەچن؟ دەبین،
ئەمە نازان. داری سووتەنیمان بۆ بێرەو، ئەوسا ئیوارە
گەرمان دەبێتەو، ئەمە لەم کاتانەدا زۆر زۆرە. ئەمە چییە؟
(هەڵدەستی).

(کاترین دیتە ژووری، هەناسەسوار، برین بە سەر چاو و
تەویلییەوێ. زۆر شتی داو بە کۆلیا، کارتۆن، چەرم، تەپلێک
هتد.)

دایکە ئازا:

چیتە، بە سەرتیاندا دا؟ لە گەرمانەو؟ لە رێگە گەرمانەو؟

سەریاندا داو! ئەگەر ئەمە ئەو سوارە نەبووی کە لای من
خۆی سەرخۆش کرد! هەرگیز نەدەبوو بێ ئەم برۆی. شتەکان
فری دە! زۆر خراپ نییە، برینە کە تەنیا رووشانی گۆشتە کەپە،
بۆت دەبەستم و لە ماوێ هەفتە کەدا چاک دەبێتەو. لە ئاژەل
خراپترن.

(برینە کە دەبەستی).

قەشە لەشکر:

سەرکۆنە هیچیان ناکەم. لە مالمەو کەسیان ئەتک نەکردوو.
گوناهار ئەوانەن کە شەر هەڵدەگرسین، ئەوانە مەرۆف لنگەو
قووچ دەکەنەو.

دایکە ئازا:

لە گەرمانەو دا نووسیار یاوهری نەکردی. ئەمە لەووە دێ کە تۆ
شەخسیکی بە حەیا، ئەمەیان بە لاو گرینگ نییە. برینە کە
قوول نییە، هیچ شوینی دیار نامینی. ئاوا، ئیستا بەستراو.
شتیکت دەدەم. هیور بەرەو. بە دزییەو شتیکم بۆ
هەلگرتووی، دەبینی. (لە کیسە یەک پیللۆه پاژنە بەرزە
سوورەکانی پۆتیر دەردەهینی). چی، وا سەیر دەکە؟ تۆ
هەمیشە ئەو پیللوانەت دەویست. ئەوەتانی. خیرا لە پتیا کە،
هەتا پەشیمان نەبوومەتەو، هیچ نامینیتەو، ئەگەر یەکسەر
نەمەوێ بیکە مەو. بەختی ئەوانە کە دەچیتە دلایانەو
بەدترینە. بە دواي خۆیاندا رایان دەکیشن هەتا دادەرزین.
ئەگەر حەزیان لە یەکتیک نەبێ، لە ژیاندا دەبێلنەو. من هیی
وام بینو، کە بە روخسار جوان بوون و هەر زوو بە جوړیک

دەردەكەوتن كە گورگيش قىزيان لى بكاتەوہ . ناتوانن لە پشتى درەختى ئەمبەر و ئەوبەرى جادەيشەوہ رى بكن، بە بى ئەوہى ترسيان لە شتىك ھەبى، ژيانىكى سامناكيان ھەيە . ئەمە وەكو ئەو درەختانە وان، كە دارە راست و زۆر درىژەكان بۆ كارىتەى بمىنچ دەبرىنەوہ و درەختە خوارەكان بە ژيان ئاسوودەن . واتە ئەمە جگە لە بەخت ھىچى تر نىيە . پىلاوھەكان ھىشتا رىكوپىكن، بە چەوركرەوى ھەلم گرتن .
(كاترين پىلاوھەكان بەجى دەھىلى و دەچىتە ناو گالىسكەكەوہ) .

قەشەى لەشكر:

ھىوادارم نەشىوینرايى .

دايگە ئازا:

جى برىنىك دەمىننەتەوہ . پىويست ناكە ئىتر چاوەروانى ئاشتى بى .

قەشەى لەشكر:

نەيھىشتووہ شتەكانى لى بسىن .

دايگە ئازا:

نەدەبوو بىخەمە مېشكىيەوہ بروا . بمزانىبا چى بەسەر دى!
جاريكيان شەويك نەگەرپايەوہ، لەو ھەموو سالىدا تەنيا يەك جار . لە دواى ئەوہوہ وەكو پىشتر دەھات و دەچوو، بەلام زۆرتر كارى دەكرد . نەمتوانى پىي بدركىنم چى بينيوہ . ماوہيەكى زۆر سەرى خۆم پىوہ يەشاندا . (دەست دەداتە ئەو شتانەى كاترين ھىنانوى و بە توورپەي لە يەكيان جيا دەكاتەوہ) . ئەمە جەنگە!
سەرچاوەى داھاتىكى باشە! (گرمەى تۆپ دەبىستري) .

قەشەى لەشكر:

ئىستا فەرماندە دەننن . چركەساتىكى مېژوووييە .

دايگە ئازا:

بۆ من ئەوہ چركەساتىكى مېژوووييە، كە لە چاويكى كچەكەميان داوہ . نيوہ شكاوہ، ئىتر پياوى دەست ناكەوئى، ئەوھندە ھەزى لە منداڵە، لە بەر جەنگيش لالە، كاتى بچووك بوو سەربازىك شتىكى ئاخنيە دەمىيەوہ . ئىتر شفائىتسەركاز نابىنمەوہ، خوا دەزانى ئايلىف لە كوئيە . جەنگ بە لەعنەت بى .

دەيويسست ژيرانە پەناگەيەك بۆ خۆى ھەلكەنى
 كەچى گۆرپكى زووى بۆ خۆى ھەلكەند.
 ھەندىكم بينى راوى يەكتەر دەكەن
 لە پەلەيى گەراندا بە دواى گلكۆيەكدا-
 كاتى تىيدا پال دەكەوى، لەوانەيە لە خۆى بېرسى
 بۆچى ھىندە پەلەى بوو.
 (لە رۆيشتن بەردەوام دەبن).

۷

(دايكە ئازا لە چلەپۆپەي رەوتى بازركانيدا).

(جادەيەك)

(قەشەى لەشكر، دايكە ئازا و كاترينى كچى گاليسكەكە
 رادەكيشن، كە شمەكى نوپى پىو ھەلواسراو. دايكە ئازا
 ملوانكەيەكى لە ملدايە ليرەى زيوى پىوھيە).

دايكە ئازا:

رئ نادەم ئىو ھەنگم لە لا بشكىن. دەوترئ كە جەنگ
 لاوازەكان قى دەكا، بەلام لە ئاشتيشدا قريان تى دەكەوى.
 تەنيا، جەنگ باشتەر بژىو بە خەلك دەدا.
 (گۆرانى دەلى):

گەر لە سەرووى وزەى تۆو ھى

لە سەركەوتندا بەشدار نيت.

جەنگ جگە لە بازركانى ھىچى تر نيبە

لە جياتى پەنير بە قورقۆشمەو.

ئەى نيشتەجىبوون قازانجى چيبە. نيشتەجىكان لە پيشدا لە
 ناو دەچن.

(گۆرانى دەلى):

ھەندىك دەيويسست ھەندى شتى ھەبى

كە بۆ ھەندىكى تر ھەر نەبوون:

پيريزنه كه:

ليزهش هيچ. وهره!

كوره لومه كه:

ئەگينا ماله كه مان بۆ باج رهمن دهكهن. له وانه يه سى گولدمان
بداتى، ئەگەر تۆ رازى بى. (زهنگه كان دهست به ليدان دهكهن):
دايه گوى بگره!

چهند دهنگيك:

(له پشته وه): ناشتى! پاشاي سويد كوژرا!

دايكه ئازا:

(سهرى له گاليسكه كه وه دهرده هينيتته دهرى. هيشتا قزى
دانه هيناهه): ئەم زهنگلئيدانه چييه بهم ناوه راستى ههفته يه؟

قهشەى لەشكر:

(له ژير گاليسكه كه وه دهرده چى): بۆ وا هاوار دهكهن؟

دايكه ئازا:

پيم مه لئين كه ناشتیی هه لگيرساوه، كه من شمه كى تازهم
كړيوه.

قهشەى لەشكر:

(بۆ پشته وه هاوار دهكا): به راست، ناشتى؟

دهنگ:

دهوترى سى ههفته يه، به لام ئيمه پيمان نه زانيبوو.

قهشەى جهنگ:

(به دايكه ئازا): ئەى ئەگەر وا نه بى بۆ زهنگه كان لى ددهن؟

۸

(له هه مان سالدا پاشاي سويد گوستاف ئەدۆلف له شهري
نزيك لويتسندا ده پيكرى. ناشتى هه ره شهى ئەوه دهكا
بازرگانيى دايكه ئازا بشيويى. كوره ئازا كه دايكه ئازا
پاله وانى يه كى زياد له پيوست راده پهرينى و ئابرووبه رانه
كو تايى دى).

(ئوردووكاي هين)

(به يان يه كى هاوين. پيريزنيك و كوره كهى له بهردهم
گاليسكه كه دا وه ستاون. كوره كه كيسه يه كى گوره ي پر له نوين
و چه رچه ف راده كيشى).

دهنگى دايكه ئازا:

(له ناو گاليسكه كه وه): ده بى وا شيره ي شه به ق بى؟

كوره لومه كه:

ئيمه به ديژايى شه و بيست ميل به رى ئيره وه بووين و ده بى
هه ر ئەمرۆ بگه پرينه وه.

دهنگى دايكه ئازا:

چى له په رى نوين بكم؟ خه لكى خانويان نييه!

كوره لومه كه:

باشتر وايه چاوه رى بكمى هه تا ده يان بينى.

دەنگ:

لە نێو شارەووە خەلکیکی زۆری (لوتەری) بە گالیسکە هاتوون،
هەوآله نوێیهکهیان هێناوه.

کۆره لاوهکه:

دایکه، ئاشتییه. چیتە؟
(پیریژنهکه بوراوهتهوه).

دایکه ئازا:

(دهگه پیتتهوه بۆ گالیسکهکهی): مریهه و یووسف! کاترین،
ئاشتییه! جله رهشهکانت له بهر که! دهچین بۆ نوێژی کلێسا.
ئهمه قهرزاری شفایتسه رکازین. ئایا ئهمه راسته؟

کۆره لاوهکه:

خه لکانی ئیره بيش وا ده لێن. ئاشتی به سترارهوه. ده توانی
ههستی؟ (پیریژنهکه به گێژی هه لدهستی). ئیستا زینهکه چاک
دهکه مهوه. په یمانت پی دهدهم. هه موو شتییک چاک ده بی. باوکم
نوینه کهی وه رده گریته وه. ده توانی ری بکهی؟ (به قه شهی
له شکر): سه ری گێژی خوار دووه. ئهمه هه و آله که یه. بر وای
نه کرد، که جاریکی تر ئاشتی بیته ئارهوه. باوکم هه میسه
ده بوته. هه ر ئیستا ده چینه وه بۆ مآله وه.
(هه ر دووکیان ده رۆن).

دەنگی دایکه ئازا:

په ردا خیک مهی بده نی!

قه شهی له شکر:

رۆیشتن.

دەنگی دایکه ئازا:

له ئۆردووگا کهی ئه و به ره وه چی هه یه؟

قه شهی له شکر:

به یه کدا دین و ده چن. ده چم بۆ ئه وی. جل و به رگه ئاینییه که م
له بهر که م؟

دەنگی دایکه ئازا:

پیشتر زانیاری باش کۆ بکه ره وه، پیش ئه وهی خۆتان وه کو
دژه مه سیح به یان بکه ن. من زۆر خۆش حال م به ئاشتی.
ئه گه رچی مآلیشم و یران بووه. به لای که مه وه دوو له مندآله کانم
به ناو جه نگدا قورتار کرد. ئیستا ئایلیفی کورم ده بینمه وه.

قه شهی له شکر:

ئهی ئه وه کییه به کۆلانی مۆلگه که دا به ره وه خوار دی؟ ئه گه ر
ئه وه ئاشپهزی فه رمانده نه بی!

ئاشپهز:

(که میک شل شیواو به بوخچه یه که وه): کی ده بینم؟ قه شهی
له شکر!

قه شهی له شکر:

ئازا، میوان هات!

(دایکه ئازا به پله کاندایته ده ری).

ئاشپهز:

خۆ من گفتم دا هه ر کاتییک کاتم هه بی، بۆ ده مه ته قییه کی
بچوو ک دیم بۆ لاتان. خانمی فی رلینگ، من به رهن دییه که تم له بی
نه چوو هته وه.

دايکه ئازا:

ئاي خوايه، ئاشپەزەكەي فەرماندە! پاش ئەو ھەموو سالە!
ئايلىف لە كوئيە، كورە گەرەكەم!

ئاشپەز:

ھېشتا نەگەيشتووھ؟ پېش من دەرچوو و ئەویش ويستی بېت بۆ
لاي ئيوھ.

قەشەي لەشكر:

من جلي روحاني لەبەر دەكەم، چاوەروان بن.
(دەچیتە پشتي عەربانەكەوھ).

دايکه ئازا:

لەوانەيە چاوترووكانتيكي تر بگات. (بۆ ناو گاليسكەكە بانگ
دەكا): كاترين، ئايلىف دى! كاترين بادەيەك برەندى بۆ ئاشپەز
بىنە! كاترين! (كاترين خۆي پيشان نادا). چەپكېك قز بدە بە
سەريدا و بېرپتەوھ! ئاغاي لامب غەريب نيبە. (خۆي برەنديەكە
دەھينى). نايەوئى بېتە دەرى، حەزى لە ئاشتى نيبە. ئاشتى
زۆر دوا كەوت. داويانە بە چاويكىدا. ئىستا بە حال دەبيني،
بەلام دەلى كە خەلكى لىي دەروانن.

ئاشپەز:

بەلى، ئيتەر جەنگە!
(ئەو و دايكە ئازا دادەنیشن).

دايکه ئازا:

ئاشپەز، لە بەدبەختيدا دەمبينيتهوھ. من مالم ويران بووھ.

ئاشپەز:

چي؟ بەلام ئەمە نەگەتیبە.

دايکه ئازا:

ئاشتى ملم دەشكيني. بە ئامۆزگاري قەشەي لەشكر لەم
داوييانەدا زەخیرەم كرى. ئىستا گومراييبەك دیتە ئاراوھ و
من شتەكانم بۆ نافروشرين.

ئاشپەز:

ئيوھ چۆن بە قسەي قەشەي لەشكر دەكەن؟ ئەگەر ئەوسا كاتم
ھەبووايە، بەلام كاتۆليكەكان زوو هاتن، ئەگينا ئاگەدارم
دەكرديتەوھ. ئەمە مەراييكەرىكە. ئاوا، ئيوھ ئىستا گوئ لە
قسەي ئەو دەگرن؟

دايکه ئازا:

ئەو لە كاتى قاپشتن و پراكتيشاندا يارمەتى دام.

ئاشپەز:

ئەم و پراكتيشان! بىگومان چەند نوكتەيەكى لەوانەي خويشى
بۆتان گيپراووتەوھ، ئەوئەندەي من بيناسم، چەپەلانە سەيرى ژنان
دەكا. لە خۆرايى كاريگەريى خۆم لاي ئەو بە كار ھينا. جيى
متمانە نيبە.

دايکه ئازا:

ئيوھ جيى متمانەن؟

ئاشپەز:

ئەگەر من ھيچ شتتيك نەبم، جيى متمانەم. ئوش!

دایکه ئازا:

لەم بارەدا بیرم کردەوه، بۆ بمینمەوه، لەم میانەدا سەردانی
 ھاوڕێیان دەکەم. ئەوا ئیستا بەرامبەرتان دانیشتووم.

دایکه ئازا:

واتە هیچتان نییە.

ئاشپەز:

دەتوانن بە راستی هیواش هیواش واز لەم زرنگەزرنگە بەینن.
 من حەز دەکەم بازرگانی بە شتیکەوه بکەم، ئارەزووم نەماوه
 ئاشپەزی بۆ ئەوانە بکەم. دەبێ بە ریشەیی دارودرەخت و
 چەرمی پیلۆ خورادنیکیان بۆ لێنیم، ئەمجا شلە گەرمەکە بە
 سەرچاومدا دەکەن. ئەمڕۆ ئاشپەزبوون، ژيانیکی سەگانهیه.
 باشترە لە جەنگدا سەرباز بی، بەلام بێگومان ئیستا ئاشتییه.
 (لەبەرئەوهی قەشەیی لەشکر دەردەکەوێ، ئەمجا لە جلوبەرگە
 کۆنەکەیدا): دوايتر باسی دەکەین.

قەشەیی لەشکر:

هیشتا جلوبەرگەکە باشە، تەنیا چەند مۆرانەیهکی تیدا بوو.

ئاشپەز:

من تەنیا تێ ناگەم، بۆچی ئێوه خۆتان ماندوو دەکەن. جارێکی
 تر داتان نامەزیننەوه، دەبێ ئیستا ئێوه دنەیی کۆ بدەن، کە
 مووچەیی سەربازییهکەیی راکاوانە دەستکەوێ و ژيانی خۆی
 بۆ یەکیکی تر بخاتە مەترسییهوه؟ دەبێ هیشتا شتیکت لەگەڵ
 یەکلایی بکەمەوه، چونکە ئێوه ئامۆژگاری ئەم ژنەتان بۆ
 کڕینی شتی ناپیویست کردوووە بەو خەیاڵەیی، جەنگ بۆ
 هەمیشە درێژە دەکێشی.

ئەمە جێی متمانە نییە. من تەنیا یەکیکم هەبوو، سوپاس بۆ
 خوا کە جێی متمانە بوو. پێویستی نەدەکرد لە هیچ شوێنیک
 کار بکەم، لە بەھاردا پەتووی (بەتانی) مندالەکانی فرۆشت،
 کلارنیتەکەشمی بە حەرام دەزانی. من وای دەبینم، کە ئێوه
 ستایشی خۆتان ناکەن، ئەگەر دانی پێدا بنین کە جێی
 متمانەن.

ئاشپەز:

ئێوه هیشتا حەزتان لە سالاری و دەستەلاتداری و حەق بە
 خۆبوون و شەرەنگیزییه، بەلام من لەبەر ئەوه قەدرتان دەگرم.

دایکه ئازا:

ئیستا مەلین، کە خەونتان بە سالاری و دەستەلاتداری و حەق
 بە خۆبوون و شەرەنگیزیی منەوه بینووه!

ئاشپەز:

بەلێ، ئیستا ئێمە لێرە دانیشتووین، زەنگی ئاشتی و
 برەندییهکەتان، چۆن تێی دەکەن، ئەمە بە ناویانگە.

دایکه ئازا:

لەم چرکەساتەدا، زەنگی ئاشتیم بە لاوه گرینگ نییە. نازانم
 چۆن دەیانەوێ مووچەیی سەرباز بدەن، کە دواکەوتوو، ئەی
 دوايي چي له برەندییه مەشھوورەکەم بکەم؟ مووچەتان
 وەرگرتوو؟

ئاشپەز:

(بە دوودلییهوه): ئەمەیان هەر نا لەبەر ئەوه خۆمان تواندەوه.

قەشەى لەشكر:

(به توورەبىيەوه): دەمەوئى بزەنم ئەمە چ پئوھەندىيەكى به ئيوهوه
هەيە؟

ئاشپەن:

لەبەرئەوھى شتى وا بئى ويژدانانەيه! چۆن دەتوانى دەست له
كاروبارى بازىرگانىيە خەلكى ترهوه وەربەدى به ئاموژگارىيە
نەويستراوهوه؟

قەشەى لەشكر:

كئى دەست وەردەدا؟ (به دايكە ئازا): من نەم دەزانى
هاورئىيەكى گيانىيەبەگيانى ئەو جەنابەن و قەرزاربارن و دەبئى
پاساوى بەدن.

دايكە ئازا:

هەلمەچۆ، ئاشپەزەكە تەنيا راي شەخسىيە خۆى دەئى، ناتوانى
نكۆلى لەوه بەكى، كە جەنگەكەتان سەرى نەگرت.

قەشەى لەشكر:

نابئى خۆتان به ئاشتى گوناھبار بەكەن، ئازا! ئيوه كەمتيارى
شەركەن.

دايكە ئازا:

چيم؟

ئاشپەن:

ئەگەر ئيوه سووكايەتى به ژنە هاوريكەم بەكەن، سەرو داوتان
لەگەل مندا دەبئى.

قەشەى لەشكر:

لەگەل ئيوهەدا قسە ناكەم. بۆ من ئيوه مەبەستى روون و
ئاشكراتان هەيە. (به دايكە ئازا): بەلام كە دەبينم ئيوه ئاشتى
وھكو دەستەسرىكى چلماوى به پەنجە كەلە و پەنجەى شايەتمان
وھردەگرن، ئەوسا مرؤفانە هەلدەچم؛ چونكە ئەمجا دەبينم، ئيوه
ئاشتيتان ناوئى، بەلكو جەنگتان دەوئى، چونكە قازانچ دەكەن،
بەلام ئەو پەندە كۆنەيشتان له بىر نەچئى: «ئەوى بىهوى لەگەل
شەيتاندا قاوئەلتى بكا، دەبئى كەوچكىكى درئىزى هەبئى!».

دايكە ئازا:

من حەزم له جەنگ نىيە، جەنگيش هەر زۆر حەزى له من نىيە.
بەلام رىئى ئەوھتان پئى نادەم پئىم بلئىن كەمتيار، ئىمە مرؤفى
جياوازين.

قەشەى لەشكر:

ئەى بۆ گازانده له ئاشتى دەكەن، ئەگەر هەموو خەلكى
هەناسەى خۆشى هەلمژئى؟ لەبەر چەند شەرەوپرەيهكى كۆن له
گالىسكەكەتدا؟

دايكە ئازا:

شمەكەكانى من شەرەوپرەيهى كۆن نين، بەلكو پئىيان دەژيم، هەتا
ئىستا ئيوهيش پئى زياون.

قەشەى لەشكر:

واتە به جەنگ! ئاوها!

ئاشپەن:

(به قەشەى لەشكر): وھكو مرؤفئىكى گەورە ئيوه دەبوو به

خۆتان بلىن، كه ئىوه ئامۇزگارىي كهس ناكهن. (به دايكه ئازا):
لهم باره‌دا ناتوانن ئىستا له‌وه باشتىر بكه‌ن كه هه‌ندى شت
خىرا له‌ كۆل بكه‌ن‌وه، پيش ئه‌وه‌ى نرخ بچىته بى كۆتايىيه‌وه.
خۆتان له‌به‌ركه‌ن و به‌ رى كه‌ون، ته‌نيا خوله‌كىك به‌ فيرو
مه‌ده‌ن!

دايكة ئازا:

ئهمه ئامۇزگارىيه‌كى زور مه‌نتىقيه‌ى. له‌و بروايه‌دام وا ده‌كه‌م.

قه‌شه‌ى له‌شكر:

له‌به‌رئه‌وه‌ى ئاشپه‌ز وا ده‌لى!

دايكة ئازا:

ئهى بۆ ئىوه نه‌تانگوت؟ حه‌قيه‌تى، باشتىر من بچم بۆ بازار.
(ده‌چىته‌ ناو گالىسكه‌كه‌وه).

ئاشپه‌ز:

قه‌شه‌ى له‌شكر، خالىك بۆ من. ئىوه بىرتان لاي خۆتان نييه‌.
ده‌بوو ئىوه بلىن: بۆچى گوايه‌ من ئامۇزگاريم كردووى؟ من زور
زور باسى سىياسه‌تم له‌گه‌لدا كردووى! نابى شان له‌ شانم
به‌ن. شه‌ره‌كه‌له‌شپىرىكى ئاوه‌ها له‌گه‌ل پۆشاكه‌كه‌تاندا
ناگونجى!

قه‌شه‌ى له‌شكر:

ئه‌گه‌ر كه‌لپه‌تان دانه‌خه‌ن، بگونجى نه‌گونجى ده‌تانكوژم.

ئاشپه‌ز:

(پۆستال و پووزه‌وانه‌كانى داده‌كه‌نى): ئه‌گه‌ر ئىوه له‌ جه‌نگدا
ساخه‌چىيه‌كى خوانه‌ناسى واتان لى ده‌رئه‌چووايه‌، ده‌تانتوانى

ئىستا له‌ ئاشتييدا به‌ ئاسانى جارىكى تر بچنه‌وه كلتسه‌يه‌ك.
ئىتر پىويست به‌ ئاشپه‌ز نابى، بۆ ئاشپه‌ز هيج شتىك نييه‌،
به‌لام هيشتا بروادارى له‌ ئارادايه‌، ئهمه هيج گۆرانكارىي به
سه‌ردا نه‌هاتووه‌.

قه‌شه‌ى له‌شكر:

جه‌نابى لامب، ده‌بى تكتان لى بكه‌م، لىره بۆ وه‌ده‌ره‌نان
ته‌نگه‌تاوم نه‌كه‌ن. له‌وه‌ته‌ى بى ده‌ره‌تان كه‌وتووم مرؤقىكى
باشترم لى ده‌رچووه‌. ناتوانم ئىتر وتارخوئىنيان بۆ بكه‌م.
(يفىت پۆيتىر دى، به‌ پۆشاكى ره‌شه‌وه‌، پۆشاكى سه‌ير و
عه‌نتىكه‌ى له‌ به‌ردايه‌، به‌ گۆچانه‌وه‌. زور پىرتىر، قه‌له‌وتر و زور
سىپاوى كردووه‌. خزمه‌تكارىك به‌ دوايه‌وه‌يه‌).

يفىت:

ئها، خه‌لكه‌كه‌! ئىره لاي دايكه ئازايه‌؟

قه‌شه‌ى له‌شكر:

زور دروسته‌. ئهى جه‌نابتان كىن؟

يفىت:

خه‌لكى باش، من خانمى سه‌ره‌نگ شتاره‌مه‌بىرگم. ئازا له
كوئيه‌؟

قه‌شه‌ى له‌شكر:

(بۆ ناو گالىسكه‌كه‌ بانگ ده‌كا): خانمى سه‌ره‌نگ
شتاره‌مه‌بىرگ ده‌يه‌وى قسه‌تان له‌گه‌لدا بكات!

ده‌نگى دايكة ئازا:

هه‌ر ئىستا دىم!

یفتیت:

منم یفتیت!

دهنگی دایکه نازا:

ئه‌ها، یفتیت؟

یفتیت:

هەر ویستم بزاتم، چۆنن! (له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاشپه‌زه‌که به قیزه‌وه

پشتی تی کردوه): پیتەر!

ئاشپه‌ز:

یفتیت!

یفتیت:

سه‌یره! چۆن هاتووی بۆ ئیره؟

ئاشپه‌ز:

به گالیسکه.

قه‌شه‌ی له‌شکر:

ئه‌ها، ئیوه یه‌کتر ده‌ناسن؟ له‌ نزیکه‌وه؟

یفتیت:

ده‌مه‌وی وا بلیم. (له‌ ئاشپه‌زه‌که ورد ده‌بیته‌وه): قه‌له‌و بووی!

ئاشپه‌ز:

تۆیش له‌ هه‌ره لاوازه‌کان نه‌ماوی.

یفتیت:

به‌هه‌رحال پیم خۆشه، که ده‌تبینم، ساخته‌چی. ئیره ده‌توانم

پیت بلیم من چۆن بیر له‌ تۆ ده‌که‌مه‌وه.

قه‌شه‌ی له‌شکر:

ته‌نیا به‌ ته‌واوی بیلی، به‌لام چاوه‌پروان بن، هه‌تا نازا دیته

ده‌ری.

دایکه نازا:

(به‌ کۆمه‌لی شمه‌که‌وه دیته‌ ده‌ری): یفتیت! (باوه‌ش به‌ یه‌کدا

ده‌که‌ن). به‌لام بۆچی تازیه‌باری؟

یفتیت:

لیم نایه؟ می‌رده‌که‌م، سه‌ره‌هنگ، پیش چند سالی‌ک مرد.

دایکه نازا:

ئه‌و پیره‌می‌رده، که خه‌ریک بوو گالیسکه‌که‌م لی بکری؟

یفتیت:

برا گه‌وره‌که‌ی.

دایکه نازا:

خراب لیت نه‌هاتووه! به‌ لای که‌مه‌وه یه‌کی‌ک له‌ جه‌نگدا ده‌ستی

له‌ شتی‌ک گیر بووه.

یفتیت:

جاروبار و دووباره خراب نه‌بوو.

دایکه نازا:

با باسی خرابی سه‌ره‌هنگه‌کان نه‌که‌ین، وه‌کو خیزوخۆل

پاره‌یان ده‌ست ده‌که‌وی!

قه‌شه‌ی له‌شکر:

(به‌ ئاشپه‌زه‌که‌ه): من بم له‌ جیاتی ئیوه پیلاره‌کان له‌ پی

ده‌که‌مه‌وه. (به‌ یفتیت): په‌یمان‌تان دا، ئه‌وه بلین، چۆن بیر له‌و

جه‌نابه ده‌که‌نه‌وه، خانمی سه‌ره‌ه‌نگ.

ناشپه‌ن:

یفتیت، لیره ده‌مه‌قالی دروست مه‌که.

دایکه ئازا:

یفتیت، ئەمه هاورپیه‌کی منه.

یفتیت:

ئەمه پیتەری پایپه.

ناشپه‌ن:

واز له نازناو بیینه! من ناوم (لامب)ه.

دایکه ئازا:

(پێ ده‌که‌نی): پیتەری پایپ! که ژنانی شه‌یدا ده‌کرد! من

پایپه‌که‌ی ئیوه‌م هه‌لگرتووه.

قه‌شە‌ی له‌شکر:

پیشیت کیشا!

یفتیت:

خۆشبه‌ختیه‌ که ده‌توانم ئاگه‌دارتان بکه‌مه‌وه لێی. ئەم پیاوه

خراپترین پیاوه، به سه‌رجه‌می رۆخه‌کانی (فلانده‌رن)دا ده‌هات

و ده‌چوو. به هه‌ر په‌نجه‌یه‌که‌وه ژنیکی ده‌گرت و تووشی

به‌ده‌ختیی ده‌کرد.

ناشپه‌ن:

ئەوه له میژوه‌ بوو. ئەوه راست نه‌ماوه.

یفتیت:

هه‌سته سه‌ر پێ کاتیک ژنیکی قسه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌کات! چه‌ند ئەم

مرۆقه‌م خۆش ده‌ویست! له هه‌مان کاتدا ژنیکی ره‌شی بچووکی

پێ خواری هه‌بوو، که ئەویشی تووشی به‌ده‌بختی کرد، بیگومان.

ناشپه‌ن:

به‌هه‌رحال به‌وه ده‌چێ من تۆم پتر تووشی به‌خته‌وه‌ری کردی.

یفتیت:

که‌لبه‌ت داخه، وێرانه‌ی خه‌مگین! به‌لام خۆتانی لێ بپارێزن،

یه‌کیکی وه‌کو ئەم له حاله‌تی نشوستیشدا هه‌ر خه‌ته‌ر

ده‌می‌نیتنه‌وه!

دایکه ئازا:

(به یفتیت) له‌گه‌لم وه‌ره، من ده‌بێ شته‌کانم له کۆل که‌مه‌وه، پیش

ئەوه‌ی نرخ دابه‌زی، له‌وانه‌یه به پتوه‌ندییه‌کانت له‌لای به‌تالیۆن

یارمه‌تیم بده‌ی. (بانگ بۆ ناوه‌وه‌ی گالیسکه‌که ده‌کا): کاترین،

ناچم بۆ کلێسه، له جیاتی ئەوه ده‌چم بۆ بازار. ئەگه‌ر ئایلیف

هات شتیکی بۆ خوارده‌نه‌وه بده‌ری.

(له‌گه‌ڵ یفتیتدا ده‌روا).

یفتیت:

(له کاتی رۆیشتندا): که مرۆقیکی وه‌کو ئەمه جاریک توانی له

پێی راست لام بدا! من ته‌نیا سوپاسی ئەسته‌په‌ره باشه‌که‌م

ده‌که‌م، که توانیم سه‌ره‌رای ئەوه‌یش جاریکی تر هه‌ستمه‌وه.

به‌لام که ئیستا من ده‌ستم به‌ستیته‌وه، رۆژیک له رۆژان له‌و

دنیا پاداشتم ده‌دریته‌وه، پیتەری پایپ.

قه‌شە‌ی له‌شکر:

من چه‌ز ده‌که‌م ئەم وشه‌یه بکه‌مه بنه‌مای ده‌مه‌ته‌قیکه‌مان:

ئاسياوہکانی خوا بہ کاوہخو دہارن. ئیوہیش سکا لا له
نوکتہ کہم دہکن!

ئاشپہن:

من ہر بہ ختم نییہ. من دەیلیم، بہو جوڑیہ: من ئومیدی
خواردنیکی گہرمم ہہبوو. من له برسا دەمرم، ئەوانیش باسی
من دہکن، ئەویش وینہیہکی زور ہہلہی منی له لا دروست
دہبی. وا بزائم وا باشترہ خوّم ون کہم، ہہتا ئەو دیتہوہ.

قہشہی لەشکر:

منیش لەو بروایہ دام.

ئاشپہن:

قہشہی لەشکر، من جاریکی تر کونہ لووتم له ئاشتی پری بووہ.
مرؤقاییہتی دہبی بہ ناو ئاگر و شمشیردا بروا، لەبەرئوہی
مرؤقاییہتی ہەر لەسەر لانکەوہ گوناہبارہ. حەزم دہکرد،
بمتوانیبا بۆ فەرماندہ، کہ مہگەر ہەر خوا خوئی بزانی له
کوئیہ، جاریکی تر کہلەشیریکی چورم سوور بکردایہتہوہ، له
سووسی خەرتەلدا و لەگەڵ کہمیک گیزەردا.

قہشہی لەشکر:

کہ لەرمی سوور. لەگەڵ کہلەشیردا کہ لەرمی سوور.

ئاشپہن:

راست دہکە، بہ لام حەزی له گیزەر بوو.

قہشہی لەشکر:

له هیچ تی نہدہگہیشت.

ئاشپہن:

ئێوہ ہہمیشہ باشتان لەگەلی دہخوارد.

قہشہی لەشکر:

بہ نابەدلییہوہ.

ئاشپہن:

بہ ہرحال دہبی دانی پێدا بنی، کہ ئەو کاتانہ خوش بوون.

قہشہی لەشکر:

لہوانہیہ دان بہمەدا بنیم.

ئاشپہن:

دوای ئوہی بہو ژنہتان وت کہمتیار، لیرہ کاتتان بہ سەر
چووہ. چاوتان له چی داپچریوہ؟

قہشہی لەشکر:

ئایلیف!

(سەربازی یم بہ دەست بہ دوایہوہ، ئایلیف دی، دەستہکانی
بہستراونہتہوہ. وەکو گەج سپی ہەلگہراوہ).

ئایلیف:

دایکم له کوئیہ؟

چیت بہ سەر ہاتووہ؟

قہشہی لەشکر:

چووہ بۆ شار.

ئایلیف:

بیستم کہ لیرہیہ. مۆلەتیان پی دام کہ سەردانی بکہم.

ئاشپەز:

(بە سەربازەكان): بۆ كۆيى دەبەن؟

سەربازىك:

بۆ شوپىنىكى باش نا .

قەشەى لەشكر:

چىيى كردوو؟

سەربازەكە:

مالى جووتيارىكى بىرپوه . ژنەكە مردوو .

قەشەى لەشكر:

چۆن توانىت ئهوه بكه؟

ئايلىف:

من هىچى ترم نه كردوو وەكو له پيشدا دەمكرد .

ئاشپەز:

بەلام له ئاشتيدا .

ئايلىف:

كهلبەت داخه . دەتوانم دانىشم هەتا داىكم دەگەرپتەوه؟

سەربازەكە:

كاتمان نىيه .

قەشەى لەشكر:

له جەنگدا بۆ ئەمە ريزيان لى دەنا، له دەستە راستى

فەرماندهى هيز دادەنىشت . ئهوه ئازايەتى بوو! ناتوانى لێگه ل

كارگيرى دادگای سەربازيدا قسە بكرى؟

سەربازەكە:

سوودى نىيه . ئازايەتى له چىدايه ، ئاژەل له جووتيارىك بسەنى؟

ئاشپەز:

ئەوه كالفامىي بووه!

ئايلىف:

ئەگەر كالفام بوومايه له برساندا دەمردم، هەى گەمژە .

ئاشپەز:

لهبەرئەوهى تۆ عاقل بووى، ملت دەپەرپىنرى .

قەشەى لەشكر:

بەلاى كەمەوه دەبى كاترين دەربىينىن .

ئايلىف:

با له ژورەوه بى! باشتره قومىك مهيم بدەنى .

سەربازەكە:

بۆ ئەوه كاتمان نىيه، وەرە!

قەشەى لەشكر:

ئەى چى به داىكت رابگهيهين؟

ئايلىف:

پىي بللى، به جوړىكى تر نه بوو، پىي بللى، هەمان شت بوو، يان

هىچى پى مەلى . (سەربازەكان دەيدەنه پيش خويان) .

قەشەى لەشكر:

لهگه لندا به رىگه سهختهكەتدا دەروم .

ئايلىف:

من پىويستم به باوكى روحانى نىيه .

قهشەى لەشكر:

تۆ جارى ئەو نازانى. (بە دوايدا دەروا).

ئاشپەز:

(لە دواو بانگيان دەكا): دەبى پىي بلىم، كە دەيوئى ھىشتا
بىيىنى!

قهشەى لەشكر:

باشترە ھىچى پى ئەلەين. ئەگەر پىشى دەلەين، تەنيا بلىن، لىرە
بوو و جارىكى تر دىتەو، لەوانەيە سبەى. لەم نىو بەندەدا
دەگەر پىمەو و خۆم پىي دەلەيم.
(بە پەلە دەروا).

(ئاشپەزەكە بە سەر راوھشاندىن لە پشتەو سەيرىيان دەكا،
ئەمجا بە نائارامى دىت و دەچى. لە دواييدا خۆى لە
گالىسكەكە نزىك دەكاتەو).

ئاشپەز:

كىژۆلە! ناتانەوئى چنە دەرى؟ خۆ تى دەگەم، كە لە ئاشتى خۆتان
شاردووھتەو. منىش دەمەوئى خۆم بشارمەو. من ئاشپەزى
فەرماندەم، منتان لە بىر ماو؟ من لە خۆم دەپرسم، ئايا كەمىك
شتت بۆ خواردىن ھەيە، ھەتا دايكت دەگەر پىتەو. من ئىستا
ئىشتىيائى چەورىي بەراز يان نانىشم ھەيە، تەنيا لەبەر وەرزى.
(سەيرى ناو گالىسكەكە دەكا). لىفەكەى بە سەر خۆيدا داو.
(لە پشتەو ھەمەى تۆپ دى).

دايكە ئازا:

(بە راگردن دى، ھەناسەپر كىتەتى و شمەكەكانى ھىشتا پىيە):

ئاشپەز، ئاشتى جارىكى تر تەواو بوو! سى رۆژە ديسان
جەنگە. من ھىشتا شتەكانم لە كۆل نەكردبوو، كاتى
ھەوالەكەم بىست. سوپاس بۆ خوا! لە شار لەگەل
لوتەرييەكاندا تەقە لەيەك دەكەن. دەبى ھەر ئىستا بە
گالىسكەكەو برۆين. كاترين، شتەكان كۆ كەرەو! بۆ وا شەرم
داى گرتووى! چى رووى داو؟

ئاشپەز:

ھىچ.

دايكە ئازا:

چۆن، شتىك ھەيە. بە سەر وچاوتەو دەبىينم.

ئاشپەز:

رەنگ بى لەبەر ئەو بى كە ديسان جەنگە. ئىستا لەوانەيە ھەتا
سبەى ئىوارە بخايەنى، ھەتا شتىكى گەرم دەچىتە گەدەمەو.

دايكە ئازا:

ئاشپەز، ئەمە درۆيە.

ئاشپەز:

ئايلىف لىرە بوو. دەبوو يەكسەر پروا.

دايكە ئازا:

لىرە بوو؟ لە كاتى مارشدا دەبىينىن. ئىستا لەگەل ئەوانەى
خۆماندا دەرۆم. رەنگ و رووى چۆنە؟

ئاشپەز:

وھكو ھەمىشە.

دایکه ئازا:

ئەو ھەرگیز ناگۆرۆی. جەنگ نەیتوانی ئەوم لای بسینیتەو. ئاقلە. لە شت کۆکردنەو دا یارمەتیم دەدەن؟ (دەست بە شت کۆکردنەو دەکا). هیچی گێراپەو؟ لەگەڵ سەروانەکا دا پێوھندی باشە؟ هیچ باسی کارە قارەمانیتییەکانی کرد؟

ئاشپەز:

(بە خەمگینییەو): یەکتیکی گێراپەو، وەکو بیستم، جارێکی تر گێراپوویەو.

دایکه ئازا:

دوایی بۆمی بگێرەو، دەبێ برۆین. (کاترین دەردەکاوی). کاترین ئاشتی جارێکی تر بەسەرچوو. دەبێ برۆین. (بە ئاشپەز): چیتانە؟

ئاشپەز:

دەچمە پیزەو.

دایکه ئازا:

پیشنیازی ئەو تان بۆ دەکەم... قەشەیی لەشکر لە کوێیە؟

ئاشپەز:

لەگەڵ ئایلیفدا چوو بۆ شار.

دایکه ئازا:

لامب، ئی تۆزیک لەگەڵمان وەرە. یەکتیکم پێویستە یارمەتیم بدا.

ئاشپەز:

حەکا یەتەکەیی یفیت....

دایکه ئازا:

لە چاوی مندا زیانی پێ نەگەیاندی. بە پێچەوانەو. وەکو دەوتری، ئەو هی دوو کەلی لێو ھەستی ئاگرە. کەواتە لەگەڵمان وەرن؟

ئاشپەز:

من نا ئیم نا.

دایکه ئازا:

بەتالیۆنی دوازدەم دەرچوو. برۆ سەر کاریتەیی گالیسکەکا. پارچە یەک نانی لێیە. ئیمە دەبێ لە پشتمو برۆین بۆ لای لوتەرییەکان. لەوانە یە ئەمشە و ئایلیف بیستم. لە ھەموویان زیاترم خۆش دەوی. ئاشتیەکی کورت بوو. دیسان دەستی پێ کردو. (گۆرانی دەلی، لە کاتیکدا ئاشپەزەکا و کاترین خۆیان بە پیشەو هی گالیسکەکا دەبەستن):

لە (ئولم) ھو بۆ (میتس)، لە (میتس) ھو بۆ (میرن)!

دایکه ئازا لەگەڵدایە!

جەنگ بژیو بە پیاوھەکی دەدا

ئەو تەنیا پێویستی بە بارووت و قورقۆشمە.

تەنیا بە قورقۆشم ناتوانی بژی

بە بارووتیش ناتوانی بژی، پێویستی بە خەلکە!

دەبێ بچن بۆ لای بەتالیۆن

ئەگینا ھەر وا دەووستی! ئاوا ھەر ئەمرۆ دێ!

(ئىستا شازده ساله جەنگى گەرەي ئيمان بەردەوامە . ئەلمانىا پتر لە نيويە دانىشتووانى لە دەست داوہ . پەتاي سامناک ئەو خەلکانە دەکوژى کە لە کوشتار رزگاريان بووہ . لە دەقەرە تىروتەسەلەکانى پيشووتردا برسيتى لە تەشەنەدايە . گورگ بەناو شارە سووتاوہکاندا دەگەرپين . لە پايزى ۱۶۳۴دا ئازا لە چياکانى فيختلى ئەلمانىادا دەبينينەوہ ، لەوبەرەوہى جادەى لەشکر ، کە لەشکرى سویدی پيدا دەروا . زستان لەم سالەدا زوو ديو سەختە . بازرگانی خراپە ، بە جۆريکى تەنيا سواککردن دەمپيتتەوہ . ئاشپەز نامەيەکی لە ئوتريختەوہ بۆ دى و مائئاوايى لى دەکرئ).

(لە بەردەم کلیسەيەکی نيوہ رووخاودا).

(بەيانىيەکی تاريک لە زستانىکى زوودا . رەشەبا . دايکە ئازا و ئاشپەزەکە لە فەرۆوى شىرى مەردا لەسەر گاليسکەکەن).

ئاشپەز:

هەموو شوپىنک تاريکە ، هپشتا کەس بە خەبەر نيبە .

دايکە ئازا:

بەلام کلپسەي گوند . بۆ لە زەنگدان دەبى قەشە لە نوپنەکەي هەستى . ئەمجا شلەيەکی گەرمى هەيە .

ئاشپەز:

لە کوپوہ ، ئەگەر هەموو گوندەکە بووبى بە رەژوو وەکو بينيمان .

دايکە ئازا:

بەلام ئاوەدانە ، پيشووتر سەگىک وەرى .

ئاشپەز:

بەلام ئەگەر قەشە هەيبى ، نايدا .

دايکە ئازا:

لەوانەيە ، ئەگەر ئيمە گۆرانى بلين . . .

ئاشپەز:

من بە تەواوى کونەلووتم پىر بووہ .

(لە پىر): لە ئوتريختەوہ نامەيەکم بۆ هاتووہ ، کە دايکم بە کولپرا مردووہ و کاروانسەراکە هى منە . ئەمە نامەکەيە ئەگەر پىروا ناکەي . پيتى پيشان دەدەم ، ئەگەرچى هيج پيوەندى بە تووہ نيبە ، پوورم دەربارەي وەرچەرخانى ژيانم چى دەنووسى .

دايکە ئازا:

(نامەکە دەخويتتەوہ): لامب ، منيش لەم کۆچ و کۆچباريە ماندوو بووم . من خۆم وەکو سەگى قەساب ديتە بەرچاوا ، گۆشت بۆ کرپار پادەکيتشى و خۆي هيجى بەرناکەوي . هيجم نەماوہ بۆ فرۆشتن ، خەلکيش هيجيان نيبە ، پارەي ئەو هيجەي پى بدەن . لە ساخسن پياويک لە جلى شىر و دىراودا دەيويست سى مەتر سىجا پيستم بە دوو هيلکە بداتى ، بۆ کيسەيەک خوي لە (فويرتەمبیرگ) هەووچارپکيان دامى . بۆچى جووت بکەن؟ هيج شتیک ناروي ، تەنيا دەوہنەدرک نەبى . گوايە لە

پۆمەرن گوندییان مندالە بچووکەکانی خوێیان خواردوو و
راھیبەیان لە کاتی جەردەبیدا گرتوو.

ئاشپەز:

دنیا دەبریتتەو.

دایکە ئازا:

هەندێ جار خۆم بە گالیسکە دارینەکەمەو دەبینم بە ناو
دۆزەخدا دەڕۆم و نەگبەتییهی دەفرۆشم یان بە ناو بەهەشتدا،
تویشوو بۆ فرۆشتن دەخەمە بەرچاوی ڕووحە گومراکان. ئەگەر
من لەگەڵ ئەو مندالانەمدا کە پۆم ماونەتەو شۆینیک
بدۆزینەو، کە تەقوتۆقی تیدا نەبێ، دەمەوێ هیشتا چەند
سالیکی هێمن بەسەر بەرم.

ئاشپەز:

دەتوانین کاروانسەراکە بکەینەو. ئانا، بیری لێ بکەرەو.
ئەمەشەو من بریاری خۆم دا، من لەگەڵ تۆ یان بە بێ تۆ
دەگەریمەو بۆ ئوتریخت، هەر ئەمڕۆ.

دایکە ئازا:

دەبێ لەگەڵ کاترین قسە بکەم. ئەمە کەمێک خێرا هاتە پێشی
و من حەز ناکەم وا خێرا بێ چەندوچوون لە سەرمادا و بە
سکی خالی بریارەکانم بدەم. کاترین! (کاترین لە گالیسکە
دادەبەزێ). کاترین، دەبێ شتیکت پێ بلێم. من و ئاشپەز
دەمانەوێ بچین بۆ ئوتریخت. کاروانسەرایەکی لەوێ بە میرات
بۆ ماوەتەو. لەوێ چەقیکی جیگیرت دەبێ و دەتوانی خەلک
بناسی. هەندێ خەلک قەدری کەسیکی قەیرە و تیگەیشتوو و

هێمن دەگرن، دیمەن هەموو شتیکی نییه. منیش لەگەڵ ئەو دەدام.
من پێوەندیم لەگەڵ ئاشپەزەکە باشە. دەبێ قسەیک بۆ ئێویش
بکەم: مێشکیکی باشی بۆ سەودا هەیه. خواردنی مسۆگەرمان
هەیه، ئەمە خۆشە، وا نییه؟ تۆیش جێی نووستنی خۆت دەبێ،
ئەمە بۆ تۆ دەگونجێ، وا نییه؟ بۆ هەتا هەتایە ژیان لە جادە
ناگوزەرێ. دەتەوێ بتۆپی. خۆ ئەسپێ لێی داوی. دەبێ بریاری
خۆمان بدەین، بۆچی، دەتوانین لەگەڵ سویدییهکاندا کۆچ
بکەین، بەرەو باکوور، دەبێ لەو بەرەو بەن. (ئاماژە بۆ چەپ
دەکا): من وا بیر دەکەمەو کە بریار دەدەین، کاترین.

ئاشپەز:

ئانا، دەمەوێ بە تەنیا لەگەڵ تۆدا قسەیک بکەم.

دایکە ئازا:

کاترین، بگەرێرەو بۆ ناو گالیسکە.
(کاترین سەردەکەوینتەو ناو گالیسکە).

ئاشپەز:

قسەکەم پێ بریت، چونکە دەبینم ئەمە بەدحالیبوونە لەلایەنی
تۆو. وام زانی پێویست ناکات بەتایبەتی بلێم، چونکە ڕوونە.
بەلام ئەگەر وا نییه دەبێ پێتی بلێم، ئەمە مەحالە کە ئەو لەگەڵ
خۆمان بیەین. لەو بریاری دەم لێم تۆ دەگەیی.
(کاترین لە پشتیانەو سەری لە گالیسکەکەو دەرهێناو و
گوێ دەگرێ).

دایکە ئازا:

مەبەستت ئەوێهە من کاترین بە جێ بهێلم؟

ناشپهز:

ئەى چۆن بىرى لى دەكەيتەوه؟ له كاروانسەراکه جى لى نىيه. ئەوى جىيهک نىيه به سى مىزى مهى خورىيهوه. ئەگەر هەردووکمان قولى لى هەلمالين، دەتوانين بژيوى خۆمان پەيدا بکەين، بەلام نەک سىيان، ئەمە مەحاله. کاترين دەتوانى گاليسکەکه بۆ خوى بەرى.

دايکه ئازا:

وام بىر کردەوه، دەتوانى له ئوتريخت پياويک بدۆزيتەوه.

ناشپهز:

قسەى هيج! چۆن دەتوانى پياويک بدۆزيتەوه؟ لال و له سەرووى ئەوانەيشەوه ئەو جى برينانه! ئالەم تەمەنەيشدا؟

دايکه ئازا:

هينده به دەنگى بەرز قسە مەکه!

ناشپهز:

ئەمە وايه، به دەنگى بەرز يان نزم. ئەمەيش هۆيهکەيه، له بەرچى من ناتوانم ئەوم له كاروانسەراکهدا هەبى. ميوانهکان نايانەوى شتيكى وایان هەميشه له بەرچاو بى. ناتوانى له بەر ئەمەيان لۆمەيان بکەى.

دايکه ئازا:

کەلبەت داخه، من پیت دەلیم، نابى هينده دەنگت بەرز بکەى.

ناشپهز:

کلپسای گوند رووناکی تىدايه. دەتوانين گۆرانى بلين.

دايکه ئازا:

ناشپهز، له كوئى دەتوانى به تەنيا گاليسکەکه رابکيشى؟ له جەنگ دەترسى. تەحەمولى هيج ناکا. دەبى چۆن خەونگەلپكى هەبى! گويم لپيه شهوان هەناسەى سارد هەلدەكيشى. بەتاييهتى دواى كوشتار. نازانم له خەونەکانيدا چى دەبينى. ئازار به دەست بەزەيبیيهوه دەكيشى. ماوهيهک پيش ئیستا جارپكى تر ژيژکپكى شاراوهم له لای دۆزيبهوه، که ئيمه به گاليسکەکه به سەريدا روښتين.

ناشپهز:

كاروانسەراکه بچووكه. (بانگ دەكا): جەنابى بەرپز، پيشخزمەتەكان و مالنشینەكان! ئيمه گۆرانى سالۆمۆن دەلپينهوه، يوليوس قەيسەر و عەقلە گەرەکانى تر، ئەوانەى به کاریان نەهات. بۆ ئەوهى ببين، ئيمەيش خەلكى رپكوپپکين و له بەر ئەوه بۆ ئيمه سەختە رزگارمان بى، بەتايبهتى له زستاندا.

(گۆرانى دەلین):

ئيوه سالۆمۆنى ژيرتان بينى

ئيوه دەزانن، ئەو چى به سەرھات.

هەموو شتيك وەكو روژ بۆ ئەو پياوه روون بوو

ساتى له دايكبوونى خوى به نەفرەت کرد

بينى، هەموو شتيك له خۆباييه.

سالۆمۆن چەندە مەزن و ژير بوو!

دەبين، هيشتا شەو نەبوو

دنیا ئەنجامه‌کانی بینی:

حیکمەت هێندە ئاژووتبووی!

مایە ئێرەیی پێ بردنە، ئەوی لێی دوورە!

هەموو فەزێلەتەکان لەسەر رووی ئەم زەوییه خەتەرناکن، وەکو ئەم گۆرانییە جوانە دەیسەلێنێ، باشتەرە مرۆف فەزێلەتی نەبێ و ژیانیکی خۆش و بەرچایی هەبێ، با بلێن شوڕیاپەکی گەرم. من بۆ نموونە نیمە و دەمەوێ هەمبێ. من سەربازم، بەلام ئازایەتیم سوودی چۆ پێ گەیاندم لەو هەموو کوشتارەدا، هیچ، من برسێتی دەکێشم و باشتەر بوو ترسنۆکیک و لە ماله‌وه بمامایەتەوه، لەبەر چی؟

ئەمجا ئێوه قەیسەری ئازاتان بینی

ئێوه دەزانن، ئەو چیی بەسەرھات.

وہکو خوایەک لە میحرابدا دانیش

وہکو بیستووتانە، کوژرا

لە کاتیکدا، مەزنترین بوو.

چۆن بە دەنگی بەرز ھاواری کرد: تۆیش، کورەکم!

چونکہ دەبینن، هیشتا شوو دانەھاتبوو

دنیا ئەنجامه‌کانی بینی:

ئازایەتی هێندە ئاژووتبووی!

مایە ئێرەیی پێ بردنە، ئەوی لێی دوورە!

(بە دەنگی نزم): هەر سەیری دەرەویش ناکەن. (بە دەنگی

بەرز): جەنابی بەرپز، پیشخزمەت و مالنشینەکان! دەتانەوێ

بلێن، بەلێ ئازایەتی ئەوه نییە، پیاو بزێهەنێ، بە راشکاویی

هەوڵی بۆ بدەن! دەتانەوێ تێر بن یان بە لای کەمەوه بە

تەواوەتی بە سکی ناشتا نەمێننەوه. ئەمە چۆنە؟

ئێوه سوکراتی راشکاو دەناسن

کە هەمیشە راستیی دەگوت:

نەیانزانی سوپاسی کەن

بەلکو ئەوانەیی سەرەوه راوهدوویمان ناو

ژاراوہکەیان دایە دەست.

کورە مەزنەکەیی گەل چەند سەرراست بوو!

دەبینن، هیشتا شوو دانەھاتبوو

دنیا ئەنجامه‌کانی بینی:

راشکاوی هێندە ئاژووتبووی!

مایە ئێرەیی پێ بردنە، ئەوی لێی دوورە!

بەلێ. خۆ نەویستی ئاواپە و ئەوی مرۆف هەپەتی بەشی کا،

بەلام ئەگەر مرۆف هیچی نەبێ؟ چونکہ لەوانەپە بۆ

خێرەومەندەکانیش ئاسان نەبێ، مرۆف لەمە تێ دەگا، تەنیا،

خۆ مرۆف پێویستی بە شتیکی. بەلێ، خۆنەویستی فەزێلەتیکی

دەگمەنە، لەبەرئەوهی سوودی نییە.

وہکو دەزانن مارتینی پیرۆز

تەحەمولی تەنگەتاویی نامۆی نەدەکرد.

لە بەفردا پیاویکی هەژاری بینی و

نیوہی پالتۆکەیی خۆی پێی دا

ئەمجا هەردووکیان رەق بوونەوه.

ئەو پیاوہ چاوی لە مائی دنیا نەبوو!

دەبىنن ھېشتا شەو دانەھاتبوو

دنيا ئەنجامەكەى بىنى:

خۆنەويستى ھىندە ئازووتى!

مايەى ئىرەبىيە ئەوھى لىى دوورە!

ئىمەيش ئاواين! ئىمە خەلكى رىكويپىكىن، پشتى يەكتر دەگرين،

دزى ناكەين، كەس ناکوژين، ئاگر نانىينەو! مروڤ دەتوانى

بلى، ئىمە ھەتا بى قوولتر رۆدەچين، گۆرانىيەكەيش بە سەر

ئىمەدا دەسەپى و شۆرباكان دانسقەن و ئەگەر ئىمەيش بە

جۆرىكى تر باين و دز و بكوژ بوويناىە، لەوانەبوو تىر بىن!

چونكە فەزىلەتەكان بە سوود نىن، تەنيا خراپىيەكان، دنيا وايە

و نەدەبوو وا بى!

ئىرە خەلكى رىكويپىك دەبىنن

دە فەرىزەتەكە پىرەو دەكەن.

ھەتا ئىستا ھىچ سوودى پى نەگەياندووين.

ئىو، ئەى ئەوانەى لە پال ئاگردانى گەرمدا دانىشتوون

يارمەتى دەن تەنگەتاوييە گەورەكانمان كەم بنەو!

ئاي ئىمە چەند سەلار بووين!

دەبىنن، ھېشتا شەو دانەھاتبوو

دنيا ئەنجامەكەى بىنى:

ترسى خوا ھىندەى بردىن!

مايەى ئىرەبىيە، ئەوھى لىى دوورە!

دەنگ:

(لە سەرەو): ئەى ئەوانەى لە خوارەوھن! وەرنە سەرەو!

دەتوانن شۆربايەك بەرن.

دايگە ئازا:

لامب، من ناتوانم ھىچ قووت بەدم. من نالىم ئەوھى تو دەيلىى

مەنتىقى نىيە، بەلام ئەوھى دوا قسەت بوو؟ ئىمە باش لەيەك تى

گەيشتىن.

ئاشپەن:

دوا قسەمە، بىرى لى بکەرەوھ.

دايگە ئازا:

من پىويست ناکا بىر لە ھىچ بکەمەوھ. ئىرە بە جىى ناھىلم.

ئاشپەن:

ئەمە زۆر نامەنتىقىيە، بەلام ناتوانم بىگۆرم. من بى بەزەبى نىم،

تەنيا، کاروانسەراکە بچووکە. ئىستا دەبى بچىنە سەرەوھ،

ئەگىنا ئىرەيش لە ھىچوخورايى لە سەرمادا گۆرانىمان گوت.

دايگە ئازا:

من كاترىن دەھىنم.

ئاشپەن:

باشتر وايە لە سەرەوھ شتىكى لەگەل خوت بو بىنى. ئەگەر

ھەرسىكمان برۆين زارەترەك دەبن. (ھەردووكيان دەپۆن).

(كاترىن لە گالىسكەكەوھ دادەبەزى، بوخچەيەكى بە

دەستەوھىە، سەيرى دەوروبەرى خوى دەكا، تا بزانى

ھەردووكيان رۆيشتوون. ئەمجا لەسەر چەرخەى گالىسكەكە

پانتۆلىكى كۆنى ئاشپەزەكە لە تەنىشت تەنورەيەكى دايكىيەوھ

دادەنى، بە جۆرىك بە ئاسانى بىنرى. لەوھ بووھتەوھ و دەيەوى

به بوخچه كه يه وه بړوا، كاتى دايكه نازا له خانووه كه وه دهگه رينه وه).

دایکه نازا:

(به قاپك شورباوه): كاترين! راوهستى! كاترين! دهته وئ به و بوخچه يه وه بؤ كوئ بچى؟ تو شيت بووى؟ (بوخچه كه دهپشكنى). شته كانى خوى پچاوه ته وه! گویت گرت؟ پيم وت، ئوتريخت پيك نايهت، كاروانسهره پيس و پوخله كهى، له وئ چى بكهين؟ من و تو، ئيمه بؤ كاروانسهره ناگونجدين. هيشتا جهنگ زور شتى بؤ ئيمه تيدايه. (پانتول كه و ته نووره كه ده بينى). تو گه مژهى. چون بير ده كه يته وه، ئه گهر من ئه مام ببينايه و تو روپشت بوايه! (كاترين به توندى دهگرئ، كه دهيه وئ بړوا). له و بړوايه دا نه بى من له بهر تو ئيزنم دا. له بهر گاليسكه كه بوو. خو من هيشتا له گاليسكه كه جودا نابمه وه، كه پتى راهاتووم، به هيچ جورىك له بهر تو نييه، له بهر گاليسكه كه يه. ئيمه به ناراسته كهى تر دا دهروين و شته كانى ناشپه زه كه داده گرين، كه بيان دوزيته وه، ئه و مرؤفه گه مژيه. (سهرده كه ويته سهره وه و چهند شتيك فرى ده داته پال پانتول كه). ئاوها، ئه و له بازگانى يه كه مان ده رچوو و ئيتر كه سى تر نايه ته ناوه وه. ئيستا ههردو كمان به رده وام ده بين. زستان به رپويه، وه كو هه موو ئه وانى تر. خو ت له گاليسكه كه ببهسته، له وان هيه به فر ببارئ.

(ههردو كيان خويان له پيشى گاليسكه كه ده بهستن، وهرى ده چرخين و راي ده كيشن. كاتى ناشپه زه كه دئ، به په شوكانه وه سهيرى شته كانى دهكا).

۱۰

(به دريژايى سالى ۱۶۳۵ دايكه نازا و كاترينى كچى به سهر جاده كانى ناوه راستى ئه لمانى ادا، به دواى له شكرى كى رؤزه رؤژ شربووتردا ده سوورينه وه).

(جاده يه ك)

(دايكه نازا و كچه كهى گاليسكه دارينه كه راده كيشن. دهگه نه لاي ماله جووتيارىك، كه دهنگى گورانيه ك ده بيسترئ).

دهنگه كه:

گوله باخك زور شادمانى كردين

له ناوه راستى باخچه دا

زور جوان پشكووت

له نه ورؤزدا چانديان و

له خوړا خويان ماندوو نه كرد.

به خوښى ئه وان هى باخچه يه كيان هه يه

هينده زور جوان پشكووت.

ئه گهر باريزه كان هه لكه ن

به ناو سنه وه بهر هكاندا فيشكه يان بئ

زور كه م شتمان لئ رووده دا:

سهر بانه كه مان چئ كر دووه

به پووش و به په لاش سهرمان گرتووه
به خوشی ئهوانه، ئیستا بنمیچیکیان ههیه
کاتی ئه و بارپیزانه هه لدهکهن.

(دایکه ئازا و کچه که ی گالیسکه که یان راگرتووه و بو ئه وهی
گوئی بگرن و ئه مجا له راکیشان به ردهوام دهبن).

۱۱

(کانونی دووه می ۱۶۳۶. یه که کانی سوپای پاشا هه پشه له
شاری هاله ی ئیفانگیلی دهکهن. بهرد دپته قسه. دایکه ئازا
کچه که ی ون دهکا و به تهنیا گالیسکه که راده کیشی. جهنگ
هیشتا کو تایی نه هاتووه).

(گالیسکه که به شروورپی له تهنیشت ماله جووتیاریکدا
راوستاوه، ماله که به پووشیکی زور داپوشراوه، که پشتی به
تاویره شاخیکه وه داوه. شه وه. له پشت دار و دهونه که وه
ئاله لگرتیک و سی سهر باز به چه کی قورسی ئاسنینه وه
ده رده چن).

ئالامه لگر:

نامه وی گویم له هه راوهووریا بی. هه ر که سی هاواری کرد،
نیزه که ی به سهردا بدن.

سهربازی یه که م:

به لام ئیمه ده بی، به له ده رگه دان بیه ئینینه ده ری، ئه گه ر
پئویستمان به چاوسا غیک هه بی.

ئالامه لگر:

دهنگی له ده رگه دان دهنگیکی ناسایی نییه. له وان هیه
مانگایه ک خوی به ده رگه پۆلایینه که دا بسوی.
(سهر بازه کان له ده رگه ی ماله جووتیاره که ده دن. ژنه

جووتيارىك دەرگه دهكاتوه. دهى دهگرن. دوو سهرباز دهچنه ژوورئ).

دهنگى پياويك:

(له ژوورهوه): چييه

(سهربازهكان جووتيارىك و كورپهكهى دههيننه دهري).

ئالاهنگر:

(ئاماژه بوئو گاليسكهيه دهكا، كه كاترينى تيدا دهردهكهوي):
ژنيكى تريش لهوييه. (سهربازىك راي دهكيشيته دهري). ئەمه ههموو ئەوانهه كه ليره دهژين؟

ژن و پياوه جووتيارهكه:

ئهمه كورمانه. -ئهمهيش ژنيكى لاله. -دايكي له شاره شت بكرئ. -بو سهودا و مامهلهي به شمهكهوه، چونكه زور كهس ههلائين و شتهكانيان به ههرزان دهفروشن. -فروشيارى گهروكن، ديورهه.

ئالاهنگر:

ئاگه دارتان دهكهمهوه، كه هيمنانه ريفتار بكن، ئەگينا، له كاتى كه مترين دهنگه دهنگدا به يم كوناودهر دهكرين. پيوستيشم به يهكيكه ئەو ريگهيهه پيشان بدا، كه بهروه شار دهروا. (پهنجه بو جووتياره لاوهكه دريژ دهكا): تو، وهره بو ئيره!

جووتياره لاوهكه:

من هيچ ريگهيههك پي نازانم.

سهربازى دووهه:

(به بزهوه): هيچ ريگهيههك پي نازانئ.

جووتياره لاوهكه:

من خزمهتى كاتوليكهكان ناكهم.

ئالاهنگر:

(به سهربازى دووهه): رميك به لاقهبرغهيديا بكه!

جووتياره لاوهكه:

(به زور خراوته سهه چوك و به رمهكه هه ره شهى لي دهكري):
بشمكوژن نايكهه.

سهربازى يهكهه:

من دهزانم چون ئاقل دهبي. (بهروه پشتيرهكه دهچئ). دوو مانگا و گايهك. گوئ بگره: ئەگهه ئاقل نهبي، ئاژهلهكان بهر شمشير دهدهم.

جووتياره لاوهكه:

ئاژهلهكان نا!

ژنه جووتيارهكه:

(دهكري): جهنابي سهروان، دهست له ئاژهلهكانمان ههلبگره، ئەگينا له برسان دهمرين.

ئالاهنگر:

تووتان دهبريتهوه، ئەگهه ئەم به كهله رهقى بمينيتهوه.

سهربازى يهكهه:

به گايهكه دهست پي دهكهه.

جووتياره لاوهكه:

(به جووتياره پيرهكه): دهبي بيكهه؟ (ژنه جووتيارهكه سهه دهله قيني): دهيكهه.

ژنه جووتیارمکه:

زۆر سوپاس، جه‌نابی سه‌روان، که ده‌ستت له ئیمه نه‌دا، بۆ هه‌میشه، ئامین.

(جووتیارمکه ژنه جووتیارمکه له سوپاسکردنی زیاتر ده‌گێریته‌وه).

سه‌ریازی په‌که‌م:

یه‌کسه‌ر نه‌مزانی، که گایه‌که‌یان بۆیان له سه‌رووی هه‌موو شتی‌که‌یه‌وه‌یه!

(به چاوسا‌غیی جووتیاره‌ لاهه‌که، ئالاهه‌لگر و سه‌ربازه‌کان درێژه به‌ ریگه‌ ده‌دن).

جووتیارمکه:

ده‌مه‌وێ بزانه‌م، ده‌یان‌ه‌وێ چی بکه‌ن. مه‌به‌ستیان باش نییه‌.

ژنه جووتیارمکه:

له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا سووسه‌که‌ر بن. چیت ده‌وێ؟

جووتیارمکه:

(په‌یژه‌یه‌ک ده‌خاته سه‌ر گوێسه‌بانه‌که و سه‌رده‌که‌وێ): ده‌مه‌وێ ببینم، ئایا به‌ ته‌نیان. (له سه‌ره‌وه): له نیو داروده‌وه‌نه‌که‌دا ده‌جوو‌لیته‌وه. هه‌تا کانه‌به‌رده‌که شتی‌ک ده‌بینم. له‌وێ له‌ رووته‌نیی دارسته‌نه‌که‌دا خه‌لکی زری‌پۆش ده‌بینم. تۆپه‌هاو‌یژیکیش. ئه‌مه له به‌تالی‌و‌نیک زیاتره. خوا ره‌حم به‌ شاره‌که و ئه‌وانه بکا که تێیدان.

ژنه جووتیارمکه:

شار رووناکی تێدایه؟

جووتیارمکه:

هیچ. ئیستا خه‌وتوونه. (له په‌یژه‌که داده‌به‌زی). ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بینه ژووره‌وه، هه‌مووی به‌ یم ده‌کوژن.

ژنه جووتیارمکه:

پاسه‌وانه‌که له کاتی خۆیدا ده‌یان‌بینی.

جووتیارمکه:

ده‌بی پاسه‌وانی بورجه‌که‌ی سه‌ر گرده‌که‌یان له کۆل کرد‌بیته‌وه، ئه‌گینا فووی به‌ جو‌قه‌که‌دا ده‌کرد.

ژنه جووتیارمکه:

ئه‌گه‌ر ئیمه زۆرت‌ر بووینایه‌...

جووتیارمکه:

ته‌نیا به‌م که‌مه‌ندامه‌وه له سه‌ره‌وه...

ژنه جووتیارمکه:

مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه ئیمه که ئیمه ناتوانین هیچ بکه‌ین...

جووتیارمکه:

هیچ.

ژنه جووتیارمکه:

به شه‌و ناتوانین بچینه خواره‌وه.

جووتیارمکه:

هه‌موو گرده‌که به‌ره‌و خواره‌وه پره له‌وان. ئیمه ناتوانین ئاماژه‌یه‌کیش بکه‌ین.

ژنه جووتیارمکه:

ئه‌وان لیره‌یش له سه‌ره‌وه ده‌مان‌کوژن؟

جووتيارهكه:

به لى، ئيمه ناتوانين هيچ بكهين.

ژنه جووتيارهكه:

(به كاترين): نزاو دوعا بكه، ئاژهللى داماو، نزا و دوعا بكه!
 ئيمه ناتوانين هيچ شتيك دژى ئم خوښښتنه بكهين. ئه گهر
 تو ناتوانى قسه بكهى، خو ده توانى نزا و دوعا بكهى. ئهو
 گوڤى لپته، ئه گهر كهس گوڤى لپت نه بى. من يارمه تيت ددهم.
 (هموو خوڤان ده خنه سهر چوك، كاترين له پشتى ژن و پياوه
 جووتياره كهوه). باوكى ئيمه، كه تو له ئاسمانى، گوڤت له
 نزامان بى، مه يه له شاره كه له ناوچى به هموو ئه وانه وه، كه له
 ناويدان و خه و بردوونيه ته وه و ئاگايان له هيچ نييه. بيداريان
 بكه ره وه، كه هه لسن و به ره و شووره كان برؤن و ببينن، چؤن به
 ږم و توپهاوږږ به شه و به سهر چيمه نه كاندا، سهر به ره و خوار
 له گرده كه وه بوڤان ده چن. (ده گه ږپته وه بو لاي كاترين):
 داىكمان بپاريزه و وا بكه، كه پاسه وانه كه نه خه وږ، به لكو
 بيدار بپته وه، ئه گينا درهنگه. كوڤه كى شوو براكه مان بكه،
 له گه ل چوار مندا له كهيدا له ژوره وه يه، مه يه له بكوژرين،
 بيگوناهن و ئاگايان له هيچ نييه. (به كاترين، كه ده نالپنى):
 يه كيكيان له خوار دوو سالييه وه يه، گه و ره ترينيان حه و ته.
 (كاترين به شله ژاوييه وه هه لده ستى). باوكى ئيمه، گوڤت ليمان
 بى، چونكه ته نيا تو ده توانى يارمه تيمان بدهى، له وانه يه له ناو
 بچين، له بهر ئه وهى، ئيمه لاوازين و ږمان نييه و هيچمان نييه
 و ناتوانين ږكي شى بكهين و له ده ستى توډاين به ئاژهل و
 سهرجه مى مالو حالمانه وه، شاره كه يش ههروه ها، له ده ستى

توډايه و دوژمن به هيڙيكي مه زنه وه له بهر شووره كانه.

(كاترين به بى ئه وهى تيبينى بكرى به ره و گاليسكه كه دزهى
 كردوه، شتيكى ده ره ئيناوه، خستويه تيبه ژير به ركوشه كه يه وه
 و به په يژه كه دا بو سهر پشتيره كه سهر كه وتوه).

ژنه جووتيارهكه:

ببر له مندا لان بكه ره وه، كه له مه ترسيدان، به تايبه تى هه ره
 بچكو له كان، پيره كان، كه ناتوانن بچوولپنه وه و هه موو
 گيانله به ريڪ.

جووتيارهكه:

له گونا هه كانمان خوښ به، وه كو ئيمه يش له گونا هه كاره كانمان
 خوښ ده بين. ئامين.
 (كاترين له سهر بانه كه دانيشتووه، ده ست به ليدانى له و ته پله
 ده كا كه له ژير به ركوشه كه يه وه ده رى ده هپنى).

ژنه جووتيارهكه:

خوايه، چى ده كا؟

جووتيارهكه:

عه قلى له ده ست داوه.

ژنه جووتيارهكه:

بيه پنه خوارى، خيرا!

(جووتياره كه به ره و په يژه كه ږاده كا، به لام كاترين په يژه كه
 هه لده كيشيته سهر وه).

ژنه جووتيارهكه:

تووشى نه گبه تيمان ده كا.

جووتيارهكه:

خيرا واز له ته پلليدان بهينه، نوستان!

ژنه جووتيارهكه:

قهيسه ربه رسته كان ده هينته سهرمان.

جووتيارهكه:

(له سهر زهويه كه به دواي بهردا ده گه پي): بهردت تي ده گرم!

ژنه جووتيارهكه:

به زهبيت نيهه؟ ههر دلت نيهه؟ نه گهر بينه گيانمان ده فه و تين!

كوناودهرمان ده كهن.

(كاترين سهيري دوور دهكا، به سهر شاردا راده مينتي و له

ته پلليدان بهردهوام دهبي).

ژنه جووتيارهكه:

(به پيره ميريدهكه): من يه كسه ر پيم وتي، مهيه له نهو

ههر چيوه ر چيهه بيته مالي نيمه. چي خه ميتي، نه گهر دوا

نازه لمان راونين.

نالاهه لگر:

(له گه ل سهر بازه كانی و جووتياره لاهه كه دا به را كردن ديت):

پارچه پارچه تان دهكه م!

ژنه جووتيارهكه:

جه نابی نهفسه ر، نيمه بي تاوانين، هيچمان نه كردووه. دزه ي

كردووه ته سهر بان. نامويه.

نالاهه لگر:

په يزه كه له كوويه؟

جووتيارهكه:

له سهرهويه.

نالاهه لگر:

(روو دهكاته سهرهويه): فهرمانت پي دهدهم، ته پله كه فری ده

خوارهوه!

(كاترين له ته پلليدان بهردهوام دهبي).

نالاهه لگر:

هه موو خهريكي پيلانبازين. نه مه تان لي به سهر ناچي.

جووتيارهكه:

لهوبه روه له دارستانه كه سنهويه ريان بريوه ته وه. نه گهر قهدي

دره ختيك بهين و پي بهينينه خوارئ...

سهر يازی يه كه م:

(به نالاهه لگر): تكاي مؤلهت دهكه م پيشنيازيك بكم. (شتيک

به گويي نالاهه لگر دا دهچرپيني، نه ویش سهري دهله قيني).

گویت لييه، نيمه پيشنيازيك بو باشي دهكهن. وهره خوارهوه

و له گه ل نيمه وهره بو شار، ريكوراست له پيشه وه. دا يكتمان

پي پيشان بده نيمه دهستي لي دهپاريزين.

(كاترين له ته پلليدان بهردهوام دهبي).

نالاهه لگر:

(به رهقي پال به سهر بازه كه وه دهني): متمانه ي پيت نيهه، بهم

دهم و لچه ته وه سهير نيهه. (بهرو سهرهوه هاوار دهكا): نه گهر

پهيمانتي پي بدهم؟ من نهفسه رم و وهدي شهرفم ههيه.

(كاترين به هيزتر ته پل لي ددا).

ئالامەنگر:

ھیچ شتیک بۆ ئەو پیرۆز نییە.

جووتیارە لاوەکە:

جەنابی ئەفسەر، تەنیا لەبەر دایکی نییە!

سەربازی یەکەم:

زۆری تر ناخایەنێ، دەبێ لە شار گوێیان لێی بێ.

ئالامەنگر:

ئێمە دەبێ بە شتیک تەقەتەقیك بکەین، کە لە دەنگی تەپڵەکە

بەرزتر بێ، بە چی دەتوانین تەقەتەق بکەین؟

سەربازی یەکەم:

بەلام ئێمە بۆمان نییە هەراوزەنا بکەین.

ئالامەنگر:

هەراوزەنایەکی بیگوناھانە، گەمژە. نەک هی جەنگ.

جووتیارەکە:

دەتوانم بە تەور دار ببڕمەو.

ئالامەنگر:

ئا، بببڕەو. (جووتیارەکە تەورەکە دینێ و لە قەدی درەختەکە

دەدا). زۆر تر ببڕەو! زیاتر! تۆ بۆ ژیاونت دەبڕیتەو!

(کاترین گوێی هەڵخستبوو، لەو سەرویه‌ندەدا نزمتر تەپڵی لێ

دا. بە نا ئارامی بە هەموو لایەکدا گوێ هەڵدەخا، ئیستا درێژە

بە تەپڵێدان دەدا).

ئالامەنگر:

(بە جووتیارەکە): لاوازه. (بە سەربازی یەکەم): تۆیش ببڕەو.

جووتیارەکە:

تەنیا یەک تەورم هەیە.

(دەست لە داربیرین هەڵدەگرێ).

ئالامەنگر:

دەبێ خانووێکە بسووتین. دەبێ قانگی بدەین.

جووتیارەکە:

جەنابی سەروان، سوودی نییە. ئەگەر لە شارەوێ لێرە ئاگر

ببین، هەموو شتیک دەزانن.

(کاترین لە کاتی تەپڵێداندا جارێکی تر گوێی هەڵخستبوو.

ئیستا پێ دەکەن).

ئالامەنگر:

سەیرکە، پیمان پێ دەکەن، تەحەمول ناکەم. ئیستا بە گوللە

دەیخەمە خوارەوێ ئەگەر هەموو شتیکیش ئاو ببیبا. تەفەنگەکانم

بۆ بهێن!

(دوو سەرباز رادەکەن. کاترین هەر تەپڵ لێ دەدا).

ژنە جووتیارەکە:

جەنابی سەروان، دۆزیمەو. گالیسکەکە لەوێ وەستاو.

ئەگەر ئێمە بیشکینین، واز دەهێنێ. جگە لە گالیسکەکە هیچی

تریان نییە.

ئالامەنگر:

(بە جووتیارە لاوەکە): بیشکینە. (پرووی قسەیی دەکاتە

سەریان): ئێمە گالیسکەکەت دەشکینین، ئەگەر لە تەپڵێدان

نەکەوی.

(جووتياره لاهه كه به تهخته دارتيك چند جاريك به هيواشي له گاليسكه كه دهدا).

ژنه جووتياره كه:

وازبينه، حهيوان!
(كاترين سهيري گاليسكه كه دهكا و دهنگي كه ساسانه ي ليوه دي. به لام هر له ته پلليدان به ردهوام دهبي).

نالاهه لگر:

ئو هيچو پوچانه ي چوون تفهنگه كان بين چيان ليها ت؟

سهريزي يه كه م:

به وه دهچي هيشتا له شار گوپيان له هيچ نه بووي، ئه گينا گويمان له توپه كانيان ده بوو.

نالاهه لگر:

(به رهو سهربان): هر گوپيشيان ليت نيه. ئيستا به گولله ده تكوژين. بو دوا جار: ته پله كه فري ده خوارئ!

جووتياره لاهه كه:

(له پر تهخته داره كه فري دهدا): له ته پلليدان به ردهوام به! ئه گيان هه موو توويان ده بريته وه! له ته پلليدان به ردهوام به، له ته پلليدان به ردهوام به...

(سهريزه كه جووتياره لاهه كه دهخاته سه زهوي و به رمه كه لئي دهدا. كاترين دهست به گريان دهكا، به لام له ته پلليدان به ردهوام دهبي).

ژنه جووتياره كه:

له پشتي مه دن! بو خاتري خوا، له پشتي مه دن، ئيوه به

ليدان دهيكوژن!

(سهريزه كان به راكردن به تفهنگه كانه وه دين).

سهريزي دووهم:

ئالادار، سه رهنگ كه في هه لچراندوو. ده مانده نه دادگاي جهنگ.

نالاهه لگر:

دای مه زرينه! دای مه زرينه! (به رهو سه رهوه، له كاتيكا تفهنگه كه له سه ستيپيه ك دادمه زريني): بو دوا جار: واز له ته پلليدان بهينه!

(كاترين به دم گريانه وه هه تا بو بكري به دهنگي به رز ته پل لي دهدا).

ته قه بكن!

(سهريزه كان ته قه ده كن. كاترين ده پيكري، هيشتا چند جاريك ته پل لي دهدا ئه مجا به هيواشي ده كه وي).

نالاهه لگر:

ئو هه راوزه نايه كو تايي هات!

(به لام گرمه ي توپه كان ي شار جي دهنكي دوا دهنكي ته پلليدانه كان ي كاترين ده گرنه وه. له دووره وه ليداني زهنكي په لامار و گرمه ي هاوهن ده بيستري).

سهريزي يه كه م:

كچه كه كاري خو ي كرد.

(دەمەوبەیانە. تەپل و شاوری ھیزی پیاو دەبیستری، که دور دەکەونەو).
(له بەردەم گالیسکه دارینهکه دا دایکه ئازا لای کچهکهی لهسەر چیچکان دانیشتوو. جووتیارهکان له تەنیشتییهوه وهستاون).

جووتیارهکه:

(نەیارانە): ژنەکه، دەبی لیتره برۆن. تەنیا بەتالیۆنیک له دواوهیه. به تەنیا ناتوانن برۆن.

دایکه ئازا:

لهوانهیه خەوتبێ.

(گۆرانى دەلی):

لایه، لایه

چی له پووشدا خشه ی دئ؟

مندالانی دراوسێکان دهگرین

ئەوانه ی من ئاسوودەن.

ئەوانه ی دراوسێکان به شرهوپرهوه دهروڤن

تۆ له ئاوریشمدا دهروڤی

له پۆشاکى فریشتیهکهوه چى کراوه.

ئەوانه ی دراوسێکان پاروویهکیان نییه

تۆیش کیکت دەدریتى

ئەگەر بۆت وشکه

تەنیا یهک وشه بلی.

لای لایه

چی له پووشدا خشه ی دئ؟

یهکیک له پۆلۆنیا کهوتوو

ئەوی تریان کى دەزانى له کوئ.

نەدەبوو باسی مندالانى شووبرای بۆ بکهی.

جووتیارهکه:

ئەگەر ئیوه نەچووبوونایه بۆ شار تا قازانجى زۆر بکهن، لهوانه

بوو ئەمه رووی نه دایه.

دایکه ئازا:

ئێستا نووستوو.

ژنه جووتیارهکه:

نەنووستوو، دەبی تى بگەن، گیانی له دەست داوه.

جووتیارهکه:

دەبی خویشتان به ری بکهون. ئەمانه گورگهکانن، ئەوهی

به دتره، تالانکه رهکانى بهتالیۆن.

دایکه ئازا:

بهلی.

(دەرپا و مشه مایه کی گوره له گالیسکه کهوه دههینى بۆ ئەوهی

مردوووه که ی پی داپۆشی).

ژنه جووتیارهکه:

کهسى ترت نییه؟ که بتوانى بچی بۆ لای؟

دايکه ئازا:

به لى، يه كىك، ئايلىف.

جووتيارهكه:

(له كاتىكدا دايکه ئازا مردووهكه داده پوئشى):

دهبى بيدۆزنده وه، ئىمه مشوورى ئه وه دهخوين كه به رىكوپىكى
بنىژى. ده توانى به ته واوى دلىيا بى.

دايکه ئازا:

ئه وه پارهيه بۆ مه سرووفه كان.

(پاره ده ژمىرى و ده يداته ده ستى جووتيارهكه).

(جووتيارهكه و كوره كهى ته وقهى له گه ل ده كهن و كاترين
هه لده گرن).

ژنه جووتيارهكه:

(ئەویش به دم سه ر دانه واندنه وه ته وقهى له گه ل ده كا . به دم
رۆيشتنه وه): په له كه ن!

دايکه ئازا:

(خۆى به پيشه وهى گالىسكه كه وه ده به ستى):

هيوادارم به ته نيا گالىسكه كه رابكىشم. ده توانم، شتى زۆر
تىدا نيه. ده بى جارىكى تر بكه ومه سه ودا و مامه له .
(به تاليونىكى تر به شاور و ته پله وه له پشته وه به ويدا تى
ده په رى).

دايکه ئازا:

(راده كيشى):

له گه ل خۆتان بمبه ن!

(له پشته وه دهنگى گۆرانى ده بىستى):

به به دبختى و به مه ترسييه وه

جهنگ كه مىك دريژه ده كيشى.

جهنگ، سه د سال ده خايه نى

ره شه خه لك قازانجى نيه.

خواردنه كهى پيس و، پوئشاكى شپه وپره!

به تاليون نيوهى مووچه كهى ده دزى.

به لام له وانه يه هيشتا په رجوو روو بدا:

په لامار هيشتا كوئايى نه هاتووه!

به هار دى! تو رابه! مه سيح!

به فر ده تو يته وه! مردووه كان ئارامن!

ئه وهى هيشتا نه مردووه

ئىستا خۆى ئاماده ده كا .